

วารสารรามคำแหง

ฉบับคณะศึกษาศาสตร์ (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)

Ramkhamhaeng University Journal: Faculty of Education
(Humanities and Social Sciences)

ปีที่ 4 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม - ธันวาคม 2566); Vol.4 No.2 (July - December, 2023)

ISSN 2673 - 0138 (Print); ISSN 2697 - 3758 (Online)

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
Faculty of Education, Ramkhamhaeng University
Website : <http://www.edujournal.ru.ac.th>
E-mail : journal.edu.ru@gmail.com

วารสารรามคำแหง

ฉบับคณะศึกษาศาสตร์ (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)

Ramkhamhaeng University Journal: Faculty of Education
(Humanities and Social Sciences)

ISSN 2673-0138 (Print)

ISSN 2697-3758 (Online)

วารสารรามคำแหง

ฉบับคณะศึกษาศาสตร์ (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)

Ramkhamhaeng University Journal: Faculty of Education (Humanities and Social Sciences)

วัตถุประสงค์

วารสารรามคำแหง ฉบับคณะศึกษาศาสตร์ (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์) จัดทำขึ้นเพื่อ (1) เผยแพร่บทความวิจัย บทความวิชาการ หรือบทความปริทัศน์ที่มีคุณภาพผ่านการพิจารณาถ่วงดุลจากผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้อง เผยแพร่ต่อสังคมและสาธารณะ และ (2) เพื่อยกระดับความรู้ด้านวิชาการและการวิจัยของคณาจารย์ ผู้ทรงคุณวุฒิ นักวิชาการ นักวิจัย นักศึกษาและผู้สนใจ รวมถึงเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อสร้างเครือข่ายสังคมทางวิชาการด้านศึกษาศาสตร์ มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และสาขาที่เกี่ยวข้อง

ชื่อวารสาร

ภาษาไทย : วารสารรามคำแหง ฉบับคณะศึกษาศาสตร์ (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)

ภาษาอังกฤษ : Ramkhamhaeng University Journal: Faculty of Education (Humanities and Social Sciences)

ขอบเขต : วารสารรามคำแหง ฉบับคณะศึกษาศาสตร์ (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)

ตีพิมพ์บทความในสาขาศึกษาศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์

กำหนด : 1. ตีพิมพ์ปีละ 2 ฉบับ ประกอบด้วย ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน) ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม)

2. การสมัครสมาชิก สามารถสมัครได้ที่ <http://www.edujournal.ru.ac.th>

เจ้าของ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

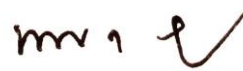
หมายเหตุ

1. กองบรรณาธิการฯ ขอแจ้งว่า ข้อมูลใด ๆ รวมทั้งการแสดงความคิดเห็นที่ปรากฏในบทความวิชาการ บทความวิจัย และบทความวิจารณ์หนังสือในวารสารรามคำแหง ฉบับศึกษาศาสตร์ (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์) เป็นความรับผิดชอบของผู้ประพันธ์ (และคณะผู้ประพันธ์) ซึ่งมิใช่ความรับผิดชอบของกองบรรณาธิการฯ ในฐานะผู้จัดทำวารสารและคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
2. งานวิจัยที่ได้รับการรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์แล้ว และประสงค์จะตีพิมพ์ผลงานลงในบทความของวารสารรามคำแหง ฉบับศึกษาศาสตร์ (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์) ขอให้ผู้วิจัยในฐานะผู้ประพันธ์แสดงหลักฐานแนบมาในตอนส่งบทความ ทั้งนี้ ผู้ประพันธ์ (และคณะผู้ประพันธ์) เป็นผู้รับผิดชอบต่อผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นกับผู้เข้าร่วมวิจัย (หรืออาสาสมัคร) ในทุกกรณี

สารจากฉบับดี

วารสารรามคำแหง ฉบับคณะศึกษาศาสตร์ (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์) จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นช่องทางให้บุคลากรและนักศึกษา ตลอดจนผู้ที่สนใจ ได้มีโอกาสเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ บทความวิชาการ บทความวิจัย การแนะนำหนังสือ ที่เกี่ยวข้องในศาสตร์ด้านการศึกษา การเรียนการสอน มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ซึ่งจะเป็นคุณูปการแก่ผู้อ่านทั้งการเชื่อมโยงงานวิจัยไปสู่การปฏิบัติและการขยายองค์ความรู้ทางการศึกษา โดยวารสารฉบับนี้ มีบทความวิจัย 5 บทความ และปริทัศน์หนังสือ 2 บทความ ที่ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิแล้วว่ามีคุณภาพทางวิชาการ

อนึ่งผู้จัดทำได้จัดทำตามเกณฑ์คุณภาพตามหลักการของการจัดทำวารสารเป็นอย่างดี หายที่สุดนี้ขอให้วารสารนี้ประสบความสำเร็จและก่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป

(รองศาสตราจารย์นพคุณ คุณาชีวะ)

รองอธิการบดีฝ่ายนโยบายและแผน

กรรมการสภามหาวิทยาลัยรามคำแหง รักษาการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

บทบรรณาธิการ

วารสารรามคำแหง ฉบับคณะศึกษาศาสตร์ (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์) จัดทำขึ้นภายใต้การสนับสนุนของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เพื่อเป็นช่องทางในการเผยแพร่บทความวิจัย บทความวิชาการ หรือบทความปริทัศน์ที่มีคุณภาพต่อสังคมและสาธารณะ อันจะนำไปสู่การยกระดับองค์ความรู้ด้านการวิจัยและวิชาการ ตลอดจนเป็นอีกช่องทางในการสร้างเครือข่ายสังคมทางวิชาการด้านศึกษาศาสตร์ มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และสาขาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

คณะกรรมการจัดทำวารสารฯ ให้ความสำคัญกับการยกระดับคุณภาพทางวิจัยและวิชาการให้เป็นไปตามมาตรฐานระดับชาติ จึงได้กำหนดให้มีผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญจากหลากหลายสถาบัน ไม่น้อยกว่า 3 ท่าน ทำหน้าที่เป็นผู้พิจารณาถ่วงดุลด้วยวิธีการประเมินแบบ Double-blind โดยวารสารฯ ได้ผ่านการรับรองคุณภาพของ TCI กลุ่ม 2 (TCI-2) ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2566 จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่า วารสารฯ ฉบับนี้จะเป็นอีกหนึ่งช่องทางในการเผยแพร่บทความคุณภาพ อันนำไปสู่การขยายองค์ความรู้สู่ประโยชน์ทางวิชาการ สังคม และสาธารณะต่อไป

(รองศาสตราจารย์ ดร.มานิกา วิเศษสาธิต)

บรรณาธิการ

ที่ปรึกษาบรรณาธิการ

อธิการบดี

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

ผู้อำนวยการสำนักพิมพ์

ผู้อำนวยการบัณฑิตศึกษาคณะศึกษาศาสตร์

บรรณาธิการผู้พิมพ์ผู้โฆษณา

รองศาสตราจารย์ ดร.มานิกา วิเศษสาธ

มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ประจำกองบรรณาธิการ

ศาสตราจารย์ ดร.ศรียา นิยมธรรม

มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

ศาสตราจารย์ ดร.สุมาลี สังข์ศรี

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

รองศาสตราจารย์ ดร.กิตติพงศ์ มะโน

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

รองศาสตราจารย์ ดร.ชนะศึก นิษานนท์

มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

รองศาสตราจารย์ ดร.นาตยา ปลัณธนานนท์

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

รองศาสตราจารย์ ดร.ปิยวัฒน์ เกตุวงศา

มหาวิทยาลัยมหิดล

รองศาสตราจารย์ ดร.รชชพร โกมลเสวิน

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริเดช สุชีวะ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รองศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ นพรัก

นักวิชาการอิสระ

รองศาสตราจารย์ ดร.สุภาภรณ์ สุดหนองบัว

มหาวิทยาลัยนเรศวร

รองศาสตราจารย์ ดร.อัจศรา ประเสริฐสิน

มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

รองศาสตราจารย์พงศ์ธร แสงวิภาค

มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มาเรียม นิลพันธุ์

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัฒน์ะ พรหมเพชร

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรพิน สติรมน

นักวิชาการอิสระ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บงกช ทองเอี่ยม

มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ผู้จัดการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัชชามน เปรมปลัม

ฝ่ายศิลป์

อาจารย์เกียรติศักดิ์ ล้วนมงคล

ประจำกองจัดการ

นางสาวธนัชพร เกตุมณี

นางสาวเบญจรัตน์ รัตนกุล

เหรียญก

นางสาวพัชรา เข็มปัญญา

สถานที่พิมพ์

สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ถนนรามคำแหง แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร 10240

สังกัดผู้ทรงคุณวุฒิประจำฉบับ

ผู้ทรงคุณวุฒิภายใน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เด่นดาว ชลวิทย์

มหาวิทยาลัยรามคำแหง

อาจารย์ ดร.เพชร วิจิตรนาวัน

มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

รองศาสตราจารย์ ดร.นัตยา ปิณฑานนท์

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริมา ปุรินทรภิบาล

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญพนอ พ่วงแพ

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อชิป เกตุสิริ

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

อาจารย์ ดร.เฉลิมลาภ ทองอาจ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อาจารย์ ดร.ปาริชาติ โปธิ

มหาวิทยาลัยพะเยา

อาจารย์ ดร.ปริญญ์ ปันสุวรรณ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี

อาจารย์ ดร.พิมพ์ธิดา วัจนวงศ์ปัญญา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อาจารย์ ดร.ณัฐพล ชนเชวงสกุล

มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

สารบัญ

การศึกษาพฤติกรรมตัวละครและภาพสะท้อนด้านความเชื่อที่ปรากฏในนวนิยาย เรื่อง กรงกรรม ของจุฬามณี.....	1-11
ชนินาถ ชำนาญพล, อรวี สีน้าอ้อม, จุติรดา เปรมปรี	
การศึกษาและวิเคราะห์ปัญหาการเขียนคำศัพท์ที่ปรากฏในนิตยสาร Vogue Thailand	12-22
พรพิมล ปราบพยัคฆ์, อรณิชนันท์ รัตนวิชัย, จุติรดา เปรมปรี	
การพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้ แบบออนไลน์ตามรูปแบบแมโคร (MACRO Model)	23-33
วະรุฬพันธ์ โหม่งมัตย์	
ความชอบธรรมทางการเมืองของพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ที่ปรากฏในพระปรมาภิไธยของพระองค์.....	34-48
อภิวิชญ์ คำสอน	
การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่เลือกเรียนภาษาฝรั่งเศส โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายมัธยม) ในการจัดการเรียนการสอนด้วยการใช้สื่อออนไลน์.....	49-61
ภัสนิษฐ์ ดลชัยธนพัฒน์	
บทปริทัศน์หนังสือ (book review) Introduction to Research Methods: A Practical Guide for Anyone Undertaking a Research Project	62-65
นันทบุญถัก พรหมมา	
บทปริทัศน์หนังสือ (book review) การวิจัยเพื่อการพัฒนาหลักสูตรและการสอน.....	66-69
กัลยาลักษณ์ ไชยศิริ	

การศึกษาพฤติกรรมตัวละครและภาพสะท้อนด้านความเชื่อที่ปรากฏในนวนิยาย เรื่อง กรงกรรม ของจุฬามณี

ชนินาถ ชำนาญพล¹, อรวี สีน้าอ้อม², จุติรดา เปรมปรี³

(วันรับบทความ: วันที่ 26 มีนาคม 2565, วันแก้ไขบทความ: วันที่ 10 พฤศจิกายน 2565, วันตอบรับบทความ: วันที่ 24 พฤศจิกายน 2565)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยใช้วิธีการศึกษาจากเอกสาร มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาพฤติกรรมตัวละครในนวนิยายเรื่อง กรงกรรม ของจุฬามณี (2) วิเคราะห์การใช้โวหารใน นวนิยายเรื่อง กรงกรรม ของจุฬามณี (3) วิเคราะห์ภาพสะท้อนด้านความเชื่อในนวนิยาย เรื่อง กรงกรรม ของจุฬามณี ผู้วิจัยได้ศึกษาและวิเคราะห์พฤติกรรมตัวละครที่มีบทบาทสำคัญในนวนิยาย เรื่อง กรงกรรม บทประพันธ์ของจุฬามณี เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ ตารางวิเคราะห์พฤติกรรมตัวละคร ตารางวิเคราะห์การใช้โวหาร และตารางวิเคราะห์ภาพสะท้อนความเชื่อ

ผลการวิจัยพบว่าการศึกษาพฤติกรรมตัวละครในนวนิยายเรื่อง กรงกรรม ของจุฬามณี โดยใช้หลักเบญจศีลในการศึกษาตัวละครทั้งหมด 5 ตัวละคร ได้แก่ แม่ย้อย เรณู กมล (อาชา) พิไล และติ่ม พบว่า พฤติกรรมตัวละครเรื่อง กรงกรรม ของจุฬามณี มีทำผิดหลักเบญจศีลพบมากที่สุด คือ เบญจศีลข้อที่ 4 วิเคราะห์การใช้โวหารในนวนิยาย เรื่อง กรงกรรม ของจุฬามณี พบว่า มีการใช้โวหารมากที่สุดคือ บรรยายโวหาร และวิเคราะห์ภาพสะท้อนความเชื่อในนวนิยาย เรื่องกรงกรรม ของจุฬามณี พบว่า ภาพสะท้อนความเชื่อในนวนิยายเรื่องกรงกรรม ของจุฬามณี มีภาพสะท้อนความเชื่อพบมากที่สุด คือ ภาพสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับไสยศาสตร์

คำสำคัญ: พฤติกรรมตัวละคร, โวหาร, ภาพสะท้อนความเชื่อ, นวนิยายเรื่องกรงกรรม

ประเภทของบทความ: บทความวิจัย

¹นักศึกษาปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
e-mail: puyyuy309@gmail.com

²นักศึกษาปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

³อาจารย์ สาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

The Study of Character Behaviors and Reflection on Beliefs Found in the Novel “Krongkam” Written by Chulamanee

Chaninart Chamnanphol¹, Oorawi Sinamoom², and Thitirada Prampree³

(Received Date: March 26, 2022; Revised Date: November 10, 2022; Accepted Date: 24 November, 2022)

Abstract

This research was qualitative research using a documentary research method. “The research objectives were to (1) study character’s behavior in the novel “Krongkam” written by Chulamanee, (2) analyze the use of writing styles in the novel “Krongkam” written by Chulamanee, and (3) analyze the reflection of belief in the novel “Krongkam” written by Chulamanee” The researchers studied and analyzed the behavior of the main characters in the novel “Krongkam” written by Chulamanee. Research instruments comprised three analysis tables regarding character behaviours, writing styles, and the reflection on beliefs found in the novel.

The findings showed that considering the rule of five precepts, negative character behaviours were most frequently found in the novel regarding making false speech. These behaviours related to the fourth precept. In accordance with writing styles, a narrative writing was most frequently used in the novel to describe situations, settings, and ideas. Additionally, considering the reflection on ideas regarding superstitions most frequently appeared in the novel.

Keywords: character's behavior, writing styles, The reflection of belief, The novel "Krongkam"

Type of Article: Research Article

¹Undergraduate Bachelor of Education, Program in Thai, Chaiyaphum Rajabhat University
e-mail: puypuy309@gmail.com

²Undergraduate Bachelor of Education, Program in Thai, Chaiyaphum Rajabhat University

³Instructor, Bachelor of Education, Program in Thai, Chaiyaphum Rajabhat University

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

นวนิยายเป็นวรรณกรรมประเภทบันเทิงคดีที่เปรียบเสมือนกระจกเงาส่องสะท้อนสภาพจำลองของมนุษย์ที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อนำเสนอต่อผู้อ่าน มีอิทธิพลและบทบาทในชีวิตและสังคมของผู้ที่อ่านแทบทุกด้าน จึงทำให้นวนิยายได้รับความนิยมต่อผู้อ่านเป็นอย่างมาก ทำให้ผู้อ่านรู้สึกคล้อยตามตัวละครที่ผู้เขียนได้เขียนถ่ายทอดออกมาผ่านเหตุการณ์พฤติกรรมตัวละครที่แสดงออกมา พฤติกรรมในที่นี้ หมายถึง การกระทำทุกอย่างของมนุษย์ กระทำโดยรู้ตัวหรือไม่รู้ตัวก็ตาม ไม่ว่าคนอื่นจะสังเกตการกระทำนั้นได้หรือไม่ก็ตาม และไม่ว่าการกระทำนั้นจะพึงประสงค์หรือไม่พึงประสงค์ก็ตาม ดังนั้น การคิด การตัดสินใจ การปฏิบัติตามหน้าที่ การละทิ้งหน้าที่ที่เป็นพฤติกรรมทั้งสิ้น Witchayapakorn (1994, p. 12) นวนิยาย ทำให้เรื่องราวต่าง ๆ น่าอ่าน ชวนให้ติดตามอย่างเพลิดเพลิน ผู้อ่านจะพึงพอใจและรู้สึกซาบซึ้ง เกิดอารมณ์สะท้อนใจไปตามเนื้อเรื่อง อารมณ์ของตัวละคร หรือจุดจบสำคัญของเรื่อง โดยใช้โวหารแสดงความนึกคิดออกมาโดยตรง หรือแฝงไว้ในเหตุการณ์ การทำพิธีกรรมต่าง ๆ เพื่อให้เกิดการภาพสะท้อนความเชื่อของแต่ละบุคคล Satyawadhna (2018, p. 61) ซึ่งในนวนิยายปรากฏภาพสะท้อนของความเชื่อไว้ว่า หมายถึง การยอมรับข้อเสนออย่างใดอย่างหนึ่งว่าเป็นความจริง การยอมรับนี้อาจจะเกิดจากสติปัญญา เหตุผลหรือศรัทธา โดยไม่ต้องมีเหตุผลใด ๆ รองรับก็ได้ทั้งนี้บางอย่างอาจมีหลักฐานอย่างเพียงพอที่จะพิสูจน์ได้ หรืออาจจะไม่มีหลักฐานที่จะนำมาใช้พิสูจน์ให้เห็นจริงเกี่ยวกับสิ่งนั้นก็ได้อีก Srisajiang (1999, p. 88) สังคมไทยในปัจจุบัน กำลังเผชิญกับสภาวะแวดล้อมต่าง ๆ การใช้ชีวิต ความเป็นอยู่ของมนุษย์มีความขัดแย้งกันสูง จึงทำให้สภาพสังคมที่มีการแข่งขันเพิ่มมากขึ้น อันมีเหตุมาจากการเจริญขึ้นของวัตถุต่าง ๆ จึงทำให้วิถีชีวิตของคนในสังคมไทยมีการเปลี่ยนแปลง จึงก่อให้เกิดพฤติกรรมที่เห็นแก่ได้เห็นแก่ตัว อันมาจากความต้องการในผลประโยชน์ส่วนตนเพิ่มมากขึ้น จนทำให้คนเรานึก ถึงแต่วัตถุภายนอก จึงทำให้มีการแข่งขันกันในเรื่องต่าง ๆ จนลืมหรือละเลยที่จะนึกถึงสภาวะทางจิตใจในด้านของหลักธรรมที่ใช้ในการดำเนินชีวิตรวมไปถึงการตีกรอบชีวิตของลูก โดยมีสาเหตุมาจากการขาดเบญจศีลที่ควรปฏิบัติ จากปัญหาที่กล่าวมานั้นสมควรอย่างยิ่งที่จะต้องได้รับการแก้ไข โดยการกำหนดขอบเขตการดำเนินชีวิตนั้นคือ เบญจศีล ที่คนในสังคมพึงปฏิบัติร่วมกัน เพื่อเป็นบรรทัดฐานทางสังคม และการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสันติสุข โดยพื้นฐานความเป็นมนุษย์นั้น ตามหลักธรรมในทางศาสนา โดยส่วนมากแล้วประชาชนชาวไทยนับถือศาสนาพุทธและศีลธรรมขั้นพื้นฐานที่พุทธศาสนิกชนต้องมี หรือฝึกอบรมให้มีในตน คือ ศีล 5 เพื่อเป็นเครื่องจรรเยียบทางด้านจิตใจ จากผลงานสร้างสรรค์นวนิยายเรื่องกรงกรรม ที่มีความสนุกสนาน โดดเด่น น่าติดตามเป็นอย่างมาก

ดังนั้น ความนิยมในนวนิยายเรื่องกรงกรรม ของจุฬามณี จึงได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก เนื่องจากนวนิยายมีความตื่นเต้น ตื่นตา ตื่นใจ สนุกสนานเพลิดเพลินเป็นอย่างมาก ภายในเนื้อเรื่องได้รับการยกย่องว่า มีคุณค่าแก่การศึกษา ได้รับรางวัลชมเชยหนังสือดีเด่นประเภทนวนิยาย จากคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สพฐ. พ.ศ. 2560 และนวนิยายเรื่องกรงกรรม ยังได้ถูกสร้างเป็นละครโทรทัศน์ ออกอากาศทางช่องไทยทีวีสีช่อง 3 ในปี พ.ศ. 2562 และได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก จากเหตุผลที่กล่าวมา ส่งผลให้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาพฤติกรรม ตัวละคร การใช้โวหารและภาพสะท้อนความเชื่อ ในนวนิยายเรื่อง กรงกรรม ของจุฬามณี ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ คือ ผู้วิจัยและผู้สนใจศึกษาสามารถนำแนวคิดเกี่ยวกับหลักเบญจศีลที่ปรากฏผ่านพฤติกรรมของตัวละครในนวนิยายเรื่อง

กรงกรรม ของจุฬามณี ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันให้เกิดประโยชน์ได้ ผู้วิจัยและผู้สนใจศึกษาสามารถนำสำนวนโวหารไปประยุกต์ใช้ศึกษาวรรณกรรมต่าง ๆ ได้ จึงเป็นที่มาของการศึกษาในครั้งนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์พฤติกรรมตัวละครในนวนิยายเรื่อง กรงกรรม ของจุฬามณี
2. เพื่อวิเคราะห์การใช้โวหารในนวนิยายเรื่อง กรงกรรม ของจุฬามณี
3. เพื่อวิเคราะห์ภาพสะท้อนความเชื่อในนวนิยายเรื่อง กรงกรรม ของจุฬามณี

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

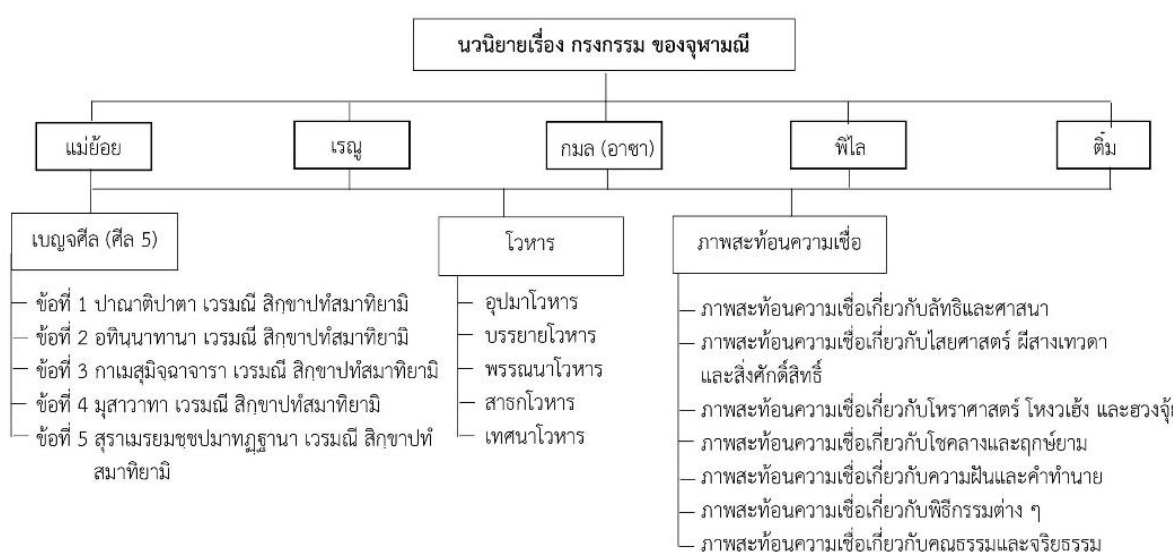
Sirilouwtrakul and Witchayapakorn (2019, pp. 57-62) ศึกษาเรื่อง การศึกษาบุคลิกภาพของตัวละครเอกชายในนวนิยายแปลชุดพิฟตี้ เซตส์ ของ อี แอล เจมส์ งานวิจัยฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบุคลิกภาพของตัวละครเอกชายในนวนิยายแปลชุดพิฟตี้ เซตส์ของ อีแอล เจมส์โดยใช้ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของ ซิกมันด์ฟรอยด์ ผลการวิจัยพบว่า บุคลิกภาพของตัวละครเอกชาย 2 แบบ คือ (1) บุคลิกภาพในฐานะผู้กระทำปรากฏ 3 แบบ คือ ซาติสต์ชอบบงการ และชอบเอาชนะ (2) บุคลิกภาพในฐานะผู้ถูกกระทำปรากฏ 3 แบบ คือ ปกปิดตัวตน แสดงความรักไม่เป็น และไม่ยอม มีครอบครัว บุคลิกภาพทั้งหมดที่ปรากฏนั้นมีสาเหตุมาจากภูมิหลังของตัวละครที่ทำให้ตัวละครแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมา นอกจากนี้ ผลการศึกษายังพบว่าตัวละครมีพัฒนาการทางบุคลิกภาพคือ การปรับตัวตามสถานการณ์และประสบการณ์ที่ประสบ ทำให้พฤติกรรมของตัวละครมีความสมเหตุสมผล และละครมีความสมจริงเหมือนมนุษย์ในสังคม

Endoo and Khattiya (2020, p. 37) ศึกษาเรื่อง สัปดาห์ดาบอดในเขาวงกต: การใช้โวหารภาษานำเสนอแนวคิดทางพระพุทธศาสนา งานวิจัยฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์การใช้โวหารภาษานำเสนอแนวคิดทางพระพุทธศาสนาในนวนิยายเรื่อง สัปดาห์ดาบอดในเขาวงกตของวีรพร นิติประภา ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีศึกษาเอกสารตามขั้นตอน คือ (1) สรุปรวและศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดพระพุทธศาสนาและการใช้โวหารภาษาในวรรณกรรม (2) ศึกษานวนิยายเรื่องสัปดาห์ดาบอดในเขาวงกตของวีรพร นิติประภา (3) วิเคราะห์การใช้โวหารภาษานำเสนอแนวคิดพระพุทธศาสนาในนวนิยายเรื่องสัปดาห์ดาบอดในเขาวงกตของวีรพร นิติประภา ตามแนวคิดและทฤษฎีการใช้โวหาร ของปาริฉัตร พยุงศ์ ตามประเด็นเกี่ยวกับบรรยายโวหารพรรณนาโวหาร เทศนาโวหาร อุปมาโวหาร และสาธกโวหาร และ (4) เสนอผลการศึกษาแบบพรรณนาวิเคราะห์ผลของการศึกษาพบว่า วีรพร นิติประภาได้นำอุปมาโวหารมากที่สุดรองลงมา ได้แก่ บรรยายโวหาร พรรณนาโวหาร และเทศนาโวหาร ตามลำดับ อย่างไรก็ตามไม่พบว่ามีลักษณะการใช้สาธกโวหารภาษา

Hongbinbok and Kongsirira (2018, pp. 123-126) ศึกษาเรื่อง โลภทัศน์เหนือธรรมชาติที่ปรากฏในนวนิยายเรื่อง มนต์กาหลง ของหยกบุรพา งานวิจัยฉบับนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาโลกทัศน์เหนือธรรมชาติ ที่ปรากฏในนวนิยายเรื่อง มนต์กาหลง ของหยกบุรพา ผลการวิจัยพบว่า โลภทัศน์ที่พบในเรื่องมนต์กาหลง มี 3 ด้าน ได้แก่ ไสยศาสตร์ สิ่งศักดิ์สิทธิ์ และศาสนา ซึ่งด้านไสยศาสตร์ มีโลกทัศน์ที่พบ 3 ประเภท คือ คาถาอาคม เครื่องรางของขลัง และฤกษ์ยาม คาถาอาคม สามารถปลุกเสก สิ่งของธรรมดาให้กลายเป็นของศักดิ์สิทธิ์ได้ เครื่องรางของขลัง ช่วยให้แคล้วคลาดปลอดภัยจากอันตราย และฤกษ์ยาม มีความเชื่อว่า การประกอบพิธีกรรม จะราบรื่นหรือประสบผลสำเร็จ

ได้ต้องทำในฤกษ์ยามที่ดี โลกทัศน์เกี่ยวกับสิ่งศักดิ์สิทธิ์ มีโลกทัศน์ที่พบ 2 ประเภท คือ เทพและร่างทรง โดยเชื่อว่า เทพสามารถช่วยดลบันดาลสิ่งที่ขอให้สำเร็จได้ ส่วนร่างทรง เชื่อว่า คนที่จะมาเป็นร่างทรงนั้น เทพจะเลือกจากบุคคลที่เคยมีความผูกพันกันมาในอดีตโลกทัศน์เกี่ยวกับศาสนา พบโลกทัศน์ 2 ประเภท คือ กฎแห่งกรรม และบุพเพสันนิวาส ความเชื่อเรื่องกฎแห่งกรรมเชื่อว่าใครทำสิ่งใดย่อมได้รับสิ่งนั้นกลับคืน ไม่มีใครสามารถหลีกเลี่ยงกรรมที่ตนก่อ ส่วนในด้านความเชื่อเรื่องบุพเพสันนิวาสเชื่อกันว่า คนที่เป็นคู่ครองกันได้ ในอดีตชาติต้องเคยเป็นคู่กันมาก่อน ในภพปัจจุบันจึงได้เกิดมาเป็นเนื้อคู่กันอีก

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพ 1 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ขอบเขตข้อมูล

ผู้วิจัยเลือกศึกษาข้อมูลเชิงคุณภาพ (qualitative research) เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้แบบวิเคราะห์พฤติกรรมตัวในนวนิยาย วิเคราะห์การใช้โหรา และวิเคราะห์การสะท้อนความเชื่อในนวนิยายเรื่อง ครงกรรมของจุฬามณี เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลที่สะท้อนเบญจศีล ที่ปรากฏในตัวละคร เก็บรวบรวมข้อมูลโหราที่ตัวละครใช้ และเก็บรวบรวมข้อมูลที่สะท้อนความเชื่อของตัวละคร ในนวนิยายเรื่องครงกรรมของจุฬามณี โดยมุ่งศึกษาในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1.1 เบญจศีล

- 1) ปาณาติปาตา เวรมณี สิกขาปทํสมาธิยามิ หมายถึง เว้นจากการฆ่าสัตว์มีชีวิต
- 2) อทินนาทานา เวรมณี สิกขาปทํสมาธิยามิ หมายถึง เว้นจากการถือเอาสิ่งของที่เจ้าของไม่ได้ให้
- 3) กาเมสุมิจจาจารา เวรมณี สิกขาปทํสมาธิยามิ หมายถึง เว้นจากการประพฤติดิในกาม

4) มุสาวาทา เวมณี สิกขาปทิสมาทียามิ หมายถึง เว้นจากการพูดเท็จ

5) สุราเมรยัมชุปมาทฐานา เวมณี สิกขาปทิสมาทียามิ หมายถึง เว้นจากการดื่มน้ำเมา คือ สุราเมรย์อันเป็นที่ตั้งแห่งความประมาท

1.2 พฤติกรรมตัวละครในนวนิยายเรื่องกรงกรรม โดยเจาะจงตัวละครดังนี้

- 1) ย้อย อัครรุ่งเรืองกิจ
- 2) เรณู
- 3) กมล อัครรุ่งเรืองกิจ (อาซา)
- 4) พิไล
- 5) ตีม

1.3 โวหาร

1) พรรณนาโวหาร หมายถึง การเรียบเรียงข้อความโดยให้รายละเอียดเกี่ยวกับบุคคล สิ่งของ ธรรมชาติ สภาพแวดล้อม ตลอดจนความรู้สึกต่าง ๆ ของผู้เขียน โดยเน้นให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์ความรู้สึกร่วมกับผู้เขียน

2) บรรยายโวหาร หมายถึง การเขียนอธิบายหรือบรรยายเหตุการณ์ที่เป็นข้อเท็จจริงตามลำดับเหตุการณ์ เป็นการเขียนตรงไปตรงมา ไม่เอนเอียง มุ่งความชัดเจนเพื่อให้ผู้อ่านได้รับความรู้ ความเข้าใจ

3) อุปมาโวหาร หมายถึง การเขียนเป็นสำนวนเปรียบเทียบที่มีความคล้ายคลึงกันเพื่อทำให้อ่านเกิดความเข้าใจลึกซึ้งยิ่งขึ้น โดยการเปรียบเทียบสิ่งของที่เหมือนกันเปรียบเทียบโดยโยงความคิดไปสู่อีกสิ่งหนึ่ง หรือเปรียบเทียบข้อความตรงกันข้ามหรือข้อความที่ขัดแย้งกัน

4) เทศนาโวหาร หมายถึง การเขียนอธิบาย ชี้แจงให้ผู้อ่านเข้าใจ ชี้ให้เห็นประโยชน์หรือโทษของเรื่องที่กล่าวถึง เป็นการชักจูงให้ผู้อื่นคล้อยตาม เห็นด้วยหรือเพื่อแนะนำสั่งสอนปลุกใจหรือเพื่อให้ออกคิดคติเตือนใจผู้อ่าน

5) สาธกโวหาร หมายถึง การหยิบตัวอย่างมาอ้างอิงประกอบการอธิบายเพื่อสนับสนุนข้อความที่เขียนไว้ให้ผู้อ่านเข้าใจ และเกิดความเชื่อถือ

1.4 ความเชื่อ

1) ความเชื่อเกี่ยวกับลัทธิและศาสนา เช่น เชื่อในเรื่องการทำสมาธิเพื่อรักษาโรค เชื่อในพลังอำนาจของพระเจ้า เชื่อในเรื่องนรก-สวรรค์ เชื่อในเรื่องบาป-บุญ คำพ่อแม่ชาติหน้าปากจะเท่ารู้เข็ญ

2) ความเชื่อเกี่ยวกับไสยศาสตร์ ผีसाงเทวดา และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เช่น เชื่อในเรื่องคาถา อาคม การทำเสน่ห์ การเสกตะปูเข้าท้อง การเสกอะคราะห์ เชื่อในเรื่องผีบ้านผีเรือน ผีปอบ ผีแม่หม้าย หรือเชื่อในเรื่องเครื่องรางของขลัง บั้งไฟพญานาค หรือสิ่งที่มีปาฏิหาริย์ต่าง ๆ

3) ความเชื่อเกี่ยวกับโหราศาสตร์ โหงวเฮ้งและฮวงจุ้ย เช่น เชื่อในเรื่องของการดูดวงชะตา ดูลายมือ เชื่อในเรื่องบุคลิกลักษณะสัมพันธ์กับชีวิต หรือสิ่งแวดล้อมที่ทำงานและที่อยู่อาศัยสัมพันธ์การดำเนินชีวิต

4) ความเชื่อเกี่ยวกับโชคกลางและฤกษ์ยาม เช่น เชื่อในเรื่องของการไม่ตัดผมในวันพุธ การไม่เดินทางไกลถ้าจิ้งจกตก หรือการหาฤกษ์ยามสำหรับการทำงานมงคลต่าง ๆ

5) ความเชื่อเกี่ยวกับความฝันและคำทำนายฝัน เช่น เชื่อว่าถ้าฝันว่าเห็นงูจะได้เนื้อคู่ ถ้าฝันว่าฟันหักญาติผู้ใหญ่จะเสียชีวิต ฝันเห็นคนตาย จะเป็นการต่ออายุ

6) ความเชื่อเกี่ยวกับพิธีกรรมต่าง ๆ เช่น การแห่นางแมวขอฝน การทำบุญขึ้นบ้านใหม่ งานบุญต่าง ๆ

7) ความเชื่อเกี่ยวกับสิ่งที่ควรทำและสิ่งที่ไม่ควรทำ เช่น ห้ามนอนหันหัวไปทางทิศตะวันตกเอาไม่กวาดตักกันชีวิตจะไม่เจริญ กินข้าวเกลี้ยงจานจะได้แฟนสวยหรือหล่อ ห้ามปลูกต้นลำต้นทม ระกำ ไว้ในบ้าน ให้ปลูกต้นมะยม มีคนนิยมชมชอบ ปลูกขนุน จะทำให้มีผู้สนับสนุนค้าจน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตารางวิเคราะห์พฤติกรรมตัวละคร หมายถึง บันทึกข้อมูลที่ใช้วิเคราะห์พฤติกรรมตัวละคร ซึ่งปรากฏในตัวละครเอกของนวนิยายเรื่องกรรมกรรม ของจุฬามณี

ตารางวิเคราะห์การใช้โวหาร หมายถึง บันทึกข้อมูลที่ใช้วิเคราะห์โวหาร ซึ่งปรากฏในตัวละครเอกของนวนิยายเรื่อง กรรมกรรม ของจุฬามณี

ตารางวิเคราะห์ภาพสะท้อนความเชื่อ หมายถึง บันทึกข้อมูลที่ใช้วิเคราะห์ภาพสะท้อนความเชื่อ ซึ่งปรากฏในตัวละครเอกของนวนิยายเรื่องกรรมกรรม ของจุฬามณี

3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือการวิจัย

การสร้างเครื่องมือในการวิจัย มีเครื่องมือดังนี้

3.1 พฤติกรรมตัวละคร

1) เบญจศีล ข้อที่ 1 ปาณาติปาตา เวรมณี สิกขาปทสมาทียามิ หมายถึง เว้นจากการฆ่าสัตว์มีชีวิต
2) เบญจศีล ข้อที่ 2 อทินนาทานา เวรมณี สิกขาปทสมาทียามิ หมายถึง เว้นจากการถือเอาสิ่งของที่เจ้าของไม่ได้ให้

3) เบญจศีล ข้อที่ 3 กาเมสุมิฉฉาจารา เวรมณี สิกขาปทสมาทียามิ หมายถึง เว้นจากการประพฤตินอกกาม

4) เบญจศีล ข้อที่ 4 มุสาวาทา เวรมณี สิกขาปทสมาทียามิ หมายถึง เว้นจากการพูดเท็จ

5) เบญจศีล ข้อที่ 5 สุราเมรยมชชพมาทฐฐานา เวรมณี สิกขาปทสมาทียามิ หมายถึง เว้นจากการดื่มน้ำเมา คือ สุราเมรัยอันเป็นที่ตั้งแห่งความประมาท

3.2 การใช้โวหาร

1) พรรณนาโวหาร จากการวิเคราะห์ตัวละครที่สะท้อนการใช้โวหาร พรรณนาโวหาร หมายถึง การเรียบเรียงข้อความโดยให้รายละเอียดเกี่ยวกับบุคคล สิ่งของ ธรรมชาติ สภาพแวดล้อม ตลอดจนความรู้สึกต่าง ๆ ของผู้เขียน โดยเน้นให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์ความรู้สึกร่วมกับผู้เขียน

2) บรรยายโวหาร จากการวิเคราะห์ตัวละครที่สะท้อนการใช้โวหาร บรรยายโวหาร หมายถึง การเขียนอธิบายหรือบรรยายเหตุการณ์ที่เป็นข้อเท็จจริงตามลำดับเหตุการณ์ เป็นการเขียนตรงไปตรงมา ไม่เินย้อมุ่งความชัดเจนเพื่อให้ผู้อ่านได้รับความรู้ ความเข้าใจ

3) อุปมาโวหาร จากการวิเคราะห์ตัวละครที่สะท้อนการใช้โวหาร อุปมาโวหาร หมายถึง การเขียนเป็นสำนวนเปรียบเทียบที่มีความคล้ายคลึงกันเพื่อให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจลึกซึ้งยิ่งขึ้น โดยการเปรียบเทียบสิ่งของที่เหมือนกันเปรียบเทียบโดยโยงความคิดไปสู่อีกสิ่งหนึ่ง หรือเปรียบเทียบข้อความตรงกันข้ามหรือข้อความที่ขัดแย้งกัน

4) เทคนาโวหาร จากการวิเคราะห์ตัวละครที่สะท้อนการใช้โวหาร เทคนาโวหาร หมายถึง การเขียนอธิบาย ชี้แจงให้ผู้อ่านเข้าใจ ชี้ให้เห็นประโยชน์หรือโทษของเรื่องที่กล่าวถึง เป็นการชักจูงให้ผู้อื่นคล้อยตาม เห็นด้วย หรือเพื่อแนะนำสั่งสอนปลุกใจหรือเพื่อให้ข้อคิดคติเตือนใจผู้อ่าน

5) สาธกโวหาร จากการวิเคราะห์ตัวละครที่สะท้อนการใช้โวหาร สาธกโวหาร หมายถึง การหยิบตัวอย่างมาอ้างอิงประกอบการอธิบายเพื่อสนับสนุนข้อความที่เขียนไว้ให้ผู้อ่านเข้าใจ และเกิดความเชื่อถือ

3.3 ความเชื่อ

- 1) ความเชื่อเกี่ยวกับลัทธิและศาสนา
- 2) ความเชื่อเกี่ยวกับไสยศาสตร์ ผีสงฆ์เทวดา และสิ่งศักดิ์สิทธิ์
- 3) ความเชื่อเกี่ยวกับโหราศาสตร์ โหงวเฮ้ง และฮวงจุ้ย
- 4) ความเชื่อเกี่ยวกับโชคลางและฤกษ์ยาม
- 5) ความเชื่อเกี่ยวกับความฝันและคำทำนายฝัน
- 6) ความเชื่อเกี่ยวกับพิธีกรรมต่าง ๆ
- 7) ความเชื่อเกี่ยวกับสิ่งที่ควรทำและสิ่งที่ไม่ควรทำ

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นเก็บและรวบรวมข้อมูล

1) ผู้วิจัยได้ศึกษารวบรวมข้อมูลที่พบในนวนิยายเรื่องกรรมกรรม ของจุฬามณี โดยศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมตัวละคร

2) วิเคราะห์บทบรรยายและ บทสนทนา เพื่อวิเคราะห์นวนิยายเรื่องกรรมกรรม ของจุฬามณี โดยศึกษาวิเคราะห์หลักเบญจศีล โวหารและภาพสะท้อนความเชื่อ

3) สรุปผลการวิจัยโดยใช้วิธีพรรณนาความเกี่ยวกับพฤติกรรมตัวละคร

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ออกแบบเครื่องมือเป็นตารางวิเคราะห์พฤติกรรมตัวละคร ตารางวิเคราะห์การใช้โวหาร และตารางวิเคราะห์ภาพสะท้อนความเชื่อ

ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์พฤติกรรมตัวละครและภาพสะท้อนความเชื่อที่ปรากฏในนวนิยายเรื่อง กรรมกรรม ของจุฬามณี มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาวิจัยดังต่อไปนี้

1. ศึกษาพฤติกรรมตัวละครในนวนิยายเรื่องกรรมกรรม ของจุฬามณี โดยใช้หลักเบญจศีล ในการศึกษาตัวละครทั้งหมด 5 ตัวละคร ได้แก่ แม่ยาย เรณู กมล (อาชา) พิไล และติ่ม พบว่าพฤติกรรมตัวละครเรื่องกรรมกรรมของจุฬามณี มีการทำผิดหลักเบญจศีลพบมากที่สุด คือ เบญจศีล ข้อที่ 4 มุสาวาทา เวมณี สิกขาปทสมาธิยามิ รองลงมาคือ เบญจศีลข้อที่ 2 อทินนาทานา เวมณี สิกขาปทสมาธิยามิ รองลงมาคือ เบญจศีลข้อที่ 3 กาเมสุมิจฉา จารา เวมณี สิกขาปทสมาธิยามิ รองลงมาคือ เบญจศีลข้อที่ 1 ปาณาติปาตา เวมณี สิกขาปทสมาธิยามิ และทำผิดหลักเบญจศีล ที่พบน้อยที่สุด คือ เบญจศีลข้อที่ 5 สุราเมรยมชฺชพมาพญฐานา เวมณี สิกขาปทสมาธิยามิ

2. วิเคราะห์การใช้โวหารในนวนิยายเรื่องกรงกรรม ของจุฬามณี โดยการวิเคราะห์ตัวละครทั้งหมด 5 ตัวละคร ได้แก่ แม่ย้อย เรณู กมล (อาชา) พิไล และติ่ม พบว่า การใช้โวหารในนวนิยายเรื่อง กรงกรรม ของจุฬามณี มีการใช้โวหารมากที่สุดคือ บรรยายโวหาร รองลงมาคือ เทศนาโวหาร รองลงมาคือ อุปมาโวหาร รองลงมาคือ พรรณาโวหาร และโวหารที่พบน้อยที่สุด คือ สาธกโวหาร

3. วิเคราะห์ภาพสะท้อนความเชื่อในนวนิยายเรื่องกรงกรรม ของจุฬามณี โดยการวิเคราะห์ตัวละครทั้งหมด 5 ตัวละคร ได้แก่ แม่ย้อย เรณู กมล (อาชา) พิไล และติ่ม พบว่าภาพสะท้อนความเชื่อในนวนิยายเรื่องกรงกรรม ของจุฬามณี มีภาพสะท้อนความเชื่อพบมากที่สุด คือ ภาพสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับไสยศาสตร์ ผีสงฆ์เทวดาและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ รองลงมาคือ ภาพสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับพิธีกรรมต่าง ๆ รองลงมาคือ ภาพสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับโซคลางและฤกษ์ยาม ภาพสะท้อนที่พบน้อยที่สุดคือ ภาพสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับลัทธิและศาสนาและภาพสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับความฝันและคำทำนาย และภาพสะท้อนความเชื่อที่ไม่ปรากฏ คือ ภาพสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับโหราศาสตร์ โหงวเฮ้ง และฮวงจุ้ย และภาพสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิ่งที่ควรทำและสิ่งที่ไม่ควรทำ

การอภิปรายผล

1. ศึกษาพฤติกรรมตัวละครในนวนิยายเรื่องกรงกรรม ของจุฬามณี ผู้วิจัยได้ศึกษาพฤติกรรมตัวละครในนวนิยายเรื่อง กรงกรรม ของจุฬามณี โดยใช้หลักเบญจศีล ได้แก่ เบญจศีลข้อที่ 1 ปาณาติปาตา เวรมณี สิกขาปทํสมาதியามิ เบญจศีลข้อที่ 2 อทินนาทานา เวรมณี สิกขาปทํสมาதியามิ เบญจศีลข้อที่ 3 กาเมสุมิจจาจารา เวรมณี สิกขาปทํสมาதியามิ เบญจศีลข้อที่ 4 มุสาวาทา เวรมณี สิกขาปทํสมาதியามิ และเบญจศีลข้อที่ 5 สุราเมรยมชชปมาทฏฐานา เวรมณี สิกขาปทํสมาதியามิ พบว่า ตัวละครประพฤติผิดหลักเบญจศีลมากที่สุดคือ เบญจศีลข้อที่ 4 มุสาวาทา เวรมณี สิกขาปทํสมาதியามิ รองลงมาคือ เบญจศีลข้อที่ 2 อทินนาทานา เวรมณี สิกขาปทํสมาதியามิ รองลงมาคือ เบญจศีลข้อที่ 3 กาเมสุมิจจาจารา เวรมณี สิกขาปทํสมาதியามิ รองลงมาคือ เบญจศีลข้อที่ 1 ปาณาติปาตา เวรมณี สิกขาปทํสมาதியามิ และเบญจศีลที่พบน้อยคือ เบญจศีลข้อที่ 5 สุราเมรยมชชปมาทฏฐานา เวรมณี สิกขาปทํสมาதியามิ ซึ่งสอดคล้องกับ Sirilouwtrakul and Witchayapakorn (2019, pp. 57-62) ศึกษาเรื่อง การศึกษาบุคลิกภาพของตัวละครเอกชายในนวนิยายแปลชุดพิพัตต์ เซตส์ ของ อี แอล เจมส์ งานวิจัยฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบุคลิกภาพของตัวละครเอกชายในนวนิยายแปลชุดพิพัตต์ เซตส์ของ อีแอล เจมส์ โดยใช้ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของซิกมันด์ ฟรอยด์ ผลการวิจัยพบว่า ตัวละครมีพัฒนาการทางบุคลิกภาพคือมีการปรับตัวตามสถานการณ์และประสบการณ์ที่พบเจอทำให้พฤติกรรมของตัวละครมีความสมเหตุสมผล และตัวละครมีความสมจริงเหมือนมนุษย์ในสังคม ซึ่งประพฤติผิดหลักเบญจศีลได้

2. วิเคราะห์การใช้โวหารในนวนิยายเรื่องกรงกรรม ของจุฬามณี ผู้วิจัยได้วิเคราะห์การใช้โวหารในนวนิยายเรื่องกรงกรรม ของจุฬามณี โดยวิเคราะห์โวหารแบ่งออกเป็น 5 ประเภท ได้แก่ อุปมาโวหาร บรรยายโวหาร พรรณาโวหาร สาธกโวหาร และเทศนาโวหาร ผลการวิจัยพบว่าตัวละครมีการใช้โวหารที่พบมากที่สุดคือ บรรยายโวหาร รองลงมาคือ เทศนาโวหาร รองลงมาคือ อุปมาโวหาร รองลงมาคือ พรรณาโวหาร และโวหารที่พบน้อยที่สุดคือ สาธกโวหาร ซึ่งแตกต่างจากผลการวิจัยของ Endoo and Khattiya (2020, p. 37) ศึกษาเรื่อง ไล่เดือนตาบอดในเขาวงกต: การใช้โวหารภาษานำเสนอแนวคิดทางพระพุทธศาสนา ผลการวิจัยพบว่าไล่เดือนตาบอดในเขาวงกตของ วีรพร นิติประภา ใช้อุปมาโวหารมากที่สุด

3. วิเคราะห์ภาพสะท้อนความเชื่อในนวนิยายเรื่องกรงกรรม ของจุฬามณี ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ภาพสะท้อนความเชื่อในนวนิยายเรื่องกรงกรรม ของจุฬามณี โดยวิเคราะห์ภาพสะท้อนความเชื่อแบ่งออกเป็น 7 ประเภท ได้แก่ (1) ภาพสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับลัทธิและศาสนา (2) ภาพสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับไสยศาสตร์ ผีसाงเทวดา และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ (3) ภาพสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับโหราศาสตร์ โหงวเฮ้ง และฮวงจุ้ย (4) ภาพสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับโชคกลางและฤกษ์ยาม (5) ภาพสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับความฝันและคำทำนาย (6) ภาพสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับพิธีกรรมต่าง ๆ และ (7) ภาพสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิ่งที่ควรทำและสิ่งที่ไม่ควรทำ พบว่า ตัวละครมีภาพสะท้อนความเชื่อที่พบมากที่สุดคือ ภาพสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับไสยศาสตร์ ผีสางเทวดาและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ รองลงมาคือ ภาพสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับพิธีกรรมต่าง ๆ รองลงมาคือ ภาพสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับโชคกลางและฤกษ์ยาม ภาพสะท้อนที่พบน้อยที่สุดคือ ภาพสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับลัทธิและศาสนาและภาพสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับความฝันและคำทำนาย และภาพสะท้อนความเชื่อที่ไม่ปรากฏคือ ภาพสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับโหราศาสตร์ โหงวเฮ้ง และฮวงจุ้ยและภาพสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิ่งที่ควรทำและสิ่งที่ไม่ควรทำ ซึ่งสอดคล้องกับ Hongbinbok and Kongsirira (2018, pp. 123-126) ศึกษาเรื่อง โลกทัศน์เหนือธรรมชาติที่ปรากฏในนวนิยายเรื่อง มนต์กาหลง ของหยกบุรพา งานวิจัยฉบับนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาโลกทัศน์เหนือธรรมชาติที่ปรากฏในนวนิยายเรื่อง มนต์กาหลง ของหยกบุรพา ผลการวิจัยพบว่า โลกทัศน์ที่พบในเรื่องมนต์กาหลงมี 3 ด้าน พบมากที่สุด คือ ด้านไสยศาสตร์มีโลกทัศน์ที่พบ 3 ประเภท คือ คาถาอาคม เครื่องรางของขลังและฤกษ์ยาม คาถาอาคมสามารถปลุกเสกสิ่งธรรมดาให้กลายเป็นของศักดิ์สิทธิ์ได้ เครื่องรางของขลังช่วยให้แคล้วคลาดปลอดภัยจากอันตราย ซึ่งสะท้อนให้เห็นความเชื่อในแต่ละยุคสมัยว่าคนไทยมีค่านิยมความเชื่อในด้านไสยศาสตร์ คาถาอาคม และเครื่องรางของขลัง

ข้อเสนอแนะ

1. ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเฉพาะโวหาร ดังนั้น ผู้วิจัยสามารถทำการศึกษาภาพพจน์ที่ปรากฏในนวนิยายเรื่องกรงกรรม ของจุฬามณี เพื่อควบคู่กับโวหารเพิ่มเติมไปด้วย
2. ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยควรศึกษากลวิธีในการแตงนวนิยายเรื่องกรงกรรม ของจุฬามณี เพื่อเป็นการศึกษาข้อมูลเพิ่มเติม

References

- Endoo, P., & Khatiya, K. (2020). *The blind earthworm in the Maze: A language use in terms of expressions presenting buddhism concepts*. [Master thesis, Rajamangala University of Technology Isan] (in Thai)
- Hongbinbok, W., & Kongsirira, S. (2018). Supernatural Worldviews in Yok Burapa's Novel: Monkalong. *Journal of Liberal Arts Maejo University*, 6(2), 111-127. (in Thai)
- Satyawadhna, C. (2018). *Open the sky for literature*. Bangkok: Nuan Chan. (in Thai)
- Sirilouwtrakul, S., & Witchayapakorn, K. (2019). A study on the male central characters' personalities in E. L. James' the Fifty Shades trilogy. *Journal of Liberal Arts, Rangsit University*, 14(2), 53-63. Retrived from <https://rsujournals.rsu.ac.th/index.php/jla/article/view/1085> (in Thai)

Srisajjang, S. (1999). *Meaning of faith*. Retrived from

<https://www.novabizz.com/NovaAce/Intelligence/Beliefs.html> (in Thai)

Witchayapakorn, K. (1994). *Fundamentals of the study of short stories and novels*. Phitsanulok:

Naresuan University. (in Thai)

การศึกษาและวิเคราะห์ปัญหาการเขียนคำทับศัพท์ที่ปรากฏในนิตยสาร Vogue Thailand

พรพิมล ปราบพยัคฆ์¹, อรณิชนันท์ รัตนวิชัย², จูติรดา เปรมปรี³

(วันรับบทความ: วันที่ 26 มีนาคม 2565, วันแก้ไขบทความ: วันที่ 13 พฤศจิกายน 2565, วันตอบรับบทความ: วันที่ 14 พฤศจิกายน 2565)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาคำและความหมายของคำทับศัพท์ และ (2) วิเคราะห์ปัญหาการเขียนคำทับศัพท์ที่ปรากฏในนิตยสาร Vogue Thailand ฉบับที่ 6 - 12 ตั้งแต่เดือนกรกฎาคม - เดือนธันวาคม ปี พ.ศ. 2564 จำนวน 51 คำ โดยนำข้อมูลมาวิเคราะห์ลักษณะการเขียนคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษตามหลักเกณฑ์ของราชบัณฑิตยสถานในประเด็นที่กำหนดไว้

ผลการวิจัยพบว่า (1) การศึกษาคำและความหมายของคำทับศัพท์ที่ปรากฏในนิตยสาร Vogue Thailand ฉบับที่ 6 - 12 ปี พ.ศ. 2564 พบว่า มีการนิยมใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษตีพิมพ์ลงในเนื้อหาของนิตยสาร (2) การวิเคราะห์ปัญหาการเขียนคำทับศัพท์ที่ปรากฏในนิตยสาร Vogue Thailand ฉบับที่ 6 - 12 ปี พ.ศ. 2564 พบว่ามีคำทับศัพท์ทั้งหมด 1,473 คำ (รวมคำซ้ำ) ค่าความถี่คำทับศัพท์ที่พบมากที่สุด คือ คำว่า สไตล์ (Style) มีค่าความถี่เท่ากับ 65 ครั้ง และพบปัญหาการเขียนคำทับศัพท์ผิดหลักเกณฑ์ จำนวน 20 คำ ได้แก่ ปัญหาการลด รูปวรรณยุกต์ เปลี่ยนรูปตัวการันต์ เปลี่ยนรูปสระ และปัญหาเปลี่ยนรูปพยัญชนะ

คำสำคัญ: คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ, หลักเกณฑ์คำทับศัพท์, ปัญหาการเขียนคำทับศัพท์

ประเภทของบทความ: บทความวิจัย

¹นักศึกษาลัทธิศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
e-mail: Pompimon23022543@gmail.com

²นักศึกษาลัทธิศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

³อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

Studying and Analyzing Transliterated Writing Problems Appeared in Vogue Thailand

Pornpimon Prabpayak¹, Onnicthanan Rattanawichai², and Thitirada Prampree³

(Received Date: March 26, 2022; Revised Date: November 13, 2022; Accepted Date: November 14, 2022)

ABSTRACT

This research aimed to (1) study the words and meanings of transliteration, and (2) analyze the problem of transliteration that appears in magazines Vogue Thailand No. 6-12 from July – December 2021, 51 words. The data were used to analyze the characteristics of English transliteration in accordance with the Royal Society's guidelines on the specified issues.

The results showed that (1) studies of words and the meanings of transliterated words appeared in magazines Vogue Thailand Issue 6-12, 2021, was commonly found in the magazine's content. (2) transliterated writing problems that appear in magazines Vogue Thailand Issue 6-12, 2021, was found a total of 1,473 transliterations (including repeat words). The most common transliteration is the word style, with a frequency of 65 times, and 20 transliteration problems have been encountered, including tonal deformation, orthographic deformation, vowels deformation, and consonant deformation problems.

Keywords: English transliteration, transliteration guidelines, transliteration problems

Type of Article: Research Article

¹Undergraduate Bachelor of Education, Program in Thai, Chaiyaphum Rajabhat University
e-mail: Pornpimon23022543@gmail.com

²Undergraduate Bachelor of Education, Program in Thai, Chaiyaphum Rajabhat University

³Instructor, Bachelor of Education, Program in Thai, Chaiyaphum Rajabhat University

บทนำ

ในปัจจุบันได้มีการบัญญัติศัพท์วิชาการขึ้นใช้กันอย่างแพร่หลาย และในการบัญญัติศัพท์นั้น บางครั้งไม่สามารถหาคำไทยมาใช้ได้ตรงความหมายที่ต้องการ จึงต้องใช้วิธีทับศัพท์ นอกจากนี้การเขียนคำวิสามานยนามต่าง ๆ เช่น ชื่อคน ชื่อสถานที่ ก็ต้องใช้วิธีทับศัพท์เช่นเดียวกัน เมื่อมีการรับเอาภาษาต่างประเทศมาใช้แล้วสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้เลย คือ กฎเกณฑ์ที่ชัดเจนสำหรับการอ่านคำเหล่านั้น นั่นคือ การถ่ายเสียงและถอดอักษร เช่น Virus อ่านว่า ไวรัส, Plastic อ่านว่า พลาสติก ซึ่งคำเหล่านี้มีมาตั้งแต่อดีตแล้ว สืบเนื่องมาจากประเทศไทยได้มีการติดต่อสื่อสารกับชาวต่างชาติมาอย่างยาวนาน ด้วยผลประโยชน์ในด้านต่าง ๆ เช่น ในด้านค้าขาย การคมนาคม ด้านสังคม หรือกระทั่งด้านการศึกษา จึงทำให้ประเทศรับเอาวัฒนธรรมต่างชาติมาใช้ และที่สำคัญคือ ภาษาที่ใช้ติดต่อสื่อสารกัน ทำให้เราติดเอาคำเหล่านั้นมาใช้จนถึงปัจจุบันนี้ ภายหลังราชบัณฑิตยสถานได้บัญญัติคำเหล่านั้นขึ้นเพื่อให้เป็นมาตรฐาน และเรียกว่า คำทับศัพท์ (Office of the Royal Society, 1989a)

หลักเกณฑ์การทับศัพท์ภาษาอังกฤษในภาษาไทยได้รับการบัญญัติขึ้นโดยราชบัณฑิตยสถานตั้งแต่ปี พ.ศ. 2484 และได้ปรับปรุงแก้ไขในปี พ.ศ. 2532 ต่อมาได้มีการเพิ่มเติมเกณฑ์การทับศัพท์สำหรับภาษาต่างประเทศอื่น ๆ อีก 8 ภาษา ในปี พ.ศ. 2535 โดยหลักเกณฑ์การบัญญัติคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษเป็นไปตามหลักการถอดอักษรดังถ้อยความที่ระบุว่า “การทับศัพท์ให้ถอดอักษรในภาษาเดิมพอควรแก่การแสดงที่มาของรูปศัพท์ และให้เขียนในรูปที่จะอ่านได้สะดวกในภาษาไทย” (Office of the Royal Society, 1989b, 1992) และเกณฑ์ดังกล่าวนี้ยังได้รับการเผยแพร่ในเว็บไซต์ของราชบัณฑิตยสถานในปัจจุบัน (Office of the Royal Society, 2015b) ในปี พ.ศ. 2546 ราชบัณฑิตยสถานได้ตั้งคณะกรรมการเพื่อปรับปรุงเกณฑ์คำทับศัพท์ โดยมีหลักการเบื้องต้นว่า “การทับศัพท์ควรยึดการออกเสียงเป็นหลัก เพื่อให้คำทับศัพท์อ่านออกเสียงได้ใกล้เคียงกับคำในภาษาอังกฤษ” (Kanjawan, 2015) และในปี พ.ศ. 2552 คณะกรรมการได้ปรับปรุงหลักเกณฑ์การทับศัพท์ให้ใกล้เคียงกับเสียงในภาษาอังกฤษมากขึ้น หลักเกณฑ์การทับศัพท์นี้ได้รับการพัฒนาเป็นร่างหลักเกณฑ์การทับศัพท์ภาษาอังกฤษในปี พ.ศ. 2558 (Office of the Royal Society, 2015a)

นิตยสาร Vogue Thailand เป็นนิตยสารรายเดือนที่เน้นเรื่องราวเกี่ยวกับแฟชั่น ความงามและไลฟ์สไตล์ของผู้นิยมในประเทศและต่างประเทศ เนื่องจากลักษณะของนิตยสารมุ่งนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับแฟชั่น ผู้อ่านนิตยสารประเภทนี้ มักจะเป็นกลุ่มคนที่มีความสนใจในเรื่องแฟชั่นหรือเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับวงการแฟชั่น ทำให้นิตยสาร Vogue Thailand มีการใช้คำศัพท์ภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ ซึ่งปัญหาที่เกิดจากการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษมีปรากฏให้เห็นอยู่เสมอ โดยเฉพาะการเขียนสะกด

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเรื่อง การเขียนคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยการเก็บข้อมูลจากนิตยสาร Vogue Thailand อาทิ คำทับศัพท์ในภาษาอังกฤษ ความหมายของคำทับศัพท์ และปัญหาการเขียนคำทับศัพท์ในภาษาอังกฤษ เพื่อศึกษาวิธีการเขียนคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษตามหลักเกณฑ์ของราชบัณฑิตยสถาน ซึ่งจะช่วยให้เกิดความเข้าใจในการเขียนคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่ถูกต้อง และนำไปสู่การใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่ถูกต้องต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาคำและความหมายของคำทับศัพท์ที่ปรากฏในนิตยสาร Vogue Thailand ฉบับที่ 6-12 ปี พ.ศ. 2564

2. เพื่อวิเคราะห์ปัญหาการเขียนคำทับศัพท์ที่ปรากฏในนิตยสาร Vogue Thailand ฉบับที่ 6-12 ปี พ.ศ. 2564

แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับคำทับศัพท์

1. ความเป็นมาของคำทับศัพท์

ในปัจจุบันมีการใช้คำยืมภาษาต่างประเทศหรือที่เรียกกันทั่ว ๆ ไปว่า คำทับศัพท์ เป็นจำนวนมาก การนำคำทับศัพท์มาใช้ส่วนมากจะพบคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่มีอิทธิพลต่อภาษาต่าง ๆ ทั่วโลก ดังที่ Thonglor (1994, p. 329) ได้กล่าวถึงภาษาอังกฤษไว้ว่า ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่แพร่หลายไปทั่วโลก เป็นสื่อสัมพันธ์ในการค้าขาย และการเผยแพร่วัฒนธรรมตะวันตกไปยังส่วนต่าง ๆ ของโลก เพราะฉะนั้นคำภาษาอังกฤษจึงแทรกซึมเข้าไปในภาษาของชาติต่าง ๆ รวมทั้งภาษาไทยเราด้วย

Prasitruattasin (2004, p. 186) ได้กล่าวถึง วิธีการนำคำทับศัพท์มาใช้ในภาษาไทยไว้ว่าวิธีการนำคำทับศัพท์มาใช้ในภาษาไทยมี 2 วิธี วิธีแรก คือ รับเอาคำภาษาตะวันตกเข้ามาโดยไม่เปลี่ยนแปลงการออกเสียงเลยหรืออาจเปลี่ยนแปลงเล็กน้อยและเขียนเป็นอักษรภาษาไทย วิธีดังกล่าวนี้เรียกว่า การยืมคำหรือการยืมจับ หรือเรียกว่า การทับศัพท์ วิธีที่ 2 คือ การใช้คำไทยที่เทียบเท่าคำจากภาษาตะวันตก ถ้าไม่มีคำไทยก็จะคิดคำใหม่ขึ้นมา วิธีนี้เรียกว่า ศัพท์บัญญัติ คือ การทับศัพท์ การลากเข้าความ การแปลงศัพท์ ที่รับเข้ามาใช้โดยการทับศัพท์ การแปลงความหมาย การแปรสภาพ และการสร้างศัพท์หรือบัญญัติคำ ซึ่งส่วนใหญ่จะเลือกใช้วิธีทับศัพท์ เพราะการยืมคำโดยวิธีการทับศัพท์นั้นเป็นวิธีที่ง่ายและสะดวกกว่าวิธีอื่น ๆ

Yamapai (1983, p. 109) ได้กล่าวถึง การใช้ภาษาต่างประเทศมาใช้ในภาษาไทยว่า “การใช้ภาษาไทยไม่ใช่ภาษาด้วยความทุกข์และความอึดอัดใจหากคำภาษาไทยไม่เพียงพอ ไม่เป็นไรที่เราจะเอาคำต่างประเทศมาใช้” ซึ่งชี้ให้เห็นว่าภาษาอังกฤษมีบทบาทในสังคมไทย การนำเอาภาษาอังกฤษมาใช้ในภาษาไทยเป็นเรื่องที่ไม่เสียหาย อาจเนื่องจากมาช่วยให้เกิดความหมายชัดเจนยิ่งขึ้น เช่น คำว่า คอมพิวเตอร์ แฟชั่น โค้ช เป็นต้น

ดังนั้น ความเป็นมาของคำทับศัพท์ คือ การเข้ามาของอิทธิพลของตะวันตก ทางด้านภาษาที่แพร่หลายไปทั่วโลก จึงทำให้ประเทศไทยเราได้รับเอาภาษาอังกฤษมาใช้ในภาษาไทย ซึ่งทำให้คำในภาษานั้นมีมากขึ้น และเพื่อการใช้คำภาษาต่างประเทศที่ถูกต้อง จึงก่อให้เกิด คำทับศัพท์ขึ้น

2. ความหมายของคำทับศัพท์

Khatawong and Thammawitan (2020, p. 58) ได้ให้ความหมายว่า คำทับศัพท์ คือ คำที่ถ่ายทอดเสียงจากภาษาอังกฤษมาเป็นภาษาไทยและนำมาใช้กันจนกลายเป็นส่วนหนึ่งของภาษาไทย โดยยังคงรูปภาษาเดิมไว้ไม่เปลี่ยนแปลง

Office of the Royal Society (2003, p. 520) ได้ให้ความหมายของ “คำทับศัพท์” ไว้ว่า ทับศัพท์ที่รับเอาคำของภาษาหนึ่งมาใช้ในอีกภาษาหนึ่งโดยวิธีถ่ายเสียง และถอดอักษร เช่น เขียนทับศัพท์ แปลทับศัพท์

Kannaovakun (2015, p. 10) กล่าวถึง คำทับศัพท์ว่า มีลักษณะแตกต่างจากการยืม กล่าวคือ การยืมภาษา หมายถึง การที่ภาษาหนึ่ง รับเอาลักษณะใดก็ตามจากอีกภาษาหนึ่ง เข้ามาใช้จนกลายเป็นลักษณะของตนเอง เช่น ในภาษาไทยมีคำว่า เพอร์เซ็นต์ มอเตอร์ไซด์ แท็กซี่ คำเหล่านี้เป็นคำยืมที่คำไทยใช้จนเป็นคำไทยไปแล้ว

ดังนั้น สรุปได้ว่า “คำทับศัพท์” หมายถึง การยืมคำจากภาษาอังกฤษมาออกเสียงในภาษาไทยให้ตรงตามเดิม หรือมีความใกล้เคียงกัน แต่ถ้าระบบเสียงในภาษานั้นมีความแตกต่างจากภาษาไทยก็จะปรับเสียงให้เข้ากับลักษณะของภาษาไทย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

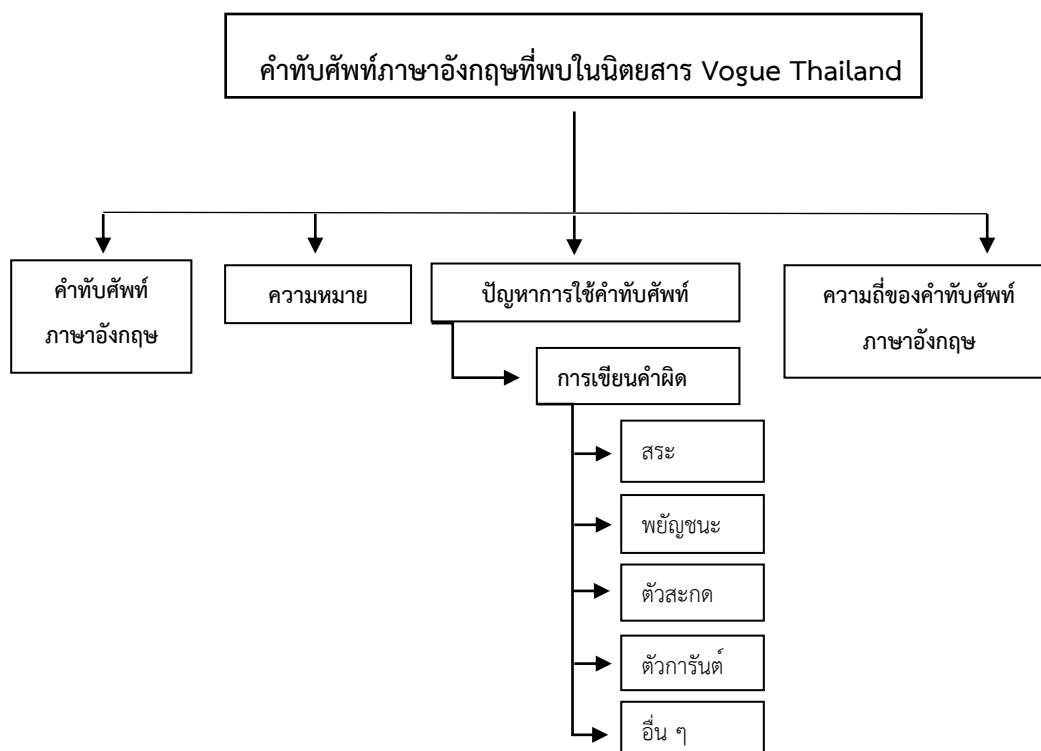
Khatawong and Thammawitan (2020) ศึกษาเรื่อง “การศึกษาคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ: นิติสารชีวิตระหว่างเดือนมิถุนายน - กรกฎาคม 2563 (ฉบับที่ 520-523)” พบว่า เรื่องการศึกษาคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษต้องเปรียบเทียบคำศัพท์ทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษตามหลักภาษา ซึ่งจะประกอบไปด้วยพยัญชนะต้น สระ และพยัญชนะท้าย เพื่อให้เห็นถึงความโครงสร้างที่ชัดเจนของคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ ส่วนผลการวิเคราะห์ชนิดของคำและจัดหมวดหมู่คำทับศัพท์ พบว่า คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษมีทั้งคำ ที่ทำหน้าที่เป็นคำนามและทำหน้าที่เป็นคำกริยา โดยคำทับศัพท์แต่ละคำผู้วิจัยจะค้นคว้าหาความหมายของคำเพื่อนำคำทับศัพท์มาวิเคราะห์จัดเป็นหมวดหมู่ โดยจะประกอบไปด้วยหมวดวิทยาศาสตร์และสุขภาพ หมวดคณิตศาสตร์ หมวดเทคโนโลยี หมวดสถานที่ หมวดอาหารและเครื่องดื่ม หมวดผัก ผลไม้ และดอกไม้ หมวดกีฬา หมวดความบันเทิง และหมวดทั่วไป หรืออื่น ๆ

Thongsakul (2016) ศึกษาเรื่อง “คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่ปรากฏในนิตยสาร Vogue Thailand” พบว่า ลักษณะคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษมีจำนวนที่พบตามลำดับ ได้แก่ (1) คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของราชบัณฑิตยสถาน แต่ไม่มีปรากฏในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 เป็นคำทับศัพท์ที่ถูกต้องตามเกณฑ์การถอดเสียงสระ การถอดพยัญชนะ การใช้เครื่องหมาย การใช้วรรณยุกต์ พบจำนวน 292 คำ คิดเป็นร้อยละ 64.46 (2) คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่ไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของฉบับราชบัณฑิตยสถานพบจำนวน 97 คำ คิดเป็นร้อยละ 21.41 โดยพบว่าเขียนคำทับศัพท์ไม่ถูกต้องตามเกณฑ์การใช้เครื่องหมายวรรณยุกต์มากที่สุด คือ จำนวน 58 คำ คิดเป็นร้อยละ 59.80 และ (3) คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่ปรากฏในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 พบจำนวน 64 คำ คิดเป็นร้อยละ 14.13 ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าวรรณยุกต์เป็นปัญหามากที่สุดสำหรับการเขียนทับศัพท์

Komkla (2018) ศึกษาเรื่อง “การศึกษาคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่ปรากฏในภาษารัสเซีย กรณีศึกษาหนังสือพิมพ์ออนไลน์ Gazeta.ru ระยะเวลาศึกษาเดือนพฤษภาคม ค.ศ. 2019” พบว่า อัตราการยืมคำจากภาษาอังกฤษเข้ามาในภาษารัสเซียมีจำนวนเพิ่มขึ้น โดยมีการผันแปรตามสถานการณ์แวดล้อมที่เกิดขึ้น ทั้งในเรื่องของการเมือง สังคม และเศรษฐกิจ หากการติดต่อความสัมพันธ์กับตะวันตกในช่วงนั้น ๆ เป็นไปในทิศทางที่ดี การมีคำทับศัพท์จะมีมากขึ้นตามไปด้วย ซึ่งสอดคล้องกับหลักของบลูมฟิลด์ (Bloomfield) ที่กล่าวว่า ความใกล้ชิดทางวัฒนธรรมของสังคมตั้งแต่ 2 สังคมขึ้นไปติดต่อสัมพันธ์กันจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านภาษา การยืมคำมีทั้งแบบปรับเปลี่ยนตัวสะกดและปรับเปลี่ยนเสียง การยืมคำภาษาอังกฤษในภาษารัสเซียนิยมใช้วิธีการปรับเปลี่ยนตัวสะกด โดยวิธีการทับศัพท์ภาษารัสเซียเป็นภาษาที่ผันตามเพศพจน์และการก เมื่อยืมคำศัพท์จากภาษาต่างประเทศคำยืมเหล่านั้นจึงต้องเข้าในอยู่ในระบบเพศพจน์และการกเช่นเดียวกัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ศึกษาคำทับศัพท์ที่ปรากฏในนิตยสาร Vogue Thailand ระหว่างเดือนกรกฎาคม – ธันวาคม ปี พ.ศ. 2564

ภาพ 1 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกศึกษาข้อมูลเชิงคุณภาพ (qualitative research) วิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา ด้วยวิธีการสำรวจ โดยใช้แบบสำรวจคำและความหมายของคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่ปรากฏในนิตยสาร Vogue Thailand ตั้งแต่ฉบับที่ 6 เดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2564 - ฉบับที่ 12 เดือนธันวาคม พ.ศ. 2564 ซึ่งผู้วิจัยศึกษาข้อมูลเชิงปริมาณโดยวิเคราะห์คำที่พบมากที่สุดเรียงตามระดับคำร้อยละ

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจาก 2 แหล่ง คือ

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (primary data) คือ การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสำรวจคำและความหมายของคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษปรากฏในนิตยสาร Vogue Thailand ตั้งแต่ฉบับที่ 6 เดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2564 - ฉบับที่ 12 เดือนธันวาคม พ.ศ. 2564

2. ข้อมูลทุติยภูมิ (secondary data) คือ การศึกษาข้อมูลจากงานวิจัย เอกสาร และตำราวิชาการที่เกี่ยวข้องในการศึกษาคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่ปรากฏในนิตยสาร Vogue Thailand ปี พ.ศ. 2564

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสำรวจค่าและความหมายของคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษปรากฏในนิตยสาร Vogue Thailand ตั้งแต่ฉบับที่ 6 เดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2564 - ฉบับที่ 12 เดือนธันวาคม พ.ศ. 2564 ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง

การเก็บและรวบรวมข้อมูล

ผู้ทำวิจัยได้ทำขั้นตอนการเก็บและรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ศึกษารวบรวมข้อมูลเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่ปรากฏในนิตยสาร Vogue Thailand
2. กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย โดยศึกษาคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ เพื่อวิเคราะห์ความหมายของคำและการเขียนคำทับศัพท์ที่ปรากฏในนิตยสาร Vogue Thailand ตั้งแต่ฉบับที่ 6 เดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2564 - ฉบับที่ 12 เดือนธันวาคม พ.ศ. 2564 และนำคำทับศัพท์ที่เขียนถูกต้องตามหลักเกณฑ์ของราชบัณฑิตยสถานมาศึกษาข้อมูลเชิงปริมาณ โดยวิเคราะห์คำที่พบมากที่สุดเรียงตามระดับค่าความถี่
3. กำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัย
4. กำหนดขอบเขตการวิจัย
5. ออกแบบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสำรวจค่าและความหมายของคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษปรากฏในนิตยสาร Vogue Thailand ตั้งแต่ฉบับที่ 6 เดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2564 - ฉบับที่ 12 เดือนธันวาคม พ.ศ. 2564
6. ศึกษาและรวบรวมคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่ปรากฏในนิตยสาร Vogue Thailand ตั้งแต่ฉบับที่ 6 เดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2564 - ฉบับที่ 12 เดือนธันวาคม พ.ศ. 2564
7. ศึกษาข้อมูลเชิงปริมาณโดยวิเคราะห์คำที่พบมากที่สุดและหาค่าร้อยละจากแบบสำรวจค่าและความหมายของคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษปรากฏในนิตยสาร Vogue Thailand ตั้งแต่ฉบับที่ 6 เดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2564 - ฉบับที่ 12 เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2564
8. สรุปอภิปรายผลโดยวิธีพรรณนาความ และบรรยายสถิติคำร้อยละ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ออกแบบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยสร้างแบบสำรวจค่าและความหมายของคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่ปรากฏในนิตยสาร Vogue Thailand ตั้งแต่ฉบับที่ 6 เดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2564 - ฉบับที่ 12 เดือนธันวาคม พ.ศ. 2564 เพื่อวิเคราะห์คำและความหมายของคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่พบในนิตยสาร Vogue Thailand จำนวน 7 ฉบับ ตั้งแต่ กรกฎาคม พ.ศ. 2564 – ธันวาคม พ.ศ. 2564 และนำมาศึกษาข้อมูลเชิงปริมาณ ค่าความถี่ของคำที่พบมากที่สุด โดยวิเคราะห์ผ่านสถิติคำร้อยละ

ผลการวิจัย

1. การรวบรวมคำทับศัพท์ที่ปรากฏในนิตยสาร Vouge Thailand ระหว่างเดือนกรกฎาคม-ธันวาคม ปี พ.ศ. 2564 จำนวน 7 ฉบับ พบว่า คำทับศัพท์ที่ปรากฏในนิตยสาร Vogue Thailand มีจำนวนคำทับศัพท์ทั้งหมด 1,473 คำ (รวมคำซ้ำ) คำทับศัพท์ที่มีมากที่สุด คือ คำว่า สไตล์ (style) มีจำนวนทั้งหมด 65 คำ รองลงมาคือ คำว่า โชว์ (show) มีจำนวนทั้งหมด 63 คำ รองลงมาคือ คำว่า แมตช์ (match) มีจำนวนที่สุด 60 คำ และคำทับศัพท์ที่มีน้อยที่สุด คำว่า กาแล็กซี่ (galaxy) มีจำนวนทั้งหมด 5 คำ

2. ผลสำรวจปัญหาการเขียนคำทับศัพท์ผิดหลักเกณฑ์ พบว่า คำทับศัพท์ที่ปรากฏในนิตยสาร Vouge Thailand ระหว่างเดือนกรกฎาคม - ธันวาคม ปี พ.ศ. 2564 จำนวน 1,473 คำ (รวมคำซ้ำ) มีปัญหาการเขียนคำทับศัพท์ผิด และมีการใช้หลักการเปลี่ยนรูปคำทับศัพท์ จำนวน 20 คำ ได้แก่ คำว่า มินิมอล (minimal) เทรนด์ (trend) ดีไซน์เนอร์ (designer) แคร็กเตอร์ (character) ดีไซน์ (design) คอมเมดี้ (comedy) 프리เซนเตอร์ (presenter) แพ็คเก็จจิ้ง (packaging) พบปัญหาในเรื่องของการเปลี่ยนรูปสระ และคำว่า คอลเลกชัน (collection) แพลสชัน (passion) ซีซั่น (season) เวอร์ชัน (version) ฟังก์ชัน (function) จิวเวลรี่ (jewelry) อ็อปชัน (option) พบปัญหาในเรื่องของการลดรูปวรรณยุกต์ และคำว่า เจเนอเรชัน (generation) แบ็กกราวนด์ (background) พบปัญหาในเรื่องของการเปลี่ยนรูปตัวการ์นต์ และคำว่า แคมเปญ (campaign) แมตช์ (match) เซต (set) พบปัญหาในเรื่องการเปลี่ยนรูปพยัญชนะ

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิจัยสามารถอภิปรายผล แบ่งออกเป็น 2 ประเด็น ดังนี้

1. การศึกษาคำและความหมายของคำทับศัพท์ที่ปรากฏในนิตยสาร Vogue Thailand ฉบับที่ 6-12 ปี พ.ศ. 2564 จากการสำรวจพบว่า ในปัจจุบันนิตยสารนิยมใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษในบทความต่าง ๆ เป็นจำนวนมากขึ้น เนื่องจากผู้อ่านส่วนใหญ่นั้นจะเป็นกลุ่มวัยรุ่น และนิตยสารเป็นหนังสือที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก เพราะเป็นสื่อที่นำเสนอเรื่องราวของแฟชั่น การดูแลตนเอง หรือธุรกิจต่าง ๆ ทำให้มีการใช้คำทับศัพท์ เพื่อให้เกิดการใช้ภาษาที่มีความทันสมัย ซึ่งในปัจจุบันเรานั้นใช้คำทับศัพท์เป็นภาษาพูดจนเคยชิน ดังนั้นภาษาที่ใช้ในการตีพิมพ์นิตยสารจึงต้องเจาะกลุ่มเป้าหมาย เพื่อตอบสนองความต้องการเฉพาะกลุ่ม

2. การวิเคราะห์ปัญหาการเขียนคำทับศัพท์ที่ปรากฏในนิตยสาร Vogue Thailand ฉบับที่ 6-12 ปี พ.ศ. 2564 พบว่า คำทับศัพท์ที่ปรากฏในนิตยสาร Vogue Thailand ระหว่างเดือนกรกฎาคม - ธันวาคม ปี พ.ศ. 2564 จำนวน 7 ฉบับ มีจำนวนคำทับศัพท์ทั้งหมด 1,473 คำ (รวมคำซ้ำ)

ผู้วิจัยได้ศึกษาความถี่ของคำทับศัพท์ที่ปรากฏในนิตยสาร Vouge Thailand ระหว่างเดือนกรกฎาคม - ธันวาคม ปี พ.ศ. 2564 จำนวน 7 ฉบับ พบว่า ความถี่ของคำทับศัพท์ที่มีมากที่สุดคือ คำว่า สไตล์ (style) มีจำนวนทั้งหมด 65 คำ รองลงมาคือ คำว่า โชว์ (show) มีจำนวนทั้งหมด 63 คำ รองลงมาคือ คำว่า แมตช์ (match) มีจำนวนทั้งหมด 60 คำ รองลงมาคือ คำว่า แฟชั่น (fashion) มีจำนวนทั้งหมด 58 คำ และคำว่า ดีไซน์ (design) มีจำนวน

ทั้งหมด 58 คำ รองลงมาคือ คำว่า เซ็กซี่ (sexy) มีจำนวนทั้งหมด 53 คำ รองลงมาคือคำว่า เทรนด์ (trend) มีจำนวนทั้งหมด 52 คำ รองลงมาคือ คำว่า ฮอต (hot) มีจำนวนทั้งหมด 51 คำ รองลงมาคือคำว่า เวอร์ชัน (version) มีจำนวนทั้งหมด 49 คำ รองลงมาคือ คำว่า คอลเลกชัน (collection) มีจำนวนทั้งหมด 48 คำ รองลงมาคือ คำว่า ซีซั่น (season) มีจำนวนทั้งหมด 47 คำ รองลงมาคือ คำว่า 프리เซนเตอร์ (presenter) มีจำนวนทั้งหมด 45 คำ รองลงมาคือ คำว่า อ็อปชัน (option) มีจำนวนทั้งหมด 44 คำ รองลงมาคือ คำว่า ไอเทม (item) มีจำนวนทั้งหมด 43 คำ รองลงมาคือ คำว่า เซต (set) มีจำนวนทั้งหมด 40 คำ รองลงมาคือ คำว่า ลิสต์ (list) มีจำนวนทั้งหมด 37 คำ รองลงมาคือ คำว่า แบ็กกราวนด์ (background) มีจำนวนทั้งหมด 36 คำ รองลงมาคือ คำว่า เมกอัพ (makeup) มีจำนวนทั้งหมด 35 คำ รองลงมาคือ คำว่า ดีไซน์เนอร์ (designer) มีจำนวนทั้งหมด 35 คำ รองลงมาคือ คำว่า วินเทอร์ (winter) มีจำนวนทั้งหมด 33 คำ รองลงมาคือ คำว่า ซูเปอร์สตาร์ (superstar) มีจำนวนทั้งหมด 31 คำ รองลงมาคือ คำว่า จิวเวลรี่ (jewelry) มีจำนวนทั้งหมด 30 คำ รองลงมาคือ คำว่า คลาสสิก (classic) มีจำนวนทั้งหมด 28 คำ รองลงมาคือ คำว่า ดิจิทัล (digital) มีจำนวนทั้งหมด 27 คำ รองลงมาคือ คำว่า โปรเจกต์ (project) มีจำนวนทั้งหมด 26 คำ รองลงมาคือ คำว่า แคมเปญ (campaign) มีจำนวนทั้งหมด 26 คำ รองลงมาคือ คำว่า แคร็กเตอร์ (character) มีจำนวนทั้งหมด 25 คำ และคำว่า เรียลไทม์ (real time) มีจำนวนทั้งหมด 25 คำ รองลงมาคือ คำว่า ไอดอล (idol) มีจำนวนทั้งหมด 23 คำ รองลงมาคือ คำว่า แพสชัน (passion) มีจำนวนทั้งหมด 22 คำ รองลงมาคือ คำว่า ไอเดีย (idea) มีจำนวนทั้งหมด 21 คำ รองลงมาคือ คำว่า เบสิก (basic) มีจำนวนทั้งหมด 20 คำ รองลงมาคือ คำว่า เซอร์ไพรส์ (surprise) มีจำนวนทั้งหมด 18 คำ และคำว่า โปรดิวเซอร์ (producer) มีจำนวนทั้งหมด 18 คำ รองลงมาคือ คำว่า ฟังก์ชัน (function) มีจำนวนทั้งหมด 17 คำ รองลงมาคือ คำว่า รีเควสต์ (request) มีจำนวนทั้งหมด 16 คำ รองลงมาคือ คำว่า เซรามิก (ceramic) มีจำนวนทั้งหมด 15 คำ รองลงมาคือ คำว่า แพ็คเก็จจิ้ง (packaging) มีจำนวนทั้งหมด 14 คำ รองลงมาคือ คำว่า คอเมดี้ (comedy) มีจำนวนทั้งหมด 13 คำ รองลงมาคือ คำว่า มินิมอล (minimal) มีจำนวนทั้งหมด 12 คำ รองลงมาคือ คำว่า เลเยอร์ (layer) มีจำนวนทั้งหมด 11 คำ รองลงมาคือ คำว่า เจเนอเรชัน (generation) มีจำนวนทั้งหมด 10 คำ รองลงมาคือ คำว่า ลักซ์วรี (luxury) มีจำนวนทั้งหมด 8 คำ รองลงมาคือ คำว่า บอร์ด (board) มีจำนวนทั้งหมด 6 คำ และพบน้อยที่สุดคือ คำว่า กาแล็กซี (galaxy) มีจำนวนทั้งหมด 5 คำ

ศึกษาปัญหาการเขียนคำทับศัพท์ผิดหลักเกณฑ์ พบว่า คำทับศัพท์ที่ปรากฏในนิตยสารนิตยสาร Vouge Thailand ระหว่างเดือนกรกฎาคม - ธันวาคม ปี พ.ศ. 2564 จำนวน 1,473 คำ (รวมคำซ้ำ) มีปัญหาการเขียนคำทับศัพท์ผิด และมีการใช้หลักการเปลี่ยนรูปคำทับศัพท์ จำนวน 20 คำ ปัญหาในเรื่องของการเปลี่ยนรูปสระ ได้แก่ คำว่า มินิมอล (minimal) เทรนด์ (trend) ดีไซน์เนอร์ (designer) แคร็กเตอร์ (character) ดีไซน์ (design) คอเมดี้ (comedy) 프리เซนเตอร์ (presenter) แพ็คเก็จจิ้ง (packaging) และปัญหาในเรื่องของการลดรูปวรรณยุกต์ ได้แก่ คำว่า คอลเลกชัน (collection) แพสชัน (passion) ซีซั่น (season) เวอร์ชัน (version) ฟังก์ชัน (function) จิวเวลรี่ (jewelry) อ็อปชัน (option) และปัญหาในเรื่องของการเปลี่ยนรูปตัวการันต์ ได้แก่ คำว่า เจเนอเรชัน (generation)

แบ็กกราวนด์ (background) และปัญหาในเรื่องการเปลี่ยนรูปพยัญชนะ ได้แก่ คำว่า แคมเพน (campaign) แมตช์ (match) เซต (set)

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

การศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาคำทับศัพท์ที่ปรากฏในนิตยสาร Vogue Thailand ฉบับที่ 6-12 ปี พ.ศ. 2564 ซึ่งสามารถใช้ประกอบการเรียนการสอนในเรื่องคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษได้

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาการใช้คำทับศัพท์จากบทความประเภทอื่น ๆ ที่มีความแตกต่างกันออกไป
2. ควรศึกษาการใช้ภาษาต่างประเทศอื่น ๆ ที่เข้ามาปะปนในภาษาไทย ในแง่การปนภาษา เช่น ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น และภาษาเกาหลี

References

- Kanjanawan, N. (2015). *The principles of Thai language* (10th ed.). Bangkok: Bamrungsarn Publisher. (in Thai)
- Kannaovakun, P. (2015). *English code mixing in Thai: A case study in Thai TV show characteristic, attitude, perception, and motivation*. Pattani: Faculty of Humanities and Social Sciences, Prince of Songkla University. (in Thai)
- Khatawong, K., & Thammawitan, T. (2020). A study of English loanwords in Cheewajit Magazine from June to July 2020 (Issue 520-523). *Journal of Humanities and Social Science Loei Rajabhat University*, 3(1), 57-64. (in Thai)
- Komkla, T. (2018). *A study of English loanwords in Russian newspaper: A case study of online newspaper Gazeta.ru period in May 2019*. [Master's Thesis, Thammasat University]. (in Thai)
- Office of the Royal Society. (1989a). *The English transliteration*. Bangkok: Amorn Printing Group. (in Thai)
- Office of the Royal Society. (1992b). *The English, French, German, Italian, Spanish, Russian, Japanese, Arabian, and Malayu Transliteration*. Bangkok: Office of the Royal Society. (in Thai)
- Office of the Royal Society. (2015d). Getting Feedback on the Proposed Transliteration Rules. *Getting Feedback on the Proposed Transliteration Rules Focus Group Conference*. Retrieved May 15, 2020, from <http://legacy.orst.go.th/?p=11825> (in Thai)
- Office of the Royal Society. (2015e). *The transliteration*. Retrieved May 15, 2020, from http://www.royin.go.th/?page_id=617. (in Thai)

- Prasitruittasin, A. (2004). *The evolution of loanwords and Thai vocabulary commandments in Thai society*. Bangkok: Chulalongkorn University. (in Thai)
- Thonglor, K. (1994). *The principles of Thai language* (9th ed.). Bangkok: Amorn Printing. [in Thai]
- Thongsakul, R. (2016). English transliterated words appeared in Vogue Thailand magazine. *Liberal Arts Review*, 14(1), 54-66. (in Thai)
- Yamapai, S. (1983). *Human communication*. Bangkok: 68 Printing. (in Thai)

การพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบออนไลน์ตามรูปแบบแมโคร (MACRO Model)

วະรุฬพันธ์ โหม่งมัตย์¹

(วันรับบทความ: วันที่ 31 มีนาคม 2565, วันแก้ไขบทความ: วันที่ 2 กรกฎาคม 2565, วันตอบรับบทความ: วันที่ 9 พฤศจิกายน 2565)

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบออนไลน์ตามรูปแบบแมโคร มีประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ทั้งหมด 3 ห้อง ได้แก่ 5/1 5/2 และ 5/3 จำนวน 148 คน โรงเรียนมัธยมสาธิตวัดพระศรีมหาธาตุ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร จังหวัดกรุงเทพมหานคร มีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 1 ห้อง ได้แก่ 5/3 จำนวน 49 คน เป็นวิธีการสุ่มแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย (1) แผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบแมโคร (2) แบบวัดทักษะการอ่านของนักเรียน เป็นแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า t test เพื่อพิจารณาความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีทักษะการอ่านด้วยการจัดการเรียนรู้แบบออนไลน์ตามรูปแบบแมโครหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

คำสำคัญ: การพัฒนาทักษะการอ่าน การจัดการเรียนรู้ รูปแบบแมโคร

ประเภทของบทความ: บทความวิจัย

¹อาจารย์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย, โรงเรียนมัธยมสาธิตวัดพระศรีมหาธาตุ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร (ผู้รับผิดชอบบทความ)
e-mail: warunpan.m@pnru.ac.th

Developing Reading Skill of Mathayomsuksa 5 Students by Following the MACRO Model through Online

Warunpan Mongmart¹

(Received Date: March 31, 2022; Revised Date: July 2, 2022; Accepted Date: November 9, 2022)

Abstract

This research aimed to develop reading skill of Mathayomsuksa 5 students by following the MACRO Model through online. The population was 148 upper secondary school students who were studied in Mathayomsuksa 5/1 5/2 and 5/3 at Wat Phrasimhadhat Secondary Demonstration School, Phranakhon Rajabhat University, Bangkok. The sample group was 49 students of Mathayomsuksa 5/3, using a specific random sampling method. Research instruments were lesson plans following the MACRO Model and a reading test which was a multiple-choice test. The test consisted of 20 question items. The data were statistically analyzed in mean score, standard deviation, and *t* test Dependent Samples. Research results showed that students' reading skill was higher than prior to the Experiment at 0.01 level of significance.

Keywords: Developing Reading Skills, Learning Management, MACRO Model

Type of Article: Research Article

¹Lecturer, Thai Language Department, Wat Phrasimhadhat Secondary Demonstration School, Phranakhon Rajabhat University (corresponding author)
e-mail: warunpan.m@pnru.ac.th

บทนำ

การอ่านถือว่าการสื่อสารอย่างหนึ่งที่เป็นทักษะสำคัญซึ่งช่วยเพิ่มพูนประสบการณ์ของมนุษย์และยังช่วยให้สามารถใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ส่งเสริมความรู้ ความเพลิดเพลินจากสื่อที่เป็นหนังสือ เอกสาร สิ่งพิมพ์ สื่อออนไลน์ต่าง ๆ ได้เป็นอย่างมาก และเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปว่าความสำเร็จในการเรียนของนักเรียนส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับความสามารถในการอ่าน หากอ่านช้า ขาดความเข้าใจในการอ่าน และไม่สามารถจดจำเรื่องที่อ่านได้ ย่อมทำให้การเรียนวิชาต่าง ๆ ไม่ได้ผลไปด้วย ทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายวิตกกังวลหรือเกิดความท้อแท้ไม่อยากเรียนต่อไป การอ่านจึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญนำไปสู่ความรู้ ความเข้าใจในวิชาการต่าง ๆ ยิ่งไปกว่านั้น การอ่านจะช่วยทำให้นักเรียนค้นหาความรู้เพิ่มเติมในสิ่งที่ตนอยากรู้ ขยายความรู้ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น ฉะนั้น การอ่านจึงเป็นบันไดไปสู่ความสำเร็จอีกหลายด้าน โดยการอ่านมีความสำคัญต่อบุคคลทุกอาชีพ เพราะการอ่านเป็นเครื่องมือในการศึกษาหาความรู้ทำให้ได้รับประสบการณ์ที่ไม่อาจจะได้ และช่วยให้มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อบุคคลอื่นทำให้ปรับตัวอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข การอ่านยังเป็นเครื่องชีวิต ความเจริญก้าวหน้าของประเทสนั้น ๆ อีกด้วย หากนักเรียนมีนิสัยรักการอ่านย่อมนำความรู้ที่ได้ไปพัฒนาตนเอง สังคม และประเทศก็จะพัฒนาเจริญก้าวหน้าได้อย่างรวดเร็ว (Yenbut, Pornampaisakul, & Mahawarakorn, 2014, p. 48) ฉะนั้น การอ่านจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง นักเรียนจึงจำเป็นต้องหมั่นฝึกฝนทักษะการอ่านเพื่อนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์แก่ตนเองและบุคคลอื่นให้มากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับ Integrated Subject Center (2011, p. 151) กล่าวว่า การพัฒนาทักษะการอ่านให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นความสามารถที่ไม่ใช่การอ่านออกแต่เพียงอย่างเดียว แต่จะต้องสามารถอ่านเป็นด้วยนั้น ต้องอาศัยการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ ทั้งนี้จะได้นำทักษะดังกล่าวไปใช้ประโยชน์จากการศึกษาเล่าเรียน และการพัฒนาศักยภาพของตนเองต่อไปในอนาคตได้

การจัดการเรียนรู้ในยุคปัจจุบันถือว่าการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ครูควรมุ่งเน้นและตระหนักถึงนักเรียนเป็นสำคัญ ซึ่งมีความคิดสร้างสรรค์ สามารถคิดวิเคราะห์ แก้ปัญหา การมีส่วนร่วม มีทักษะการสื่อสาร สามารถเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ และปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงรอบตัวได้ ตามที่ Singnoi (2017) กล่าวถึง ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ไว้ว่า การเรียนรู้ของนักเรียนในยุคสมัยก่อนกับในยุคปัจจุบัน มีความแตกต่างกันมาก ทั้งในเรื่องบทบาทของครูซึ่งเดิมถือว่าเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ โดยนักเรียนเป็นผู้รับความรู้ เนื่องจากโลกมีการเปลี่ยนแปลงในหลาย ๆ ด้าน ทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี และการสื่อสารที่ได้พัฒนาไปอย่างรวดเร็ว ทุกด้านมีความเชื่อมโยงกัน การศึกษาจึงต้องมีการปฏิรูปเพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา โดยการจัดการเรียนรู้ในห้องเรียนจากรูปแบบเดิมจะเปลี่ยนแปลงไป มีการนำเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้มากขึ้น นักเรียนและครูสามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันได้ และความรู้ไม่ถูกจำกัดใช้เฉพาะในห้องเรียนอีกต่อไป ทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่รอบตัว สามารถเป็นแหล่งเรียนรู้ได้หมด ซึ่งสอดคล้องกับ Jarungkiatkul (2018) กล่าวว่า สังคมโลกในศตวรรษที่ 21 มีความแตกต่างจากในอดีตมาก มีการเคลื่อนย้ายผู้คน สื่อเทคโนโลยี และทรัพยากรต่าง ๆ จากทั่วทุกมุมโลกอย่างรวดเร็วและสะดวกขึ้น มีความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครองระหว่างภูมิภาค ประเทศ สังคม และชุมชน มีความซับซ้อน และมีการเปลี่ยนแปลงของความรู้ ข้อมูล และข่าวสารตลอดเวลาอย่างเป็นพลวัตนั่นเอง

อย่างไรก็ตาม ในศตวรรษที่ 21 การจัดการเรียนรู้จะต้องเปลี่ยนบทบาทครูจากผู้บรรยายมาเป็นผู้ออกแบบกิจกรรมในการจัดการเรียนรู้ให้นักเรียนได้ใช้เป็นเครื่องมือไปสู่การเรียนรู้ และสร้างความรู้ด้วยตนเอง ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวก เสนอแนะเครื่องมือการเรียนรู้ และเข้าถึงความรู้ใหม่ ผ่านวิธีการต่าง ๆ โดยเฉพาะผ่านทางเทคโนโลยีจะทำให้เข้าถึงความรู้ได้อย่างรวดเร็วและกว้างขวาง สามารถนำความรู้ที่ได้มาแลกเปลี่ยนความรู้ในห้องเรียน กระบวนการเรียนรู้คือ Active Learning สอดคล้องกับ Wannasian (2016) กล่าวถึง การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบแมโคร มีกระบวนการ 5 ขั้นตอน ได้แก่ (1) ขั้นสร้างแรงจูงใจ (motivation) (2) ขั้นการเรียนรู้โดยตรง (active learning) (3) ขั้นสรุปองค์ความรู้ (conclusion) (4) ขั้นรายงานและนำเสนอ (reporting) และ (5) ขั้นการเผยแพร่ความรู้ (obtain) ซึ่งเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนสร้างความรู้ใหม่และสิ่งประดิษฐ์ใหม่ โดยการใช้กระบวนการทางปัญญา (กระบวนการคิด) กระบวนการทางสังคม (กระบวนการกลุ่ม) เพื่อให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ และมีส่วนร่วมในการเรียน สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้ ผู้สอนมีบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวก จัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับนักเรียน การจัดการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญต้องจัดให้สอดคล้องกับความสนใจ ความสามารถ และความถนัดของนักเรียน โดยบูรณาการความรู้ในศาสตร์สาขาต่าง ๆ ใช้วิธีการสอนจากแหล่งความรู้ที่หลากหลาย ซึ่งจะทำให้นักเรียนสามารถพัฒนาสติปัญญาได้หลายด้าน

ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 จะประสบความสำเร็จได้นั้น ไม่ว่าจะเป็นการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน การจัดการเรียนรู้นั้นเกิดจากการลงมือปฏิบัติของนักเรียนทั้งเป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่ม ซึ่งเป็นการฝึกทักษะการมีส่วนร่วม การมีความรับผิดชอบของทั้งครูและนักเรียนถือว่าเป็นบทบาทที่สำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนมีอิสระในการเรียนรู้ ครูต้องฝึกให้นักเรียนแต่ละคนให้มีความรับผิดชอบต่อการศึกษาของตนเอง เพื่อให้มีทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ฉะนั้นผู้วิจัยจึงสนใจทำวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบออนไลน์ตามรูปแบบแมโคร โรงเรียนมัธยมสาธิตวัดพระศรีมหาธาตุ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 เพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการอ่าน กระบวนการคิด กระบวนการกลุ่ม มีความรู้ ความเข้าใจ และเป็นการกระตุ้นความสามารถในการเรียนของนักเรียนออกมาเป็นผลงานหรือชิ้นงานที่ได้เรียนรู้จากสื่อต่าง ๆ เพื่อให้สามารถสร้างความรู้และสิ่งประดิษฐ์ใหม่ ๆ และสามารถนำความรู้ที่ได้ไปพัฒนาความสามารถในอนาคตต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบออนไลน์ตามรูปแบบแมโคร

สมมติฐานของงานวิจัย

ทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบออนไลน์ตามรูปแบบแมโครสูงกว่าก่อนเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

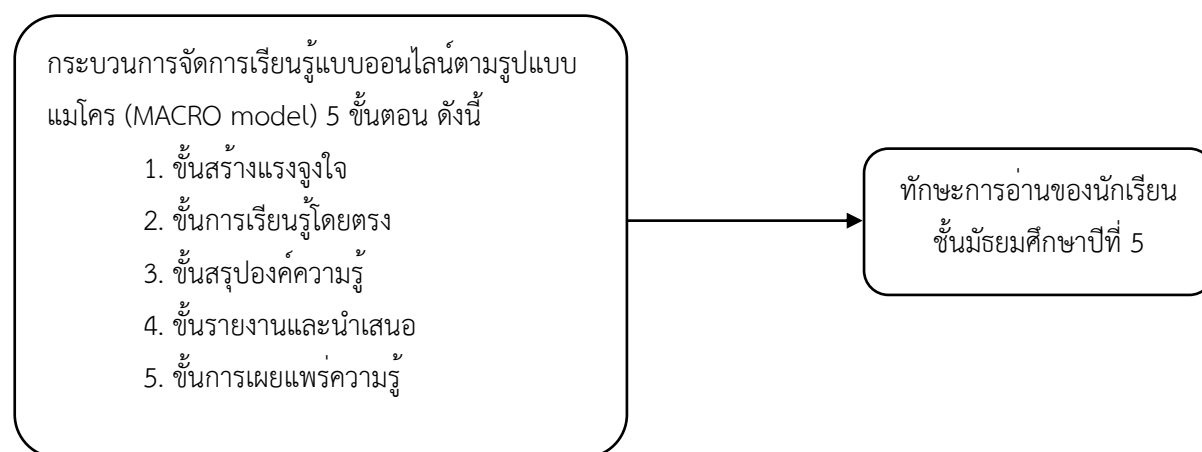
โดยดำเนินการวิจัยตามลำดับขั้น ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1.1 ประชากร มีประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวนห้อง 3 ห้อง ได้แก่ 5/1 5/2 และ 5/3 จำนวนนักเรียน 148 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนมัธยมสาธิตวัดพระศรีมหาธาตุ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

1.2 กลุ่มตัวอย่าง มีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 1 ห้อง ได้แก่ 5/3 จำนวนนักเรียน 49 คน เป็นวิธีการสุ่มแบบเจาะจง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนมัธยมสาธิตวัดพระศรีมหาธาตุ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

2. แบบแผนที่ใช้ในการวิจัย เป็นการศึกษาทดลองโดยใช้กลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียว (one-group pretest-posttest design) โดยมีกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

3. การสร้างและหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ ดังนี้

3.1 แผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบแมโคร โดยดำเนินการตามลำดับขั้นดังต่อไปนี้

3.1.1 ศึกษาหลักการ จุดมุ่งหมายของหลักสูตร จุดประสงค์รายวิชา และขอบเขตของการอ่านจับใจความสำคัญ ตีความ วิเคราะห์ วิวิจารณ์ ประเมินค่าจากสื่อ ซึ่งสอดคล้องตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2561) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ม. 3/1-ม. 3/10

3.1.2 ศึกษาวิธีการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้จากตำราวิชาการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ กำหนดเนื้อหาที่ใช้ในรายวิชาการวรรณกรรมปัจจุบัน ได้แก่ ความหมายและขอบเขตของวรรณกรรมปัจจุบัน วิวัฒนาการของวรรณกรรมปัจจุบัน บทความ สารคดี เรื่องสั้น นวนิยาย และกวีนิพนธ์ โดยใช้วิธีการอ่านจับใจความสำคัญ ตีความ วิเคราะห์ วิวิจารณ์ ประเมินค่าจากสื่อ แล้วกำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมของแต่ละเนื้อหา

3.1.3 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบแมโครให้แก่นักเรียนกลุ่มตัวอย่างได้เรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 5 แผน ได้แก่ บทความ สารคดี เรื่องสั้น นวนิยาย และกวีนิพนธ์ และนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item-Objective Congruence Index--IOC) (Tirakanan, 2012, p. 148) โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ผลปรากฏว่าแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบแมโครมีค่าดัชนีความสอดคล้องที่เหมาะสมตั้งแต่ 0.66 ขึ้นไป

3.1.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้ตามกระบวนการรูปแบบแมโครไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างในรูปแบบการเรียนการสอนแบบออนไลน์โดยใช้ Zoom จำนวน 5 แผน โดยใช้เวลาในการเรียนสัปดาห์ละ 2 คาบ คาบละ 50 นาที รวมเป็น 10 คาบ ระยะเวลา ในการทดลองใช้เวลา 5 สัปดาห์

3.2 แบบวัดทักษะการอ่านของนักเรียน โดยดำเนินการตามลำดับขั้นดังต่อไปนี้

3.2.1 ศึกษาเอกสาร ตำราวิชาการเกี่ยวกับทฤษฎีการอ่านจับใจความสำคัญ ตีความ วิเคราะห์ วิวิจารณ์ ประเมินค่าจากสื่อ ได้แก่ บทความ สารคดี เรื่องสั้น นวนิยาย และกวีนิพนธ์ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบวัดทักษะการอ่านของนักเรียน

3.2.2 ศึกษาหลักการ จุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่ตรงกับตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลาง ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2561) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 และจุดประสงค์รายวิชา เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบวัดทักษะการอ่านของนักเรียน

3.2.3 สร้างแบบวัดทักษะการอ่านของนักเรียนให้สอดคล้องกับเนื้อหาและพฤติกรรมที่ต้องการวัด ได้แก่ ความจำ ความเข้าใจ นำไปใช้ วิเคราะห์ จำนวนข้อสอบต้องครอบคลุมกับเนื้อหาและพฤติกรรมที่ต้องการวัด แบบทดสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก และแบบทดสอบเป็นชุดเดียวกันทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน เกณฑ์การให้คะแนนแต่ละข้อ คือ ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดหรือไม่ตอบให้ 0 คะแนน จำนวน 25 ข้อ

3.2.4 นำแบบวัดทักษะการอ่านของนักเรียนที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (Item-Objective Congruence Index--IOC) ลักษณะการใช้คำถาม ตัวเลือกตัวลวง พฤติกรรมที่ต้องการวัด และความถูกต้องด้านภาษา แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข ผลปรากฏว่ามีค่าดัชนีความสอดคล้องที่เหมาะสมตั้งแต่ 0.66 ขึ้นไป แล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง (try out) ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2 จำนวน 20 คน

3.2.5 วิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) ที่มีเกณฑ์ 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ที่มีเกณฑ์ 0.20 ขึ้นไป จำนวน 25 ข้อ โดยตัดออก 5 ข้อ แล้วนำแบบวัดทักษะการอ่านของนักเรียนที่สร้างขึ้นไปหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตร Cronbach (Cronbach's Alpha) (Ritcharoon, 2009, p. 160) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทักษะการอ่านของนักเรียนเท่ากับ 0.776 ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นสูง

4. การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล การทดลองในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดลองกับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยดำเนินการตามลำดับขั้นดังต่อไปนี้

4.1 ขั้นก่อนการดำเนินการสอน ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบก่อนเรียนโดยใช้แบบวัดทักษะการอ่านของนักเรียนก่อนเรียนโดยใช้ Google Forms จำนวน 20 ข้อ แบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวนข้อต้องให้ครอบคลุมกับเนื้อหาและพฤติกรรมที่ต้องการวัด แล้วตรวจให้คะแนน ใช้เวลา 50 นาที

4.2 ขั้นตอนการสอน ผู้วิจัยดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง โดยนำแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบแมโครที่สร้างขึ้นไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ในรูปแบบการเรียนการสอนแบบออนไลน์โดยใช้ Zoom จำนวน 5 แผน 10 คาบ ใช้เวลา 5 สัปดาห์ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564

4.3 ขั้นหลังการสอน เมื่อดำเนินการทดลองครบตามที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบหลังเรียนกับกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบวัดทักษะการอ่านของนักเรียนหลังเรียน โดยใช้ภูเกิ้ลฟอร์ม จำนวน 20 ข้อ แบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก แล้วตรวจให้คะแนน ใช้เวลา 50 นาที แล้วนำผลคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และทดสอบค่า t test เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านของนักเรียนก่อนและหลังเรียน จากนั้นนำผลคะแนนที่ได้ไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

5. สถิติที่ใช้ในการวิจัยข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรม เพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของคะแนนจากแบบวัดทักษะการอ่านของนักเรียนระหว่างก่อนและหลังเรียน และทดสอบค่า t test ที่เป็น Dependent Samples t test (Tirakanan, 2012) ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง เพื่อพิจารณาความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ในรูปแบบตารางประกอบความเรียง สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบออนไลน์ตามรูปแบบแมโคร มีผลการวิจัยดังนี้

ตาราง 1

ผลการวิเคราะห์ทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบออนไลน์ตามรูปแบบแมโคร

ห้อง	จำนวน	ก่อนเรียน		หลังเรียน		Sig. (2-tailed)
		($\bar{X}$)	SD	($\bar{X}$)	SD	
5/3	49	11.96	1.19	14.27	1.17	0.00*

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 1 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/3 มีคะแนนจากการทำแบบวัดทักษะการอ่านหลังเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบออนไลน์ตามรูปแบบแมโครสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 คะแนนก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ย 11.96 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.19 และคะแนนหลังเรียน มีค่าเฉลี่ย 14.27 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.17 ตามลำดับ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบออนไลน์ตามรูปแบบแมโคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนมัธยมสาธิตวัดพระศรีมหาธาตุ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบออนไลน์ตามรูปแบบแมโคร ซึ่งคะแนนก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ย 11.96 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.19 และคะแนนหลังเรียน มีค่าเฉลี่ย 14.27 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.17 จึงสรุปผลการวิจัยได้ว่า นักเรียนมีทักษะการอ่านด้วยการจัดการเรียนรู้แบบออนไลน์ตามรูปแบบแมโครหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบออนไลน์ตามรูปแบบแมโคร สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. การพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบออนไลน์ตามรูปแบบแมโคร นักเรียนมีทักษะการอ่านด้วยการจัดการเรียนรู้แบบออนไลน์ตามรูปแบบแมโครหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งเป็นการจัดการเรียนรู้แบบออนไลน์โดยใช้ Zoom โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบแมโคร เน้นกระบวนการ 5 ขั้นตอน ได้แก่ (1) สร้างแรงจูงใจ (motivation) โดยให้นักเรียนเสนอแนะและแสดงความคิดเห็น สามารถร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียนได้ (2) นักเรียนสามารถเรียนรู้โดยตรง (active learning) จากการศึกษาค้นคว้าหรือจากการฟังและดู อ่านวรรณกรรมจากสื่อต่าง ๆ ที่สนใจได้ (3) สามารถสรุปความรู้ (conclusion) จากเรื่องที่อ่าน แล้วเกิดกระบวนการคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ และสรุปเรื่องได้ (4) นำเสนอผลงาน (reporting) ออกมาเป็นรูปแบบรายงานหรือแผนผังความคิด แผนภูมิรูปภาพได้ (5) สามารถเผยแพร่ความรู้ (obtain) สู่สาธารณชนหรือบนสื่อออนไลน์ได้ จึงส่งผลให้นักเรียนมีทักษะการอ่านหลังเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน โดยนักเรียนให้ความสนใจ มีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมการอ่านจากสื่อสิ่งพิมพ์ สื่อออนไลน์ และแอปพลิเคชันที่นักเรียนสนใจและถนัด ซึ่งเป็นการสอบถามนักเรียนที่มีความรู้ ความสนใจเกี่ยวกับวรรณกรรมในยุคปัจจุบัน โดยครูให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการจัดการเรียนรู้ สามารถเสนอแนะ แสดงความคิดเห็น และร่วมกันอภิปรายเนื้อหาที่เรียนได้ และนักเรียนยังสามารถเลือกเนื้อหาจากการศึกษาค้นคว้า จากการฟังและดู การอ่าน และสามารถ ผูกทักษะเขียนบทความ สารคดี เรื่องสั้น นวนิยาย และกวีนิพนธ์ รายวิชาวรรณกรรมปัจจุบันได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Intharakosoom (2021), Kerai (2018), Lertphothawattana (2018), Munruean (2019), Nuichit, Suksawat, and Mekkhachorn (2020) และ Suebsri (2019) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบแมโคร ผลการวิจัยพบว่า มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบแมโคร อยู่ในระดับมาก ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ โดยครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้นักเรียนฝึกทักษะการอ่านเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาวรรณกรรมปัจจุบัน ได้แก่ บทความ สารคดี เรื่องสั้น นวนิยาย และกวีนิพนธ์ โดยใช้วิธีการอ่านจับใจความสำคัญ ตีความ วิเคราะห์ วิวิจารณ์ ประเมินค่าจากสื่อสิ่งพิมพ์ สื่อออนไลน์ และแอปพลิเคชันที่นักเรียนสนใจและถนัดได้ นอกจากการพัฒนาทักษะการอ่านแล้ว นักเรียนยังสามารถพัฒนาทักษะฟังและดู อ่านทำความเข้าใจ และตอบคำถามจากเนื้อเรื่องที่อ่านได้ แล้วเกิดเป็นแรงจูงใจสามารถสร้างสรรค์เป็นผลงานเขียนของตนเองอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Kansuwan (2013) และ Sribua (2012) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาแบบฝึกหัดทักษะความเข้าใจในการอ่านจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้จากการทำงานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และผลการพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบเฉพาะงานของนักศึกษาเอกภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 1 สรุปผลการพัฒนาทักษะ

การอ่านได้ว่า นักเรียนมีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ อ่านตีความ อ่านสรุปความ มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและการคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และมีความพึงพอใจในการเรียนมากขึ้น นอกจากนี้ ยังเป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ในการฝึกทักษะการอ่านที่เหมาะสมกับบทอ่านที่หลากหลายจากสื่อสิ่งพิมพ์ สื่อออนไลน์ และแอปพลิเคชันต่าง ๆ ซึ่งทำให้นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะทางภาษาทั้งความรู้ ด้านคำศัพท์ และไวยากรณ์ของภาษาไปพร้อมกับทักษะการอ่านอีกด้วย และสามารถนำไปใช้ในการจัดกิจกรรม การเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนบรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตรต่อไป

2. การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบแมโคร เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้สำหรับศตวรรษที่ 21 ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ ทักษะการทำงาน และให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ โดยให้สร้างสรรค์และนำเสนอผลงานด้วยการใช้กระบวนการคิดและกระบวนการกลุ่ม เพื่อให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กันและสามารถนำความรู้ไปปรับใช้ในชีวิตได้ ซึ่งสอดคล้องกับ Wannasian (2016) กล่าวว่า เป็นการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญเพื่อให้นักเรียนสร้างความรู้ใหม่และสิ่งประดิษฐ์ใหม่ โดยการใช้กระบวนการทางปัญญา (กระบวนการคิด) กระบวนการทางสังคม (กระบวนการกลุ่ม) เน้นให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์และมีส่วนร่วมในการเรียน สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้ ซึ่งครูมีบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวกคอยสนับสนุนจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้นักเรียน และจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ ความสามารถ ความถนัดของนักเรียน เน้นการบูรณาการความรู้ในศาสตร์สาขาต่าง ๆ ใช้สื่อการสอนจาก แหล่งความรู้ต่าง ๆ รวมทั้ง เน้นการวัดผลและประเมินผลด้วยวิธีการที่หลากหลายอีกด้วย ผู้วิจัยเน้นให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการอ่านจากสื่อที่เป็นบทความ สารคดี เรื่องสั้น นวนิยาย และกวีนิพนธ์ โดยการฟังและดู การอ่าน การเขียน และการนำเสนอผลงานโดยใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์นำเสนอผลงานออกมาในรูปแบบแผนผังหรือแผนภูมิ ซึ่งนักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมและได้นำเสนอผลงานผ่านทางสื่อออนไลน์ตามรูปแบบแมโคร มี 5 ขั้นตอน ได้แก่ (1) ขั้นสร้างแรงจูงใจ (motivation) (2) ขั้นการเรียนรู้โดยตรง (active learning) (3) ขั้นสรุปองค์ความรู้ (conclusion) (4) ขั้นรายงานและนำเสนอ (reporting) (5) ขั้นการเผยแพร่ความรู้ (obtain) จึงส่งผลให้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบแมโคร มีประสิทธิภาพต่อผลการเรียนของนักเรียนทำให้มีความสนใจและสนุกกับการเรียนเป็นอย่างมาก ซึ่งสอดคล้องกับ Phothima (2019) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยรูปแบบแมโคร ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยรูปแบบแมโคร ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ เท่ากับ 86.45/84.50 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80 มีดัชนีประสิทธิผลของแผน มีค่าเท่ากับ 0.69 โดยผู้สอนเน้นกระบวนการจัดการเรียนการสอนตามขั้นตอนการเรียนรู้ตามรูปแบบแมโคร และให้นักเรียนสร้างสรรค์ผลงานผ่านอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์หรือตามความถนัดของนักเรียน เพื่อเป็นการส่งเสริมทักษะกระบวนการทำงานและกระบวนการคิด เพื่อให้สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้สำหรับศตวรรษที่ 21 และเป็นการใช้เทคโนโลยีให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด รวมถึงส่งเสริมให้เกิดทักษะในการทำงานในรูปแบบต่าง ๆ ทำให้นักเรียนสามารถนำความรู้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ในโอกาสต่อไป

ข้อจำกัดในการวิจัย

1. รายวิชาวรรณกรรมปัจจุบันมีเนื้อหาสาระสำคัญ ได้แก่ ความหมายและขอบเขตของวรรณกรรมปัจจุบัน วิวัฒนาการของวรรณกรรมปัจจุบัน บทความ สารคดี เรื่องสั้น นวนิยาย และกวีนิพนธ์ โดยผู้สอนได้จัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนรูปแบบแมโคร ซึ่งเนื้อหาวิชาวรรณกรรมปัจจุบันมากเกินไป ทำให้กิจกรรมการเรียนการสอนที่ทำให้ครูไม่สามารถให้คำแนะนำและอธิบายรายละเอียดได้ครอบคลุมทั้งหมด ควรกำหนดขอบเขตเนื้อหาในการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับเวลา และควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นเนื้อหาเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เช่น เรื่องสั้น

2. ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 มีการจัดการเรียนการสอนเป็นแบบออนไลน์โดยใช้ Zoom และมอบหมายงานนักเรียนผ่านกูเกิลคลาสรูม (Google classroom) ทำให้มีข้อจำกัดในเรื่องเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งส่งผลต่อการให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะในการนำเสนอผลงานไม่เพียงพอและทั่วถึงได้ทุกคน

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

1. ผู้วิจัยเสนอให้มีการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบแมโครในรายวิชาภาษาไทย ทั้ง 5 สาระ ได้แก่ การอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด หลักการใช้ภาษาไทย วรรณคดีและวรรณกรรม เช่น การพัฒนาทักษะการเขียน ด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบแมโคร ทั้งการจัดการเรียนรู้แบบออนไลน์และในห้องเรียน

2. ผู้วิจัยเสนอให้มีการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบแมโครกับศาสตร์สาขาวิชาอื่น และใช้กับนักเรียนทุกระดับชั้น ได้แก่ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 เช่น การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญจากสื่อที่เป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบแมโคร ทั้งการจัดการเรียนรู้แบบออนไลน์และในห้องเรียน

References

- Intarakosum, D. (2021). *Development of literature achievement "Klon Dok Soi Ramphueng Nai Paacha" learning and group processing for matthayom 2 students*. [Master of Education, Naresuan University]. (in Thai)
- Integrated Subject Center. (2011). *Thai language for communication* (7th edition), Bangkok: Kasetsart University Press. (in Thai)
- Jarungkiatkul, S. (2018). *The twenty-first century skills*. Retrieved May 15, 2020, Retrived from <https://www.trueplookpanya.com/education/content/66054/-teaartedu-teaart-teaarttea> (in Thai)
- Kansuwan, J. (2013). The results of the development of English reading comprehension by using a task-based teaching method of first year English major students. *Graduate Research Journal*, 5(1), 13-20. (in Thai)
- Kerai, F. (2018). *Comparison of critical thinking and learning persistence in biology subject kingdom of living things by learning management in MACRO model style together with mind mapping techniques of students in mathayom 6*. [Master of Arts, Rangsit University]. (in Thai)
- Lertphothawattana, T. (2018). *Developing the ability to think critically and achieve results: Biology course on genes and chromosomes using a learning management model for the 21st century: MACRO MODEL of grade 6 students*. [Master of Arts, Rangsit University]. (in Thai)
- Munruean, W. (2019). *Promoting the ability to create scientific explanations on synthesis with the light of mathayomsuksa 5 students by using learning management according to the*

MACRO model together with write graphic organizers. [Master of Arts, Rangsit University]. (in Thai)

Nuichit, C., Suksawat, J., & Mekkhachorn, N. (2020). The effects of using the MACRO Model guidance activities package to promote a desirable characteristic of inquisitiveness of Mathayom suksa 4 students at Mueang Krabi school in Krabi province. *Journal of Graduate Research*, 11(1), 69-80. (in Thai)

Phothima, N. (2019). *The development of learning activities in the 21st century of type MACRO model on football basic skills prevention health education and physical education learning subject group on grade 6 for Ban Nong Waeng municipality school*. Retrieved May 15, 2020, Retrieved from https://www.bnwschool.ac.th/images/document/macro_model.pdf (in Thai)

Ritcharoon, P. (2009). *Principles of measurement and evaluation of educational results* (5th ed.). Bangkok: House of Kermis. (in Thai)

Singnoi, W. (2017). *Student learning skills for the 21st century*. 208_31-33.pdf (ipst.ac.th). (in Thai)

Sribua, J. (2012). *The development of reading comprehension skills exercises from English newspapers and magazines using work-based learning management for Mathayomsuksa 4 students at Yannawet Wittayakom school*. Bangkok: Silpakorn University, Faculty of Education, Department of Teaching English as a Foreign Language. (in Thai)

Suebsri, H. (2019). *The development of scientific concepts on the movement of living things of the students Mathayom 5 with MACRO MODEL learning management together with the conceptual map*. [Master of Arts, Rangsit University]. (in Thai)

Tirakanan, S. (2012). *Research methods in social sciences: Guidelines for practice* (10th ed.). Bangkok: Chulalongkorn University Printing House. (in Thai)

Wannasian, D. (2016). *The MACRO model of learning management*. Retrieved May 15, 2020, from <https://www.gotoknow.org/posts/677674>. (in Thai)

Yenbut, P., Pornampaisakul, N., & Mahawarakorn, S. (2014). *Textbooks for basic Thai language courses 2*. Nonthaburi: Emphan Publishing House. (in Thai)

ความชอบธรรมทางการเมืองของพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ที่ปรากฏในพระปรมาภิไธยของพระองค์

อภิวิชญ์ คำสอน¹

(วันรับบทความ: 6 เมษายน 2565, วันแก้ไขบทความ: 12 พฤศจิกายน 2565, วันตอบรับบทความ: 14 พฤศจิกายน 2565)

บทคัดย่อ

ความชอบธรรมทางการเมืองเป็นปัจจัยสำคัญอย่างยิ่งในการดำรงพระราชสถานะของพระมหากษัตริย์ไทยให้มีความมั่นคงในการปกครองพระราชอาณาจักร ซึ่งความชอบธรรมทางการเมืองสามารถปรากฏผ่านสัญลักษณ์เชิงภาษาอย่างพระปรมาภิไธยได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งพระปรมาภิไธยของพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวที่แฝงนัยสำคัญทางการเมืองของพระองค์อย่างเห็นได้ชัด บทความวิชาการนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความชอบธรรมทางการเมืองของพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวที่ปรากฏในพระปรมาภิไธยของพระองค์ โดยการศึกษาครั้งนี้ใช้วิธีวิจัยเอกสาร (Documentary Research) และเสนอผลการศึกษาแบบพรรณนาวิเคราะห์ (Analytical Description)

ผลการศึกษาพบว่า ความชอบธรรมทางการเมืองของพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวที่ปรากฏในพระปรมาภิไธยของพระองค์ มีลักษณะความชอบธรรมทางการเมืองทั้งหมด 5 ประการ ได้แก่ (1) ความชอบธรรมโดยหลักการมหาชนนิกรสโมสรสมมติ (2) ความชอบธรรมโดยพระชาติกำเนิด (3) ความชอบธรรมโดยพิธีกรรม (4) ความชอบธรรมโดยคติความเชื่อทางพระพุทธศาสนา และ (5) ความชอบธรรมโดยคติความเชื่อทางศาสนาพราหมณ์-ฮินดู ซึ่งความชอบธรรมทางการเมืองดังกล่าวเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยเน้นย้ำสิทธิธรรมในการสืบราชสันตติวงศ์ของพระองค์ที่มีพร้อมอยู่แล้วแต่เดิมและเป็นหลักประกันพระราชสถานะของพระองค์ในการดำรงสถานะพระมหากษัตริย์แห่งราชอาณาจักรสยามให้มีความมั่นคงและถูกต้องตามจารีตประเพณี โดยพระปรมาภิไธยที่ทรงกำหนดแบบแผนใหม่นี้ได้ถูกใช้เป็นเครื่องมือแสดงถึงความชอบธรรมทางการเมืองผ่านสัญลักษณ์เชิงภาษา

คำสำคัญ: ความชอบธรรมทางการเมือง, พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว, พระปรมาภิไธย

ประเภทของบทความ: บทความวิชาการ

¹นิสิตหลักสูตรการศึกษาด้านจิต สาขาวิชาสังคมศึกษา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ผู้รับผิดชอบบทความ)

e-mail: aphiwichk@gmail.com

The Political Legitimacy of King Rama IV from in His Official Title

Aphiwich Kumsorn¹

(Received Date: April 6, 2022; Revised Date: November 12, 2022; Accepted Date: November 14, 2022)

Abstract

Political legitimacy is a crucial factor in maintaining status as the King of the Kingdom of Siam in order to maintain the stability of the Kingdom's rule. In which political legitimacy can be manifested through linguistic symbols such as the official title. In particular, King Rama IV's official title, which clearly conveys his political significance. This academic paper aims to study the political legitimacy of King Rama IV from his official title. This study used the Documentary Research method and presented the results by analytical description.

The study show that the political legitimacy found in the King Rama IV's official title has five characteristics as follows: (1) social legitimacy, (2) legitimacy by birth, (3) ritual legitimacy, (4) legitimacy by Buddhism beliefs and (5) legitimacy by Brahmin-Hinduism beliefs. The political legitimacy of his majesty King Rama IV emphasizes the inherent right of succession to the throne and ensures the stability of his status as the King of the Kingdom of Siam and correct according to tradition. The latest pattern-forming of his official title was used as a tool to demonstrate political legitimacy through linguistic symbols.

Keywords: The Political Legitimacy, King Rama IV, The Official Title

Type of Article: Academic Article

¹Undergraduate, Bachelor of Education Program in Social Studies, Faculty of Social Sciences, Srinakharinwirot University
e-mail: aphiwichk@gmail.com (corresponding author)

บทนำ

สถาบันพระมหากษัตริย์ในสังคมไทยเป็นศูนย์รวมจิตใจชาวไทยที่สืบทอดมายาวนานหลายศตวรรษ เป็นวัฒนธรรมการปกครองที่มีความสำคัญ บ่งบอกถึงแนวคิด ความเชื่อ และความหมายของสัญลักษณ์ต่าง ๆ (Princess Maha Chakri Sirindhorn Foundation [PMSF], 2011, p. 6) ตลอดระยะเวลาหลายร้อยปีที่ผ่านมา แนวคิดสถาบันพระมหากษัตริย์มีความหลากหลายแตกต่างกันไปตามยุคสมัยหรือตามแต่รัชกาล ทั้งแนวคิดสมมติเทพ พุทธราชา ธรรมราชา พระจักรพรรดิราช หรือพระโพธิสัตว์ ซึ่งล้วนแต่เป็นการอ้างที่มาแห่งพระราชอำนาจและนำไปสู่ การสร้างความชอบธรรมทางการเมืองเพื่อให้พระมหากษัตริย์ทรงดำรงอยู่ในฐานะผู้ปกครองสูงสุดอย่างต่อเนื่องและ มั่นคง โดยความชอบธรรมทางการเมืองสามารถแสดงออกผ่านการปฏิบัติพระองค์หรือผ่านเชิงสัญลักษณ์ในรูปแบบ ภาษาย่างเช่นพระนามพระมหากษัตริย์

พระนามพระมหากษัตริย์ไทยสามารถสะท้อนภาพลักษณ์ของพระมหากษัตริย์ในอดีตที่มีลักษณะแบบ อุดมคติตามความเชื่อทางศาสนา คือทรงเป็นเทวราชาตามคติความเชื่อของศาสนาพราหมณ์-ฮินดู และทรงเป็น ธรรมราชาตามคติความเชื่อของพระพุทธศาสนา ซึ่งเน้นเรื่องบุญบารมีเป็นสำคัญ ตัวอย่างพระนามที่สะท้อน ภาพลักษณ์อย่างเห็นได้ชัด อาทิ พระรามธิบดี พระรามราชาธิราช พระนารายณ์มหาราช พระบรมราชา นน่อพุทธางกูร พระมหาจักรพรรดิ พระมหาธรรมราชา เป็นต้น สำหรับพระนามพระมหากษัตริย์ที่จารึกลงใน พระสุพรรณบัฏ เรียกว่า “พระปรมาภิไธย” จัดเป็นเครื่องประกอบอิสริยยศอิสริยศอย่างหนึ่งสำหรับพระมหากษัตริย์ มีการกล่าวอ้างแหล่งที่มาของพระราชอำนาจเพื่อสร้างความชอบธรรมในการปกครอง อย่างเช่น พระปรมาภิไธย รัชกาลที่ 1 ถึงรัชกาลที่ 3 อันเป็นแบบแผนที่สืบทอดมาตั้งแต่สมัยอยุธยา โดยมีวรรคที่ว่า “รัตนากาศภาสกรวงศ์” เป็นการสื่อว่าพระมหากษัตริย์ทรงสืบเชื้อสายมาจากพระอาทิตย์ สอดคล้องกับความเชื่อพระรามเป็นร่างอวตารของ พระนารายณ์และเป็นกษัตริย์ในตระกูลพระอาทิตย์หรือตระกูลสุริยวงศ์เช่นกัน (Pakdeekham, 2019, p. 149) พระปรมาภิไธยจึงสะท้อนภาพลักษณ์ของพระมหากษัตริย์ในอุดมคติโดยการเป็นสมมติเทพตามคติเทวราชา และอ้างว่าได้รับอำนาจจากเทพเจ้าหรือร่างอวตารของเทพเจ้าของศาสนาพราหมณ์-ฮินดู ซึ่งเป็นการสร้างความชอบ ธรรมทางการเมืองประการหนึ่งของพระมหากษัตริย์

ครั้นถึงสมัยรัตนโกสินทร์ เหตุการณ์ทางการเมืองหลังจากพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัยสวรรคต ถือเป็นเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ที่น่าสนใจ เนื่องจากพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวหรือสมเด็จพระเจ้า ลูกยาเธอ เจ้าฟ้ามงกุฎในขณะนั้น พระราชโอรสพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย ประสูติแต่พระอัครมเหสี คือ สมเด็จพระศรีสุริเยนทราบรมราชินี ได้ทรงพระผนวชตามโบราณราชประเพณี โดยมีพระนามฉายาว่า “วชิรญาณ” เมื่อผนวชได้ 15 วัน พระราชบิดาเสด็จสวรรคต แต่เนื่องด้วยเหตุผลทางการเมืองทำให้พระองค์ ไม่สามารถขึ้นครองราชสมบัติซึ่งเป็นสิทธิอันชอบธรรมของพระองค์ต่อจากพระราชบิดาได้ จึงทรงตัดสินพระทัยผนวช ต่ออย่างไม่มีกำหนดเพื่อหลบหนี “ราชภัย” ดังธรรมเนียมที่เคยปฏิบัติกันมาในช่วงการผลัดแผ่นดินในสมัยอยุธยา (Banham, 2009, pp. 50-51) แต่ภายหลังพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัวเสด็จสวรรคต พระองค์ได้ขึ้น ครองราชสมบัติจากการสนับสนุนของกลุ่มอำนาจทางการเมืองในขณะนั้น และเพื่อย้ำสิทธิธรรมทางการเมืองว่า ทรงมีสิทธิในการดำรงตำแหน่งพระมหากษัตริย์ จึงทรงปฏิบัติพระองค์ในด้านต่าง ๆ ให้เป็นที่ประจักษ์และ เป็นที่ยอมรับของเหล่าราษฎร รวมถึงทรงกำหนดธรรมเนียมการเฉลิมพระปรมาภิไธยใหม่ โดยมีข้อสังเกตว่า เนื้อความ มีการพรรณนาพระคุณลักษณะต่าง ๆ ที่แสดงถึงความเป็นพระองค์และแฝงความหมายโดยนัยถึงการได้มาซึ่งอำนาจ

และตำแหน่งพระมหากษัตริย์ของพระองค์ด้วย พระปรมาภิไธยของพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวจึงสามารถสะท้อนความชอบธรรมทางการเมืองของพระองค์ได้อย่างเด่นชัด

บทความวิชาการนี้จึงมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความชอบธรรมทางการเมืองของพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวที่ปรากฏในพระปรมาภิไธยของพระองค์ เป็นการเสนอมุมมองความชอบธรรมทางการเมืองผ่านสัญลักษณ์เชิงภาษาและชี้ให้เห็นความสำคัญของพระปรมาภิไธยที่มีนัยสำคัญทางการเมืองของพระมหากษัตริย์

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

เพื่อศึกษาความชอบธรรมทางการเมืองของพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวที่ปรากฏในพระปรมาภิไธยของพระองค์ โดยการศึกษาครั้งนี้ใช้วิธีวิจัยเอกสาร (documentary research) และเสนอผลการศึกษาแบบพรรณนาวิเคราะห์ (analytical description)

การทบทวนวรรณกรรม

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องเพื่อศึกษาความชอบธรรมทางการเมืองของพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวที่ปรากฏในพระปรมาภิไธยของพระองค์ มีดังนี้

1. ความชอบธรรมทางการเมือง

การให้นิยามของความชอบธรรมทางการเมือง (political legitimacy) สามารถแบ่งออกได้สองสาขาวิชาหลัก คือ รัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ การทบทวนวรรณกรรมในครั้งนี้จะมุ่งเน้นความชอบธรรมในทางรัฐศาสตร์ เนื่องจากผู้ศึกษาต้องการแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างความชอบธรรมทางการเมืองของผู้ปกครองและระบอบการปกครองกับการยอมรับและสนับสนุนของประชาชน โดยความชอบธรรมทางการเมืองในทางรัฐศาสตร์ หมายถึง การยอมรับโดยประชาชนหรือโดยสังคมส่วนใหญ่ ว่าการเข้าสู่ตำแหน่งอำนาจและการใช้อำนาจเป็นเรื่องที่สอดคล้องกับกฎหมายและเป็นประโยชน์ต่อสังคม ความชอบธรรมทางการเมืองจะทำให้ตัวบุคคลและระบอบดำรงอยู่ได้อย่างต่อเนื่องและมั่นคง เมื่อใดก็ตามที่บุคคลและระบอบไม่สามารถสร้างพึงพอใจให้กับประชาชนได้ หมายความว่าทั้งตัวบุคคลและระบอบจะประสบปัญหาเรื่องความชอบธรรมทางการเมือง บุคคลและระบอบก็ไม่สามารถจะดำรงอยู่ต่อไปได้ โดยความชอบธรรมทางการเมืองอาจมีที่มาจากหลายแหล่งอำนาจ เช่น ในสังคมจารีต ผู้มีอำนาจได้ความชอบธรรมโดยอ้างว่าได้รับมอบอำนาจศักดิ์สิทธิ์จากพระเจ้าหรืออวตารของพระผู้เป็นเจ้าตามคติเทวราชา ในสังคมประชาธิปไตย รัฐบาลอาจมีความชอบธรรมจากการเลือกตั้งของประชาชน เป็นต้น (Katasila & Tansun, n.d., p. 464)

หากพิจารณาลักษณะความชอบธรรมทางการเมืองตามแนวคิดของ Weber (1958) นักวิชาการชาวเยอรมัน สามารถแบ่งประเภทตามการใช้สิทธิอำนาจปกครองที่ถือว่าชอบธรรมออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้ (Lertsomporn, n.d., pp. 5-6)

1) ความชอบธรรมเชิงบารมี (charismatic legitimacy) คือ ความชอบธรรมในการใช้สิทธิอำนาจปกครองที่ขึ้นอยู่กับให้การยอมรับของประชาชนต่อบารมีของผู้นำซึ่งใช้สิทธิอำนาจนั้น ยกตัวอย่างเช่น การให้การยอมรับในการปกครองของหัวหน้าเผ่าที่ถูกมองจากคนในเผ่าว่ามีบารมีเพียงพอในการเป็นหัวหน้าเผ่า เป็นต้น

2) ความชอบธรรมเชิงจารีตประเพณี (traditional legitimacy) คือ ความชอบธรรมในการใช้สิทธิอำนาจปกครองที่ขึ้นอยู่กับให้การยอมรับของประชาชนต่อการใช้สิทธิอำนาจที่สืบเนื่องมายาวนาน จากคนรุ่นหนึ่งสู่คน

อีกรุ่นหนึ่ง จนกล่าวได้ว่าเป็นจารีตประเพณีที่ถือปฏิบัติสืบต่อกันมา ประเทศที่ดำเนินตามรูปแบบนี้ อาทิ ประเทศที่ปกครองในระบอบกษัตริย์ (monarchy) เป็นต้น

3) ความชอบธรรมเชิงเหตุผลหรือเชิงกฎหมาย (rational/legal legitimacy) คือ ความชอบธรรมในการใช้สิทธิอำนาจปกครองที่ขึ้นอยู่กับลักษณะของการใช้สิทธิอำนาจว่าทำตามกฎหมายมากน้อยแค่ไหน ซึ่งพิจารณาได้จากตัวบทกฎหมายที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ประเทศที่ดำเนินตามรูปแบบนี้ ได้แก่ ประเทศที่ปกครองในระบอบประชาธิปไตยแบบมีผู้แทน (representative democracy)

ทั้งนี้ ผู้ศึกษาเห็นว่า ความชอบธรรมทางการเมืองตามความคิดเห็นของ Weber ได้รับการยอมรับโดยทั่วไป เนื่องจากมีความครอบคลุมถึงความชอบธรรมทางการเมืองในประวัติศาสตร์สังคมมนุษย์ที่ผ่านมา จึงต้องการอธิบายเพื่อให้เข้าใจลักษณะความชอบธรรมทางการเมืองแต่ละประเภทในเบื้องต้นก่อน

สำหรับงานวิจัยในไทยได้มีการทบทวนวรรณกรรมในงานวิจัยของ Puckadthikom (1985) ที่ทำการศึกษาวิเคราะห์ความชอบธรรมของระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ในสมัยอยุธยา โดยกล่าวถึงความชอบธรรมไว้ว่า ความชอบธรรมเป็นเครื่องโน้มน้าวใจผู้คนให้เคารพเชื่อฟังและปฏิบัติตามที่ผู้ปกครองและระบอบการปกครองต้องการ ก่อให้เกิดความรู้สึกผูกพันเป็นสัญญาประชาคม (contract) ต่อกันระหว่างผู้ปกครองกับประชาชน และทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองและประชาชนแน่นแฟ้นมั่นคงบนพื้นฐานแห่งความไว้วางใจต่อกัน ตลอดจนเกิดเสถียรภาพทางการเมือง ดังนั้น เสถียรภาพทางการเมืองจึงขึ้นอยู่กับความชอบธรรมอันเป็นพื้นฐานแห่งการสนับสนุนผู้ปกครองและระบอบการปกครองนั้น แต่หากชุมชนการเมืองใดที่ผู้ปกครองและระบอบการปกครองไร้ความชอบธรรม ชุมชนการเมืองนั้นย่อมมีความรุนแรงเกิดขึ้น เช่น ระบอบทระราชย์ กบฏ หรือความแตกแยกในรูปแบบต่าง ๆ เป็นต้น ความชอบธรรมจึงมีความสำคัญต่อการเมืองการปกครองมาก โดยการศึกษาความชอบธรรมสมัยอยุธยาแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ ความชอบธรรมโดยอุดมการณ์ ความชอบธรรมโดยโครงสร้าง ความชอบธรรมโดยตัวบุคคล ทั้งนี้ ผู้ศึกษามีความเห็นว่า ความชอบธรรมในแต่ละประเภทมีหลักการและลักษณะที่ละเอียดซับซ้อน เพื่อความชัดเจนในเนื้อหาของความชอบธรรมแต่ละประเภทและความสะดวกต่อการศึกษาวิเคราะห์ จึงได้สรุปความชอบธรรมสมัยอยุธยา ดังนี้

1) ความชอบธรรมโดยอุดมการณ์ (ideological legitimation) เป็นความชอบธรรมที่อาศัยอุดมการณ์เป็นปัจจัยหลักในการอธิบายแหล่งที่มาของอำนาจ โดยเกิดจากความเชื่อและค่านิยมทางศาสนาที่เน้นพระชาติกำเนิดอันวิเศษเหนือมนุษย์และทิพยภาวะแห่งสถาบันพระมหากษัตริย์ เช่น การอ้างความเป็นสมมติเทพ พระโพธิสัตว์ พระจักรพรรดิราชและธรรมราชา เป็นต้น

2) ความชอบธรรมโดยโครงสร้าง (structural legitimation) เป็นความชอบธรรมที่เอื้ออำนาจวิธีการได้มาซึ่งอำนาจและวิธีการปกครองอันชอบธรรมสอดคล้องกับอุดมการณ์และค่านิยมของประชาชน ความชอบธรรมประเภทนี้เกิดจากความชอบธรรมโดยอุดมการณ์ก่อน แล้วจึงเกิดการยอมรับให้สืบต่ออำนาจนั้น เช่น การได้มาซึ่งอำนาจโดยอาศัยพระชาติกำเนิดเป็นเกณฑ์ อาศัยคติสกุลวงศ์ อาศัยพิธีกรรม หรืออาศัยหลักการอนงคนนิกรสโมสรสมมติ การใช้พระมนุสธรรมศาสตร์และราชনীติศาสตร์เป็นหลักในการปกครอง การปฏิบัติตามหลักราชธรรม เป็นต้น

3) ความชอบธรรมโดยตัวบุคคล (personal basis of legitimation) เป็นความชอบธรรมที่มาจากตัวบุคคลของผู้ปกครองเองเป็นหลักสำคัญ ถ้าประชาชนศรัทธา การปกครองนั้นจะถือว่ามีความชอบธรรมไปโดยปริยาย ซึ่งสิ่งที่แสดงถึงความชอบธรรมโดยบุคคล คือ อำนาจทางการเมือง อันมาจากความสามารถของผู้ปกครอง กำลังผู้คนและกำลังอาวุธ

ดังนั้น ความชอบธรรมทางการเมืองจึงเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยให้ผู้ปกครองและระบอบการปกครองดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคงและต่อเนื่อง ผู้ปกครองแต่ละคนจึงมีการอ้างแหล่งที่มาของอำนาจด้วยวิธีการต่าง ๆ เพื่อสร้างความชอบธรรมให้กับตนและให้ประชาชนยอมรับสถานะการเป็นผู้นำและระบอบการปกครองนั้น อันจะนำไปสู่การปกครองอย่างมีประสิทธิภาพและบ้านเมืองสงบสุข

2. การดำรงตำแหน่งพระมหากษัตริย์ของพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว

สำหรับเหตุการณ์ทางการเมืองที่นำไปสู่การสร้าง ความชอบธรรมทางการเมืองของพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เหตุการณ์เริ่มขึ้นตั้งแต่หลังจากพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัยเสด็จสวรรคต โดยไม่ได้ตรัสมอบราชสมบัติให้แก่ผู้ใด เหล่าพระบรมวงศานุวงศ์และข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ประชุมปรึกษากันแล้วให้ทูลเชิญพระเจ้าลูกยาเธอ กรมหมื่นเจษฎาบดินทร์ พระราชโอรสพระองค์ใหญ่อันประสูติแต่เจ้าจอมมารดาเรียบ (ต่อมาคือสมเด็จพระศรีสุลาลัย) ขึ้นครองราชสมบัติสืบสันตติวงศ์เป็นพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว ซึ่งขณะนั้นทรงมีพระชันษา 37 ปีและทรงพระปรีชาสามารถในการบริหารราชการบ้านเมืองครั้งตั้งแต่แผ่นดินพระราชบิดา หากพิจารณาตามหลักนิติบัญญัติแล้ว สมเด็จพระเจ้าฟ้ามงกุฎ (หรือวชิรญาณภิกขุในขณะนั้น) พระราชโอรสอันประสูติแต่พระอัครมเหสี คือ เจ้าฟ้าหญิงบุญรอด (ต่อมาคือสมเด็จพระศรีสุริเยนทราบรมราชินี) ทรงมีสิทธิโดยชอบธรรมในการขึ้นเป็นพระมหากษัตริย์ แต่ด้วยพระชนมายุที่น้อยกว่ากรมหมื่นเจษฎาบดินทร์ถึง 17 ปี และทรงไม่มีบทบาทหรืออิทธิพลในด้านการเมืองการปกครอง นอกจากนี้พระองค์ยังไม่มีพระบรมวงศานุวงศ์และข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ให้การสนับสนุนอย่างแข็งขัน สมเด็จพระเจ้าฟ้ามงกุฎจึงตัดสินใจพระทัยผนวชต่อไปอย่างไม่มีกำหนด (Banham, 2009)

ผู้ศึกษามีข้อสังเกตว่า การดำรงตำแหน่งพระมหากษัตริย์ของพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้สร้างความเปลี่ยนแปลงให้กับบ้านเมืองเป็นอย่างมาก เนื่องด้วยพระองค์มีแนวพระราชดำริทางการเมืองแบบใหม่ที่แตกต่างไปจากพระมหากษัตริย์พระองค์ก่อน การศึกษาแนวพระราชดำริทางการเมืองของพระองค์จึงมีส่วนช่วยให้เข้าใจถึงการพัฒนาศักยภาพทางการเมืองและวิธีการรักษาพระราชอำนาจของพระองค์ที่มีขอบเขตจำกัดภายใต้สถานการณ์ทางการเมืองภายในขณะนั้น จากการทบทวนวรรณกรรมในงานวิจัยของ Teerawat (1982) ซึ่งทำวิทยานิพนธ์เรื่องพระราชดำริทางการเมืองของพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว โดยมุ่งศึกษาถึงกำเนิดและพัฒนาการแห่งพระราชดำริทางการเมืองของพระองค์ สามารถสรุปได้ว่า การขึ้นครองราชย์ของพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว เป็นเหตุการณ์สำคัญมีผลต่อการพัฒนาศักยภาพทางการเมืองของวชิรญาณภิกขุ ด้วยทรงตระหนักว่าการสืบราชสมบัติด้วยพระชาติกำเนิดอย่างเดียวไม่เพียงพอ พระองค์จึงต้องใช้ความพยายามอย่างยิ่งในการสร้างฐานอำนาจทางการเมืองและพัฒนาคุณสมบัติของพระองค์ให้เหมาะสมที่จะเป็นพระมหากษัตริย์องค์ต่อไปตามสิทธิธรรมที่มีอยู่ โดยทรงใช้ศาสนาเป็นฐานอำนาจทางการเมือง โดยการเป็นผู้นำสงฆ์ธรรมยุติกนิกายจึงเป็นไปเพื่อจุดประสงค์ทางการเมืองด้วย นอกจากนี้ กลุ่มขุนนางที่มีอิทธิพลมากในสมัยนั้น คือ ขุนนางตระกูลขุนนาค ซึ่งเป็นกลุ่มขุนนางที่สนับสนุนการขึ้นครองราชย์ของพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัวและเป็นที่ไว้วางพระราชหฤทัย วชิรญาณภิกขุจึงมองเห็นความสำคัญของขุนนางตระกูลขุนนาคว่าอาจมีอิทธิพลในการสนับสนุนให้เจ้านายพระองค์ใดพระองค์หนึ่งขึ้นครองราชย์ พระองค์จึงพยายามดำเนินบทบาททางการเมืองให้เป็นที่ยอมรับของขุนนางกลุ่มนี้ว่าทรงเหมาะสมที่สุดในการเป็นพระมหากษัตริย์องค์ต่อไป

ตลอดระยะเวลา 27 ปีที่ทรงดำรงอยู่ในสมณเพศ ทรงมีโอกาสดำเนินการที่เรียนรู้สภาพจริงของสังคมและโลกภายนอก พระองค์จึงสามารถพัฒนาพระราชดำริทางการเมืองให้มีลักษณะเฉพาะพระองค์ในเรื่องของพระราชกรณียกิจแห่งพระมหากษัตริย์ที่พึงมีต่อราษฎรและราชอาณาจักร เมื่อทรงขึ้นครองราชสมบัติ ทรงได้ดำเนินการตามพระราชดำริทางการเมืองใหม่ แต่ก็ไม่ได้ทรงละทิ้งความเชื่อพื้นฐานเรื่องบทบาทของกษัตริย์สมบูรณ์ในฐานะที่ปรึกษาที่เป็นธรรมราชาตามอุดมคติทางพุทธศาสนา เพียงแต่ทรงกำหนดบทบาทธรรมราชาของพระองค์ให้ใกล้ชิดราษฎรยิ่งกว่ารัชสมัยใดที่ผ่านมา

สิ่งที่น่าสนใจอีกประการหนึ่งเกี่ยวกับแนวพระราชดำริทางการเมืองของพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว คือ การเน้นย้ำหลักการมหาชนนิกรสโมสรสมมติ เพื่อแสดงถึงการได้มาซึ่งตำแหน่งพระมหากษัตริย์ของพระองค์ให้มีความชัดเจนและเป็นที่ยอมรับของทุกคนโดยทั่วไป จากงานวิจัยของ Chandransu (2011) ซึ่งศึกษาแนวพระราชดำริทางการเมืองในพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวว่าด้วยสถาบันพระมหากษัตริย์ สรุปผลการศึกษาได้ว่า พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงกล่าวถึงเหตุผลของการเป็นพระมหากษัตริย์ว่ามาจาก “มหาชนนิกรสโมสรสมมติ” คือ ประชาชนพร้อมใจกันยกย่องยินยอมให้ทรงดำรงตำแหน่ง ไม่ใช่เพราะบุญวาสนาบารมี แนวพระราชดำริทางการเมืองจึงเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม คือ ทรงให้ความใกล้ชิดและเข้าถึงจิตใจของราษฎรมากขึ้นกว่าเดิม ไม่ได้ทรงถือพระองค์ว่าทรงเป็นใหญ่และทุกคนต้องยำเกรงต่อพระราชอำนาจอย่างคติเทวราชา แต่ทรงยึดหลักว่าพระราชอำนาจของพระมหากษัตริย์ไม่ได้ยิ่งใหญ่ไปกว่าความสุขส่วนรวมในประเทศของพระองค์

3. พระปรมาภิไธย

“พระปรมาภิไธย” หมายความว่า “ชื่อ (ใช้เฉพาะพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว) เช่น ในพระปรมาภิไธย ทรงลงพระปรมาภิไธย” (Office of the Royal Society, 2011) จัดเป็นคำวิสามานยนามและใช้ประกอบกับคำวิสามานยนาม “พระบาทสมเด็จพระ” ถือเป็นเครื่องประกอบอิสริยยศอิสริยศศักดิ์อย่างหนึ่งสำหรับพระมหากษัตริย์ โดยพระปรมาภิไธยมักมีขนาดพระนามที่ยาวหลายบรรทัด ใช้คำศัพท์ภาษาบาลีและสันสกฤตที่ผูกขึ้นอย่างประณีตให้ได้เสียงที่ไพเราะและสื่อความถึงพระคุณ วิเศษและสายราชสกุลของพระมหากษัตริย์พระองค์นั้น (The Government Public Relations Department, 2019) พระปรมาภิไธยสามารถแบ่งตามลักษณะการใช้ได้ 3 อย่าง ได้แก่ พระปรมาภิไธยอย่างเต็มๆ พระปรมาภิไธยอย่างมัธยม และพระปรมาภิไธยอย่างสังเขป (Bunnag, 2000, p. 37)

1) พระปรมาภิไธยอย่างเต็มๆ เป็นพระปรมาภิไธยที่จารึกไว้ในพระสุพรรณบัฏเมื่อประกอบพระราชพิธีบรมราชาภิเษก ประกอบด้วยถ้อยคำแสดงพระคุณลักษณะพิเศษต่าง ๆ หลายวรรค

2) พระปรมาภิไธยอย่างมัธยม เป็นพระปรมาภิไธยที่ตัดทอนถ้อยคำแสดงพระคุณลักษณะบางส่วนจากพระปรมาภิไธยอย่างเต็มๆ เพื่อให้สะดวกแก่การเชิญไปใช้ในโอกาสต่าง ๆ เช่น การประกาศพระราชพิธี เป็นต้น

3) พระปรมาภิไธยอย่างสังเขป เป็นพระปรมาภิไธยที่มีแต่พระนามจริงและพระนามแผ่นดิน หรือให้มีแต่พระนามแผ่นดินอย่างเดียว

จากการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับพระปรมาภิไธย ผู้ศึกษามีข้อสังเกตว่า พระปรมาภิไธยตั้งแต่สมัยอยุธยาจนถึงสมัยต้นรัตนโกสินทร์ ส่วนมากเป็นพระนามแบบแผนเดียวกัน ภาษามีความแตกต่างกันไม่มากนัก

เมื่อเทียบกับพระปรมาภิไธยของพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวเป็นต้นมา จะเห็นได้ว่ามีความแตกต่างไปจากแบบแผนเดิมอย่างมาก โดย Rajauphab (1946, pp. 101-103) ได้อธิบายถึงการเปลี่ยนแปลงขนบธรรมเนียมการขนานพระปรมาภิไธยใหม่ ด้วยตามโบราณราชประเพณีพระนามพระมหากษัตริย์ที่จารึกลงในพระสุพรรณบัฏถวายเมื่อราชาภิเษก มักใช้พระนามแบบแผนเดียวกันสืบต่อกันมาด้วยถือว่าเป็นสิริมงคล ราชฎจึงไม่พึงเรียกพระนามตามที่จารึกนั้น แต่เรียกพระนามที่สมมติขึ้นตามความพึงพอใจ ครั้นถึงสมัยรัตนโกสินทร์ พระปรมาภิไธยในรัชกาลที่ 1 ถึงรัชกาลที่ 3 มีแบบแผนเหมือนกันทุกพระองค์ คือขึ้นต้นว่า “สมเด็จพระบรมราชาธิราชรามธิบดี” ครั้นสมัยรัชกาลที่ 3 ราชฎพากันเรียกขานแผ่นดิน 2 รัชกาลก่อนว่า แผ่นดินต้นและแผ่นดินกลาง ทรงวิตกว่ารัชกาลพระองค์จะถูกเรียกว่า แผ่นดินปลาย จึงทรงให้เรียกขาน 2 รัชกาลก่อนตามพระนามพระพุทธรูปที่ทรงสร้างอุทิศถวายว่า พระพุทธรูปอดฟ้าจุฬาลงโลกและพระพุทธรูปเลิศล้ำนภากาศ ครั้นถึงรัชกาลที่ 4 เกิดปัญหาการออกพระนามรัชกาลที่ 3 พระองค์จึงวางระเบียบการออกพระนามพระมหากษัตริย์ให้เป็นที่ยึด เมื่อทำการพระราชพิธีบรมราชาภิเษกจึงโปรดให้ใช้พระนามเดิมขึ้นต้นว่า “พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล” และให้เพิ่มพระนามแผ่นดินสำหรับใช้เรียกขานว่า “พระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว” ลงท้ายพระปรมาภิไธย แล้วทรงให้เรียกรัชกาลที่ 3 ว่า “พระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว” ซึ่งคำว่าพระนั่งเกล้าและพระจอมเกล้า อนุโลมมาจากพระนามเดิมว่า “ทับ” และ “มังกู”

ด้วยเหตุผลของการเปลี่ยนแปลงขนบธรรมเนียมการขนานพระปรมาภิไธยใหม่ในข้างต้น ประกอบกับความเชี่ยวชาญทางด้านอักษรศาสตร์และโหราศาสตร์ของพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว การขนานพระปรมาภิไธยแบบแผนใหม่ของพระองค์ จึงมีความพิเศษในการสื่อความหมายที่ละเอียดลึกซึ้งผ่านการพรรณนาสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับพระองค์โดยเฉพาะ ล้วนแล้วแต่เป็นถ้อยคำที่ไพเราะและมีความหมายสิริมงคลอย่างยิ่ง ผู้ศึกษาจึงเลือกศึกษาพระปรมาภิไธยอย่างเต็มที่ เพื่อให้ได้เนื้อความที่ครบถ้วนในการศึกษาอย่างละเอียด แต่เนื่องจากพระปรมาภิไธยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวมีปรากฏหลายแหล่งข้อมูล ซึ่งมีความแตกต่างของคำในบางวรรค ผู้ศึกษาจึงเลือกศึกษาพระปรมาภิไธยที่ปรากฏในพระราชพงศาวดารกรุงรัตนโกสินทร์ รัชกาลที่ 4 ดังนี้

“พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล สุทธิสมมุติเทพยพงศ วังศาตศรภษัตริย์ วรชัฎยราชนิกรโธม จาตุรันตบรมมหาจักรพรรดิราชสังกาศ อุกโตสุชาติสังสุทธเคราะห์ จักรกรีบรมนารถ อติศรราชรามวังกูร สุจริตมูลสุสาธิตอุกฤษฐวิบูลย์ บุรพาดุลยฤทธิญาณินหาร สุภาธิการรังสฤษดิ์ ัณญลักษณ์วิจิตรโสภาคสรรพางค์ มหาชนโนตมางค ประนต บาทบงกชยุคล ประสิทธิสรรพสุภผลอุดม บรมสุขุมาลยมหาบุรุษยรัตน์ ศักยาพิพัฒน์สรรพโกศล สุวิสุทธิวิมลศุภศีลสมาจารย์ เพ็ชรญาณประภาไพโรจน์ อเนกโกฏิสาธุคุณวิบูลย์สันดาน ทิพยเทพาวตาร ไพศาลเกียรติคุณอดุลยพิเศษ สรรพเทเวศรานุรักษ์ เอกอัครมหาบุรุษ สุตพุทธมหาระวี ตรีปิฎกาภิโกศลวิมลปรีชา มหาอุดมบัณฑิตสุนทรวิจิตรปฏิภาณ บริบูรณ์คุณสารสยามาภิลोकยติลก มหาปรีวารนายกองนันท มหันตวรฤทธิเดช สรรพวิเศษสิริธรรมมหาชนนิกรสมสรสมมติ ประสิทธิวรยศมโหตรบรมราชสมบัติ นพปดลเศวตฉัตรราชดิษฐ์ ศิริรัตโนปลักษณมหาบรมราชาภิเศกาภิษิต สรรพทศทิศวิชัย สกลมไหสวริยมหาสวามินทร์ มเหศวรมหินทรมหाराชาธิราชวโรดม บรมนารถชาติอาชาวศรัย พุทธาภิไธยรัตนสรณารักษ์ อุกฤษฐศักดิ์อัครเรศราชิบดี เมตตากรุณาสีตลหฤทัย อนันตปรมัยบุญการ สกลไพศาลมหาธิราชภิเษกประนอมพรธรรมิกมหาราชาธิราช บรมนารถบรมบพิตร พระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว” (Thipakornwong, 1934)

สรุปผลการศึกษา

จากการศึกษาความชอบธรรมทางการเมืองของพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวที่ปรากฏในพระปรมาภิไธยของพระองค์ สามารถสรุปได้ ดังนี้

1. ความชอบธรรมโดยหลักการมหาชนนิกรสโมสรสมมติ

ในพระปรมาภิไธยปรากฏคำว่า “มหาชนนิกรสโมสรสมมติ” หมายความว่า “ผู้ที่ได้รับการยินยอมจากหมู่ชนเป็นจำนวนมาก” กล่าวคือ พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงขึ้นครองราชสมบัติได้นั้น เนื่องจากทรงอาศัยกลุ่มอำนาจทางการเมืองโดยเฉพาะขุนนางตระกูลขุนนางคอยสนับสนุนอยู่เบื้องหลัง การที่ทรงดำรงอยู่ในสมณเพศมานานถึง 27 ปี พระราชอำนาจของพระองค์จึงไม่เข้มแข็งเท่าที่ควร ประกอบกับอิทธิพลของตระกูลขุนนางที่เข้ามามีบทบาทในราชสำนักมาอย่างยาวนาน ขุนนางตระกูลขุนนางจึงเป็นกำลังสำคัญในการคัดเลือกเจ้านายขึ้นดำรงตำแหน่งพระมหากษัตริย์ตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 3 และรัชสมัยของพระองค์ สอดคล้องกับหลักการ “มหาชนนิกรสโมสรสมมติ” ซึ่งพัฒนามาจากคติ “พระมหาสम्मติราช” พระราชาองค์แรกตามความเชื่อทางพระพุทธศาสนา ที่มาจากได้รับการยอมรับของมหาชนให้ขึ้นเป็นกษัตริย์ด้วยเห็นว่ามีบุญบารมี

โดยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงตระหนักรู้เสมอว่าทรงเป็นผู้ถูกเลือกจากบรรดาพระบรมวงศานุวงศ์และข้าราชการ ดังข้อความที่ว่า “...ที่ได้เป็นเจ้าแผ่นดินทั้งนี้ ครั้นจะว่าไปว่า ได้เป็นด้วยอำนาจเทวดาก็เป็นอันลบลบลบุญคุณของท่านผู้หลักผู้ใหญ่ที่ท่านพร้อมใจกันอุปถัมภ์ค้ำชูขึ้นให้เป็นเจ้าแผ่นดินนั้นไป ด้วยว่าความที่ได้เป็นเจ้าแผ่นดิน เพราะท่านผู้หลักผู้ใหญ่ค้ำชูอุดหนุนนั้นรู้อยู่แก่ตา เห็นอยู่แก่ตาของคนเป็นอันมาก ตรง ๆ ไม่อ้างอำนาจเทวดาแล้ว...” (Mongkut, 2005, p. 112)

ดังนั้น คำว่า “มหาชนนิกรสโมสรสมมติ” ที่ปรากฏในพระปรมาภิไธยของพระองค์ได้แสดงถึงความชอบธรรมทางการเมืองในการขึ้นเป็นพระมหากษัตริย์จากการยินยอมพร้อมใจของเหล่าผู้มีอำนาจทางการเมืองในขณะนั้น นับว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในประวัติศาสตร์ซึ่งสอดคล้องกับการปรากฏของคำดังกล่าวในพระปรมาภิไธยมหาชนนิกรสโมสรสมมติจึงจัดเป็นความชอบธรรมทางการเมืองโดยโครงสร้างต่อผู้ปกครองในด้านวิธีการได้มาซึ่งอำนาจที่ชอบธรรม

2. ความชอบธรรมโดยพระชาติกำเนิด

ในพระปรมาภิไธยปรากฏคำว่า “อุภโตสุชาติสังสุทธเคราะหณี” หมายความว่า “พระชาติกำเนิดอันประเสริฐทั้งสองฝ่าย โดยกำเนิดจากครรภ์อันบริสุทธิ์” กล่าวคือ ผู้ที่มีพระบิดาเป็นพระมหากษัตริย์ ส่วนพระมารดาเป็นเจ้านายร่วมพระราชวงศ์เดียวกัน ด้วยถือกันว่าเป็นผู้บริสุทธิ์ตามสายโลหิต ซึ่งผู้ที่มีสรีระพระนามดังกล่าวต้องมีอิสริยยศชั้นเจ้าฟ้าเท่านั้น บุคคลที่มีคุณสมบัติดังกล่าวจึงมีสิทธิในการสืบราชสันตติวงศ์โดยชอบธรรม

เนื่องด้วยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวเป็นพระราชโอรสในพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัยและสมเด็จพระศรีสุริเยนทราบรมราชินี ทรงดำรงพระอิสริยยศเป็น “สมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอ เจ้าฟ้ามงกุฎ” ซึ่งตามสิทธิธรรมแล้วทรงอยู่ในฐานะพระรัชทายาทอันชอบธรรมในการสืบราชสมบัติต่อจากพระราชบิดา แต่หลังจากพระราชบิดาเสด็จสวรรคต พระองค์มีพระชันษาเพียง 20 ปีและไม่ได้รับราชการในราชการสมัยของพระราชบิดา จึงทรงไม่มีผลงานด้านการบริหารราชการแผ่นดินเป็นที่ประจักษ์ เนื่องจากทรงสนพระทัยในการพระศาสนา ในขณะที่พระเจ้าลูกยาเธอ กรมหมื่นเจษฎาบดินทร์ พระเชษฐาต่างพระมารดา ซึ่งมีพระชันษามากกว่าถึง 17 ปี ทรงมีความสามารถในการบริหารราชการแผ่นดินและเป็นที่ไว้วางพระราชหฤทัยของพระราชบิดาอย่างยิ่ง

จึงมีผู้สนับสนุนให้ขึ้นครองราชสมบัติต่อจากพระราชบิดา ส่วนพระองค์ทรงตัดสินพระทัยดำรงอยู่ในสมณเพศต่อไปนานถึง 27 ปี จากเหตุการณ์ดังกล่าวสะท้อนถึงปัญหาการสืบราชสันตติวงศ์ที่ไม่เป็นไปตามจารีตประเพณีอย่างเคร่งครัด

เมื่อพระองค์ได้ขึ้นครองราชสมบัติต่อจากสมเด็จพระบรมเชษฐาธิราช ทรงให้ความสำคัญกับการสืบราชสันตติวงศ์เป็นอย่างมาก โดยทรงอ้างความชอบธรรมด้วยการเป็น “อุภโตสุชาติสังสุทธเคราะห์” ในพระปรมาภิไธย ซึ่งแสดงถึงสถานะอันสูงส่งตามสายโลหิตและเป็นการย้ำสิทธิธรรมทางการเมืองตามชาติกำเนิดของพระองค์ว่าทรงเป็นผู้สิทธิในการดำรงตำแหน่งพระมหากษัตริย์อย่างถูกต้อง ด้วยทรงระลึกอยู่เสมอว่าทรง “เป็นผู้เกิดดีแล้วแต่ชาติประเสริฐทั้งสองฝ่าย” ต่างจากพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัวที่ทรงด้อยเรื่องพระชาติกำเนิด ด้วยเมื่อครั้งเสด็จพระราชสมภพทรงประสูติแต่เจ้าจอมมารดาเรียบซึ่งเป็นเพียงสามัญชน ซึ่งทรงเป็นผู้ “เกิดดีแล้วแต่พระราชบิดาฝ่ายเดียว” (Mongkut, 1958, pp. 15-16)

นอกจากนี้ พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวยังทรงพยายามอย่างเต็มที่ในเรื่องการสืบทอดอำนาจทางการเมือง ให้การสืบราชสันตติวงศ์เป็นไปตามสายโลหิต โดยให้สิทธินี้ตกอยู่กับพระราชโอรสพระองค์ใหญ่ของพระเจ้าแผ่นดินที่มีฐานันดรศักดิ์เป็นเจ้าฟ้าที่ประสูติแต่พระอัครมเหสี (Teerawat, 1982, p. 341) เพื่อกำหนดการสืบราชสันตติวงศ์ให้เป็นแบบแผนมากขึ้นและป้องกันการเกิดเหตุการณ์ดังเช่นเมื่อครั้งที่พระองค์ทรงพลัดจากราชสมบัติอันเป็นความชอบธรรมของพระองค์แต่เดิม

การอ้างถึงพระชาติกำเนิดเพื่อย้ำสิทธิในการสืบราชสันตติวงศ์ จัดเป็นการสร้างความชอบธรรมทางการเมืองโดยโครงสร้างต่อผู้ปกครองในด้านวิธีการได้มาซึ่งอำนาจที่ชอบธรรมประการหนึ่ง ในลักษณะการรับมรดกสืบทอดจากบรรพบุรุษทางฝ่ายบุรุษ ซึ่งเป็นหลักการของระบบครอบครัว ทั้งนี้ ประชาชนต้องเห็นชอบและยอมรับอำนาจการปกครองของพระราชวงศ์ การสืบราชสันตติวงศ์ในพระราชวงศ์ดังกล่าวจึงจะมีความชอบธรรม

3. ความชอบธรรมโดยพิธีกรรม

จากพระปรมาภิไธยปรากฏวรรคที่ว่า “นพปดลเศวตฉัตรดิฉัตร ศิริรัตโนปลักษณมหาบรมราชาภิเศกภาภิษิต” หมายความว่า “ทรงมีฉัตรเก้าชั้นอันเป็นฉัตรสูงสุด ทรงเข้าพิธีราชาภิเษกขึ้นเป็นพระมหากษัตริย์” จากวรรคดังกล่าวมีคำศัพท์เฉพาะสำหรับพระมหากษัตริย์ คือ “บรมราชาภิเศก” และ “นพปดลเศวตฉัตร” ซึ่งเป็นพิธีกรรมและสัญลักษณ์สำคัญเพื่อแสดงสถานะความเป็นพระมหากษัตริย์

พระราชพิธีบรมราชาภิเษก เป็นโบราณราชประเพณีที่สืบทอดมายาวนาน เพื่อการเสด็จขึ้นครองราชย์โดยสมบูรณ์ของพระมหากษัตริย์ไทย ในพระราชพิธีประกอบด้วย พิธีสรภามุขภิเษก พิธีถวายน้ำอภิเษก ณ พระที่นั่งอัฐทิศอุทุมพรราชอาสน์ และพิธีถวายสิริราชสมบัติและเครื่องราชกกุธภัณฑ์ ณ พระที่นั่งภัทรบิฐ ในพระที่นั่งไพศาลทักษิณ สำหรับเครื่องราชกกุธภัณฑ์นั้น เป็นเครื่องหมายสำคัญอย่างยิ่งของพระมหากษัตริย์ หนึ่งในนั้นคือพระนพปฎลมหาเศวตฉัตร เป็นฉัตร 9 ชั้น สำหรับพระมหากษัตริย์ที่ทรงรับพระบรมราชาภิเษกแล้ว ใช้แขวนหรือปักเหนือพระราชอาสน์ราชบัลลังก์ในท้องพระโรงพระมหาปราสาทราชมนเทียร ถือเป็นเครื่องราชกกุธภัณฑ์ที่สำคัญยิ่งกว่าราชกกุธภัณฑ์อื่น ๆ (Ministry of Culture, 2019, p. 111)

พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ประกอบพิธีพระราชพิธีบรมราชาภิเษก เมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม พ.ศ. 2394 โดยพระราชพงศาวดารกรุงรัตนโกสินทร์ รัชกาลที่ 4 ได้ให้รายละเอียดพระราชพิธีบรมราชาภิเษก ดังนี้

“...สมโภชพระสุพรรณบัฏเสร็จแล้ว จึงกำหนดพระฤกษ์ จะได้กระทำการพระราชพิธีบรมราชาภิเษก ณ วันพฤหัสบดี เดือน ๖ ขึ้น ๑๕ ค่ำ เป็นวันวิสาขบูชาบรมมโหตรามหาสมณคฤกษ์สมควรยิ่งนัก...ทรงรับน้ำพระพุทธรูปรัตนน้ำสังข์ทั้ง ๘ ทิศเสร็จแล้ว เสด็จพระราชดำเนินมาขึ้นบนพระที่นั่งภัทรบิฐ ผันพระพักตร์สู่อีสานทิศ พระครูพราหมณ์ก็อ่านอิศวรเวทสรรเสริญเขาไกรลาส แล้วกราบบังคมทูลถวายสิริราชสมบัติ อันพระมหากษัตริย์จะครอบครองสืบต่อไป เจ้าพนักงานกราบบังคมทูลถวายพระมหาบวรเศวตฉัตร เป็นที่เฉลิมสิริราชสมบัติสำหรับพระบรมกษัตริย์สืบมา...” (Thipakornwong, 1934)

พระราชพิธีบรมราชาภิเษกจึงเป็นส่วนหนึ่งของการแสดงถึงการได้มาซึ่งอำนาจโดยพิธีกรรม ซึ่งเป็นความชอบธรรมทางการเมืองโดยโครงสร้างต่อผู้ปกครองในด้านวิธีการได้มาซึ่งอำนาจที่ชอบธรรม โดยพิธีกรรมเป็นเครื่องมือทางการเมืองอย่างหนึ่งในการสร้างความชอบธรรมให้เป็นที่ยอมรับอย่างเป็นทางการในหมู่ประชาชน ไม่เพียงแต่พระราชพิธีบรมราชาภิเษกเท่านั้น แต่หากมีพระราชพิธีเลียบพระนครและพระราชพิธีถือน้ำพระพิพัฒน์สัตยา ซึ่งมีความหมายสำคัญทางการเมืองเช่นกัน (Puckadthikom, 1985, p. 260) ด้วยพระราชพิธีเหล่านี้เกี่ยวข้องกับพิธีพราหมณ์ ซึ่งในคติทางศาสนาพราหมณ์-ฮินดูเชื่อว่าพระมหากษัตริย์คือร่างอวตารของเทพเจ้า พระราชพิธีที่จัดขึ้นจึงเน้นย้ำสถานภาพของพระมหากษัตริย์ในฐานะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ผู้ได้รับอำนาจจากสวรรค์เบื้องบนให้ลงมาบำบัดทุกข์บำรุงสุขบนโลกมนุษย์ เพื่อสร้างความเคารพยำเกรงให้แก่ราษฎรและยอมรับอำนาจการปกครองของพระมหากษัตริย์ว่ามีความชอบธรรม

4. ความชอบธรรมโดยคติความเชื่อทางพระพุทธศาสนา

ในพระปรมาภิไธยปรากฏคำว่า “จาตุรันตบรมมหารัชมงคลมหาราชสังกาศ” หมายความว่า “ทรงเปรียบดุจพระจักรพรรดิราชผู้ยิ่งใหญ่ไปทั่วทั้งสี่ทิศ” โดย “พระจักรพรรดิราช” หมายถึง “พระราชผู้ยิ่งใหญ่กว่าราชาทั้งปวง” ซึ่งจักรวรรดิสุทร ปาฏิกวรรคที่มุนิกาย กล่าวว่าพระจักรพรรดิราชทรงเป็นราชาของโลก สมบูรณ์ด้วยรัตนะทั้ง 7 ประการ ปกครองโดยใช้เมตตาธรรม พระพุทธศาสนาเถรวาทมีคติว่าพระจักรพรรดิราชมีสถานะเป็น “มหาสมมติราช” เป็นผู้ได้รับเลือกให้เป็นผู้นำเพราะว่ามีธรรมเหนือคนทั้งปวง และธรรมที่ทรงประเสริฐ นั่นคือ ทศพิธราชธรรมและจักรวรรดิวัตร ดังนั้น พระจักรพรรดิราชทรงมีลักษณะเป็นธรรมราชาด้วย (Makanan, 2007, p. 35) ดังสร้อยพระปรมาภิไธยที่ว่า “ปรเมนทรรวมิมหาราชาธิราช” คือ พระราชาผู้ทรงธรรมเหนือราชาทั้งปวง

พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงให้ความสำคัญกับความเชื่อเรื่องบุญบารมีของผู้ปกครอง และการสืบทอดอุดมคติธรรมราชาจากหลักธรรมในพระพุทธศาสนา โดยความเชื่อเรื่องบุญบารมีได้ฝังรากลึกในสังคมไทยมาอย่างยาวนานและอำนวยประโยชน์ต่อการคงอยู่สถาบันกษัตริย์มาโดยตลอด พระองค์จึงไม่สามารถละทิ้งความเชื่อนี้ได้ (Teerawat, 1982, pp. 342-343) และทรงพยายามสร้างลักษณะพระมหากษัตริย์ให้เป็นพระจักรพรรดิหรือธรรมราชา ผู้มีคุณธรรมสูงสุดในทางโลกซึ่งทรงปกครองบ้านเมืองด้วยบารมีของพระองค์

พระคุณลักษณะส่วนพระองค์ที่ปรากฏในวรรคที่ว่า “...ศึกษาพิพัฒนสรรพโกศล สุวิสุทธิวิมลศุภศีลสมาจารย์ เพ็ชรญาณประภาไพโรจน์ อเนกโกฐสาธุคุณวิบุลยสันดาน...ตรีปิฎกาภิโกศลวิมลปริชา มหาอุดมบัณฑิตสุนทรวิจิตรปฏิภาณ...เมตตากุณาสีตลหุทัย...” ซึ่งกล่าวถึงพระคุณลักษณะที่เป็นผลจากการปฏิบัติพระองค์ตั้งแต่วัยเยาว์ทรงผนวชว่า “ทรงเป็นผู้เชี่ยวชาญสรรพวิชา ทรงมีศีลอันบริสุทธิ์ ทรงมีปัญญา ทรงประพฤติดีประพฤดีชอบ ทรงพระปรีชารอบรู้ในพระไตรปิฎก ทรงเป็นนักปราชญ์ ทรงมีปฏิภาณที่ดี และทรงมีเมตตากุณาและพระทัยเย็น”

ล้วนเป็นพระคุณลักษณะสำคัญในการปกครองบ้านเมืองตามคติพระพุทธศาสนา การเน้นย้ำคุณลักษณะดังกล่าว จึงเป็นการเสริมสร้างบารมีเพื่อดำรงสถานะพระจักรพรรดิราชอีกประการหนึ่ง

นอกจากนี้ บทบาทของพระมหากษัตริย์ตามโบราณราชประเพณี คือทรงเป็นพุทธมามกะและ อัครศาสนูปถัมภก ดังสร้อยพระปรมาภิไธย “พุทธาภิไธยรัตนสรณารักษ์” หมายความว่า “ทรงยึดถือพระรัตนตรัย เป็นที่พึ่งโดยมีพระพุทธเจ้าเป็นอาทิ” เนื่องด้วยพระองค์ทรงดำรงสมณเพศตั้งแต่อ่อนชันครองราชย์และทรงมีบทบาท ในการพระศาสนาโดยตลอด จึงทรงศรัทธาในพระพุทธศาสนาอย่างยิ่ง ประกอบกับพระพุทธศาสนาเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตคนไทยมาอย่างยาวนานและเป็นศาสนาสำคัญประจำพระราชอาณาจักร การแสดงพระองค์เป็น พุทธมามกะและรับพระราชภาระในการอุปถัมภ์บำรุงพระศาสนาของพระมหากษัตริย์ไทยจึงเป็นสิ่งสำคัญ เพราะความอยู่รอดปลอดภัยและความรุ่งเรืองของพระพุทธศาสนา ย่อมหมายถึงความมั่นคงของสถานะ พระมหากษัตริย์และราชบัลลังก์ด้วย (Bundham, 2012, p. 16)

ความเชื่อเรื่องบุญบารมีของพระมหากษัตริย์ที่ส่งผลให้อยู่ในสถานะพระจักรพรรดิราชหรือธรรมราชา รวมถึงการประพุดติพระองค์ตามที่กล่าวถึงในพระปรมาภิไธย จึงเป็นการสร้างความชอบธรรมทางการเมือง โดยอุดมการณ์ประการหนึ่งที่นำคติความเชื่อทางพระพุทธศาสนามารองรับสถานะพระมหากษัตริย์ การที่พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าทรงผนวชมาอย่างยาวนาน ทรงปฏิบัติอยู่ในพระธรรมวินัย และทรงเพียรศึกษา หาความรู้หลากหลายด้านมาตั้งแต่อ่อนครั้งครองราชสมบัติ ได้แสดงให้เห็นที่ประจักษ์ว่าทรงเป็นผู้มีบุญ ธรรม และความเหมาะสมกับการดำรงสถานะพระมหากษัตริย์ไทย

5. ความชอบธรรมโดยคติความเชื่อทางศาสนาพราหมณ์-ฮินดู

ในพระปรมาภิไธยปรากฏคำว่า “สุทิสสมมุติเทพยพงศ” หมายความว่า “เชื้อสายแห่งสมมติเทพอัน บริสุทธิ์” ส่วนคำว่า “ทิพยเทพาวตาร” หมายความว่า “อวตารของเทพเจ้า” ซึ่งทั้งสองคำล้วนมีความหมายเกี่ยวเนื่อง กับการเป็น “สมมติเทพ” ตามคติเทวราชาของศาสนาพราหมณ์-ฮินดู คือ ยกย่องพระมหากษัตริย์เปรียบเสมือนเทพ เจ้าที่อวตารลงมายังโลกมนุษย์เพื่อปราบทุกข์เข็ญ ดังเช่นพระนารายณ์อวตารลงมาเป็นพระรามเพื่อปราบทศกัณฐ์ โดยคติสมมติเทพเป็นความชอบธรรมทางอุดมการณ์อย่างหนึ่งที่แสดงถึงพระชาติกำเนิดอันวิเศษเหนือมนุษย์และ ทรงมีสถานะศักดิ์สิทธิ์ดุจเทพเจ้า เพื่อแสดงให้เห็นว่าทรงได้รับสิทธิ์ในการปกครองมาจากเทพเจ้าและมีพระราชอำนาจ เหนือบุคคลทั้งปวง

สำหรับความชอบธรรมในข้อนี้มีความขัดแย้งอย่างยิ่งกับแนวพระราชดำริทางการเมืองของ พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เนื่องจากทรงกำหนดสถานภาพแห่งสถาบันพระมหากษัตริย์ว่ามีลักษณะเป็น “มนุษย์” ไม่ใช่เทพเจ้าอันศักดิ์สิทธิ์ที่เอื้อไม่ถึง พระมหากษัตริย์ย่อมมีทั้งส่วนดีและส่วนไม่ดีตามธรรมดาของมนุษย์ และยังทรงถือว่าพระมหากษัตริย์เปรียบเสมือนบิดามารดาอันเป็นที่พึ่งของราษฎรด้วย (Teerawat, 1982, pp. 201-202) จึงส่งผลให้คติเทวราชาถูกลดความสำคัญลงไป ดังความตอนหนึ่งในประกาศดาวหางปีระกา ตรีศก ว่า

“...พระเจ้าแผ่นดินคนทั้งปวงยกย่องตั้งไว้เป็นที่พึ่ง ใครมีทุกข์ร้อนถ้อยความประการใด ก็ย่อมมาร้องให้ ช่วยดังหนึ่งทารกเมื่อมีเหตุแล้วก็มาร้องหาบิดา มารดา เพราะฉะนั้นพระเจ้าแผ่นดินชื่อว่าคนทั้งปวงยกย่องให้เป็นบิดา มารดาของตัวแล้ว ก็มีความกรุณาแก่คนทั้งปวง ดังหนึ่งบิดา มารดา กรุณาแก่ผู้บุตรจริง ๆ โดยสุจริต...” (Mongkut, 1861)

เนื่องด้วยคติเทวราชามีความสัมพันธ์กับสังคมไทยมาตั้งแต่สมัยอยุธยาแล้ว ดังเห็นได้จากการปฏิบัติของราษฎรต่อพระมหากษัตริย์ดุจเทพเจ้า รวมถึงพระนามพระมหากษัตริย์ที่มีความหมายเกี่ยวกับเทพเจ้าองค์ต่าง ๆ ในศาสนาพราหมณ์-ฮินดู ดังนั้น การปรากฏคำศัพท์แสดงความเป็นสมมติเทพในพระปรมาภิไธยของพระองค์ จึงเป็นการเน้นย้ำความชอบธรรมทางการเมืองโดยอุดมการณ์อีกประการหนึ่ง ในการดำรงสถานะพระมหากษัตริย์ไทยที่สืบทอดกันมาตั้งแต่ครั้งสมัยอยุธยา ตลอดจนแสดงความสูงส่งและศักดิ์สิทธิ์ของสถาบันพระมหากษัตริย์ แต่ในเชิงปฏิบัติไม่ได้หมายความว่าพระองค์จะได้รับอำนาจจากทวยเทพมาปกครองแต่อย่างใด ส่วนในเชิงสัญลักษณ์อย่างพระปรมาภิไธยนั้น มักเน้นความงดงามทางภาษาโดยส่วนมาก เนื่องจากเป็นพระนามสำหรับผู้ปกครองแผ่นดิน จึงต้องมีความละเอียดบรรจงในการเลือกสรรถ้อยคำที่สื่อถึงความวิเศษและความสิริมงคลต่อผู้เป็นเจ้าของพระนาม

บทสรุป

จากการศึกษาความชอบธรรมทางการเมืองของพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวที่ปรากฏในพระปรมาภิไธยของพระองค์ พบว่า มีลักษณะความชอบธรรมทางการเมืองทั้งหมด 5 ประการ ได้แก่ (1) ความชอบธรรมโดยหลักการมหาชนนิรโสมมติ (2) ความชอบธรรมโดยพระชาติกำเนิด (3) ความชอบธรรมโดยพิธีกรรม (4) ความชอบธรรมโดยคติความเชื่อทางพระพุทธศาสนา และ (5) ความชอบธรรมโดยคติความเชื่อทางศาสนาพราหมณ์-ฮินดู ความชอบธรรมทางการเมืองดังกล่าวเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยเน้นย้ำสิทธิธรรมในการสืบราชสันตติวงศ์ของพระองค์ที่มีพร้อมอยู่แล้วแต่เดิมและเป็นหลักประกันพระราชสถานะของพระองค์ในการดำรงสถานะพระมหากษัตริย์แห่งราชอาณาจักรสยามให้มีความมั่นคงและถูกต้องตามจารีตประเพณี โดยพระปรมาภิไธยที่ทรงกำหนดแบบแผนใหม่ถูกใช้เป็นเครื่องมือแสดงถึงความชอบธรรมทางการเมือง อย่างไรก็ตาม ความชอบธรรมทางการเมืองที่ปรากฏในพระปรมาภิไธยของพระองค์ เป็นเพียงความชอบธรรมในทางสัญลักษณ์เชิงภาษาเท่านั้น ซึ่งมีทั้งความสอดคล้องและไม่สอดคล้องกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงหรือการปฏิบัติพระองค์อย่างเป็นรูปธรรม อาจเป็นเพียงแค่อุดมการณ์ความเชื่อ ดังนั้น ภาษาจึงไม่อาจบ่งบอกความชอบธรรมทางการเมืองอย่างเต็มที่ประจักษ์ได้ตลอด ดังคำที่นิธิ เอียวศรีวงศ์ กล่าวไว้ว่า “ความชอบธรรมทางการเมืองในทุกสังคมมีความหมายเกินตัวอักษรเสมอ” (Katasila & Tansun, n.d., p. 462)

ข้อเสนอแนะ

ความชอบธรรมทางการเมืองของพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวที่ปรากฏในพระปรมาภิไธยย่อมมีความแตกต่างจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงหรือการปฏิบัติพระองค์ จึงควรคำนึงถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในประวัติศาสตร์และใช้หลักฐานเอกสารชั้นต้นที่มีความน่าเชื่อถือประกอบการศึกษาเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลเชิงลึก นอกจากนี้ อาจศึกษาวิเคราะห์พระปรมาภิไธยของพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวหรือพระมหากษัตริย์พระองค์อื่นในด้านต่าง ๆ เช่น พระคุณลักษณะส่วนพระองค์ที่ปรากฏในพระปรมาภิไธย คติความเชื่อทางศาสนาที่ปรากฏในพระปรมาภิไธย เป็นต้น

References

- Banharn, C. (2009). *Political modernity along the lines of Rama IV's initiatives*. [Master thesis, Srinakharinwirot University]. Retrived from http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/His/Chonlapoom_B.pdf (in Thai)
- Bundham, D. (2012). *The great king and buddhism*. Bangkok: Amarin Printing & Publishing. (in Thai)
- Bunnag, P. (2000). *The official title of his majesty the king of Rattanakosin period* (3rd ed.). Bangkok: Chulalongkorn University Press. (in Thai)
- Chandransu, T. (2011). The political view of King Rama IV on the institution of monarchy. *The 1st STOU Graduate Research Conference*, Bangkok, 47-55. (in Thai)
- Damrong Rajauphab, H.R.H. Prince. (1946). *Memory*. (n.p.). (in Thai)
- Katasila, S., & Tansun, S. (n.d.). Political legitimacy. *Academic papers for political development plan*. Retrived from http://pirun.ku.ac.th/~fsocsrt/image/a_sarttarin_001.pdf (in Thai)
- Lertsomporn, V. (n.d.). Thai government with political legitimacy. *King Prajadhipok's Institute*. Retrived from <http://kpi.ac.th/public/index.php/knowledge/book/data/408> (in Thai)
- Makanan, A. (2007). *The Thai elite's conception of Chakravartin, 1629-1851*. [Master thesis, Chulalongkorn University]. Retrived from <http://cuir.car.chula.ac.th/handle/123456789/14768> (in Thai)
- Ministry of Culture. (2019). *The royal coronation ceremony 2019*. Bangkok: Rung Silp Printing. (in Thai)
- Mongkut, His Majesty King. (1861). *Meeting to announce the reign of King Rama IV part 5*. Bangkok: Sophonphiporn Thanakorn Printing. (in Thai)
- Mongkut, His Majesty King. (1958). *Pali writings by his majesty king Rama IV about the history of Rattanakosin period, Luang Yanwichit translated into Thai*. Bangkok: Chanwa Printing. (in Thai)
- Mongkut, His Majesty King. (2005). *Collection of writings by his majesty king Rama IV, his majesty rama IV's royal writing*. Bangkok: Kurusapa Business Organization. (in Thai)
- Office of the Royal Society. (2011). *Royal institute dictionary, 2011*. Retrived from <https://dictionary.orst.go.th> (in Thai)
- Pakdeekham, S. (2019). *After the Khmer-Thai word*. Bangkok: Matichon. (In Thai)
- Princess Maha Chakri Sirindhorn Foundation. (2011). *Directory king of Thailand*. Bangkok: Nanmeebooks Publications. (in Thai)
- Puckadhikom, C. (1985). An analytical study on the legitimacy of the absolute monarchy in the Ayudhya period. *NIDA Development Journal*, 28(2), 250-275. (in Thai)
- Teerawat, N. (1982). *The political thought of King Mongkut*. [Master thesis, Chulalongkorn University]. Retrived from <http://cuir.car.chula.ac.th/handle/123456789/17578> (in Thai)

- The Government Public Relations Department. (2019). *The official title of his majesty the king in the royal golden plaque. The Coronation of King Rama X*. Retrived from <http://phralan.in.th/coronation/vocabdetail.php?id=52> (in Thai)
- Thipakornwong, Chao Phraya. (1934). *The history of Rattanakosin period in reign King Rama 4*. Bangkok: Phra Chan Printing. (in Thai)
- Weber, M. (1958). *The three types of legitimate rule*. (Hans Gerth Trans.). *Berkeley Publications in Society and Institutions*, 4(1), 1-11.

การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่เลือกเรียนภาษาฝรั่งเศส โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายมัธยม) ในการจัดการเรียนการสอนด้วยการใช้สื่อออนไลน์

ภัสนิษฐ์ ดลชัยธพัฒน์¹

(วันรับบทความ: 26 เมษายน 2565; วันแก้ไขบทความ: 10 พฤศจิกายน 2565; วันตอบรับบทความ: 18 มกราคม 2566)

บทคัดย่อ

บทความวิจัยในชั้นเรียนฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่เลือกเรียนภาษาฝรั่งเศส โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายมัธยม) ในการจัดการเรียนการสอนด้วยการใช้สื่อออนไลน์ กลุ่มตัวอย่างของงานวิจัยในชั้นเรียนนี้ คือ นักเรียนที่เลือกเรียนภาษาฝรั่งเศสในวิชาเลือกเสรีระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่เรียนแผนภาษาอังกฤษ-ฝรั่งเศส จำนวน 50 คน เครื่องมือการวิจัย คือ แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่เลือกเรียนภาษาฝรั่งเศสโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายมัธยม) ในการเรียนออนไลน์ด้วยการใช้สื่อการสอนออนไลน์ จำนวน 15 ข้อ ซึ่งเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย

ผลการวิจัยในชั้นเรียนพบว่า ลักษณะของผู้สอนมีดังนี้ อาจารย์สามารถให้คำปรึกษาเรื่องการเรียนได้และอาจารย์มีการสอนที่เข้าใจง่าย สำหรับผลความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาฝรั่งเศสที่ใช้สื่อการสอนออนไลน์ ดังนี้ การออกแบบสื่อการสอนออนไลน์ของผู้สอนเหมาะสมอยู่ในระดับมาก นักเรียนรู้สึกอยากเรียนภาษาฝรั่งเศสอยู่ในระดับปานกลาง นักเรียนมีความสุขต่อการเรียนภาษาฝรั่งเศสอยู่ในระดับมากและนักเรียนชื่นชอบกิจกรรมและพึงพอใจต่อการใช้สื่อการสอนออนไลน์อยู่ในระดับมาก จากการวิจัยครั้งนี้สรุปได้ว่านักเรียนที่เรียนภาษาฝรั่งเศสด้วยสื่อการสอนออนไลน์มีความพึงพอใจในการใช้ สื่อการสอนแบบออนไลน์ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ซึ่งผู้สอนจะนำข้อเสนอแนะต่าง ๆ ไปปรับปรุงสื่อการเรียนการสอนให้มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบันต่อไป

คำสำคัญ: ความพึงพอใจ, สื่อการสอนออนไลน์

ประเภทของบทความ: บทความวิจัย

¹อาจารย์ภาษาฝรั่งเศส ประจำโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายมัธยม)
e-mail: cherieetpeds@gmail.com

Satisfaction of students towards studying French at the Demonstration School of Ramkhamhaeng University by using online instructional media

Phatkhanit Donchaitanaphat¹

(Received: April 26, 2022; Revised: November 10, 2022; Accepted: 18 January 2023)

Abstract

This article aimed to study the satisfaction of students studying French at the Demonstration School of Ramkhamhaeng University by using online instructional media. The target group for this research had 50 secondary students enrolling French in the elective subject and English – French program. The methodology was the questionnaire about the satisfaction of the students studying French at the Demonstration School of Ramkhamhaeng University by using online instructional media which 15 questions. Five-level rating scale questionnaire was used as data collecting tool, and statistics used for data analysis are mean.

The result showed that the characters of teachers were composed of consulting students and teaching easily, In addition to, the satisfaction of students studying French by using online instructional media was composed of that the teacher's designing online instructional media at high level, students would like study French at medium level, students were happy to study French at high level and students liked activities and were satisfied in online instructional media at high level. This research can resume that the students studying French by using online instructional media were satisfied at high level and the teacher would bring their recommendation to improve the online instructional media for teaching the next semester.

Keywords: Satisfaction, online instructional media

Type of Article: Research Article

¹French teacher at the Demonstration School of Ramkhamhaeng University
e-mail: cherieetpeds@gmail.com

ความสำคัญและที่มา

ด้วยสถานการณ์การระบาดของโควิด 19 (Covid-19) ที่เกิดขึ้นทั่วโลกรวมถึงประเทศไทยซึ่งโรคระบาดนี้สร้างผลกระทบเป็นวงกว้างและยาวนานมากกว่า 2 ปี ทุกคนและทุกอาชีพได้รับผลกระทบมากน้อยแตกต่างกันไปตามเส้นทางการทำงานของแต่ละคน สำหรับอาชีพครูเป็นอีกอาชีพที่ได้รับผลกระทบไม่ต่างจากอาชีพอื่น ๆ ตลอดระยะเวลาที่เกิดโรคระบาดนี้ คุณครูมีการปรับตัวในการเรียนการสอนเป็นอย่างมากเพราะโดยปกติการเรียนการสอนทั้งหมดเกิดขึ้นในห้องเรียน และในโรงเรียนมาโดยเพราะการเจอนักเรียนในห้องเรียนเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นและคุ้นเคยมากที่สุด แต่วันหนึ่งการเรียนการสอนต้องเปลี่ยนไปหมด คุณครูต้องเปลี่ยนการสอนในห้องเรียนมาเป็นการสอนแบบออนไลน์ที่เห็นหน้านักเรียนผ่านหน้าจอต่าง ๆ แบบไกล ๆ โดยครูผู้สอนอาจใช้วิธีใดวิธีหนึ่งหรือหลาย ๆ ในการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ เช่น วิธีการอภิปราย วิธีการสืบค้น วิธีการสืบเสาะ วิธีการเรียนแบบร่วมมือ การทำแบบฝึกหัดส่งทางออนไลน์ เป็นต้น โดยวิธีการดังกล่าวผู้เรียนควรจะมีบทบาทในการเรียนมากที่สุด ผู้สอนควรลดบทบาทการสอนให้น้อยลง และไปเพิ่มเติมการชี้แนะ และอำนวยความสะดวก เป็นที่ปรึกษาให้ผู้เรียนได้แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง (Paramee, 2021)

เนื่องจากการเรียนการสอนที่มีนักเรียนหลากหลายระดับชั้นตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงระดับมหาวิทยาลัยแสดงให้เห็นว่าการสอนออนไลน์นั้นอาจไม่ได้เหมาะกับนักเรียนทุกระดับชั้น เพราะความสนใจของนักเรียนผ่านระบบออนไลน์อาจไม่สามารถดึงดูดความสนใจได้เพียงพอโดยเฉพาะในเด็กเล็ก ๆ ที่อาจต้องการการสอนที่มีคุณครูคอยอยู่เคียงข้าง ดังนั้น การสอนออนไลน์จึงจำเป็นต้องปรับใช้ให้เหมาะกับนักเรียนด้วยเช่นกัน

เนื่องด้วยผู้วิจัยเป็นคุณครูที่สอนนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย วิชาภาษาฝรั่งเศส ซึ่งการเรียนภาษาต้องเรียนให้ครบทั้งหมด 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ซึ่งโดยปกติการเรียนการสอนในห้องจะมีโอกาสได้ฝึกทักษะทั้งหมด แต่ด้วยสถานการณ์ปัจจุบันทำให้กระบวนการเรียนการสอนภาษาต้องปรับเปลี่ยนไปอย่างมาก เพราะการสอนแบบพูดไปเรื่อย ๆ กับหน้านั้นไม่น่าจะเหมาะสม การระบาดของโควิด 19 (Covid-19) ในปีแรก นักเรียนและคุณครูต้องช่วยกันเป็นอย่างมากเพราะทุกอย่างใหม่หมดสำหรับการเรียนการสอน ซึ่งโดยปกติผู้สอนมีการใช้โปรแกรมหรือเว็บไซต์ต่าง ๆ เป็นสื่อการสอนอยู่บ้าง แต่ไม่เคยนำมาใช้เป็นองค์ประกอบหลักของการสอน ยิ่งไปกว่านั้นสื่อการสอนที่มีอยู่ในระบบออนไลน์ไม่สามารถตอบวัตถุประสงค์ของเนื้อหาที่สอนได้ทั้งหมด แม้ว่าผู้สอนอาจใช้เนื้อหาออนไลน์ที่ปรากฏอยู่ได้บ้าง แต่ส่วนใหญ่ไม่ตรงกับเนื้อหาที่ผู้สอนต้องการสอน

ด้วยเหตุผลนี้ผู้สอนจึงจำเป็นต้องศึกษาวิธีการสร้างสื่อออนไลน์ที่น่าสนใจและสร้างได้ไม่ยากเพื่อมาทำเป็นสื่อการสอนให้นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายซึ่งทั้งสองระดับนี้ มีความแตกต่างกันในเนื้อหาและกระบวนการสอนเป็นอย่างมากแต่จุดประสงค์การเรียนรู้ไม่แตกต่างกันเพราะต้องพัฒนาทักษะ 4 ด้านเช่นกัน ดังนั้น การสร้างเครื่องมือเพื่อช่วยให้นักเรียนสนใจเรียนและเข้าใจเนื้อหาได้มากขึ้นจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นมากที่สุด สื่อการสอนที่ผู้สอนสามารถนำมาจากออนไลน์ได้ คือ คลิปวิดีโอที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับเรื่องที่สอน เช่น คลิปการออกเสียงตัวอักษรภาษาฝรั่งเศสแบบออกเสียงตัวอักษรหรือเป็นทำนองดนตรี คลิปบทสนทนาในชีวิตประจำวัน ฯลฯ หลังจากที่คุณครูได้สำรวจสื่อการสอนออนไลน์ที่มีอยู่แล้ว ผู้สอนพบเนื้อหายังไม่สมบูรณ์จึงต้องการออกแบบสื่อการสอนออนไลน์ของตัวเอง ส่วนของภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 นั้น ผู้สอนใช้สื่อการสอนออนไลน์สำเร็จรูปที่มีอยู่แล้วเป็นส่วนใหญ่ แต่สำหรับภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 นี้ ผู้สอนได้ออกแบบสื่อการสอนออนไลน์ด้วยตนเองมากขึ้นเพื่อให้ตอบวัตถุประสงค์ของเนื้อหาตามรายวิชา โปรแกรมที่ใช้ในการออกแบบสื่อ

การสอนออนไลน์ ประกอบด้วย แอปพลิเคชัน Quizizz, แอปพลิเคชัน Kahoot, เว็บไซต์ Wordwall, Google form และประยุกต์ใช้สื่อการสอนออนไลน์จากเว็บไซต์ที่มีเนื้อหาเป็นภาษาฝรั่งเศส เช่น www.podcastfrancaisfacile.com

จากการให้นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและระดับมัธยมศึกษาตอนปลายใช้สื่อการสอนออนไลน์ เป็นสื่อหลักในการเรียนตลอดภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ดังนั้น ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียน ที่มีการใช้สื่อการเรียนการสอนออนไลน์ที่ใช้ประกอบการจัดการเรียนการสอนในภาคเรียนที่ 2 นี้ เพื่อจะได้นำ ผลการวิจัยและข้อเสนอแนะไปพัฒนาการเรียนการสอนต่อไปในการเรียนถัดไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่เลือกเรียนภาษาฝรั่งเศส โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายมัธยม) ในการจัดการเรียนการสอนด้วยการใช้สื่อออนไลน์

กรอบแนวคิดการวิจัย

ตัวแปรต้น คือ สื่อการสอนออนไลน์วิชาภาษาฝรั่งเศส

ตัวแปรตาม คือ ความพึงพอใจต่อบทเรียนออนไลน์ ในด้านเนื้อหา แบบฝึกหัดและแบบทดสอบ

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

1. **ความพึงพอใจ** เป็นคำนามของกริยาที่บ่งบอกให้รู้ถึงสภาวะของความรู้สึกพอใจโดยคำว่า พอใจ หมายถึง การได้บรรลุความต้องการ ความคาดหวัง ความปรารถนา ความอยากของบุคคล การได้บรรลุหรือการตอบสนอง บางสิ่งที่เรียกร้องหรือเป็นข้อแม้ การยอมตาม การมีอิสระจากความสงสัยอย่างเพียงพอ หรือทำให้คล้อยตาม (Royal Academy, 1999)

ความพึงพอใจเป็นทัศนคติ หรือความรู้สึกทางบวกของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด การที่บุคคลมีการ ปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมรอบตัว การตอบสนอง ความต้องการส่วนบุคคลด้วยการโต้ตอบกับบุคคลอื่น และสิ่งต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน ทำให้แต่ละคนมีประสบการณ์และความคาดหวังกับสิ่งที่จะได้รับแตกต่างกันไป เมื่อความต้องการ ได้รับการตอบสนองที่คาดหวังเอาไว้ เมื่อนั้นจะเกิดความพึงพอใจ แต่หากไม่ได้รับการตอบสนองตามความคาดหวัง ที่มีอยู่ ก็จะกลายเป็นความไม่พอใจ นั่นคือ ระดับความพึงพอใจจะขึ้นอยู่กับความรู้สึกของบุคคล ซึ่งมีผลจากการ เปรียบเทียบระหว่างสิ่งที่ได้รับจากสินค้าหรือบริการกับความคาดหวังของผู้ใช้สินค้าหรือบริการนั้น ๆ (Naowprateep, 2010)

2. การวัดความพึงพอใจ เนื่องจากความพึงพอใจ เป็นทัศนคติในทางบวกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง การที่จะวัดว่าบุคคลมีความรู้สึกพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจ จึงมีความจำเป็นจะสร้างเครื่องมือที่ช่วยใน การวัดความพึงพอใจ นั้น ซึ่งนักวิชาการหลายคนได้กล่าวถึงการวัดความพึงพอใจไว้สรุปได้ วิธีประเมินความพึงพอใจ การประเมิน ความพึงพอใจมีการประเมินหลายวิธี ได้แก่ การ สังเกต การสัมภาษณ์ และการใช้แบบสอบถาม ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้ (Tiasuttikun, Prommanee, Srigate, Meenakan, & Phongwarinsath, 2018)

2.1 การสังเกต เป็นวิธีการสำหรับใช้ตรวจสอบบุคคลอื่นโดยการสังเกตพฤติกรรมและ จดบันทึกความพึงพอใจที่แสดงออกมาในประเด็น ที่ต้องการประเมินอย่างมีแบบแผน โดยผู้สังเกตจะ ไม่มีการปฏิบัติหรือ

มีส่วนร่วมกับผู้ถูกสังเกต ต่อจากนั้นจึงนำข้อมูลที่ได้นำวิเคราะห์ สรุปและตีความตามวัตถุประสงค์ของการประเมินวิธีนี้ เป็นวิธีการศึกษาที่เก่าแก่และเป็นที่นิยมใช้อย่างแพร่หลายที่ใช้สำหรับการศึกษาในกรณีศึกษา เท่านั้น

2.2 การสัมภาษณ์ เป็นวิธีการที่ ผู้ประเมินจะต้องออกไปพูดคุยกับบุคคลนั้น ๆ โดยตรง มีการเตรียมแผนล่วงหน้า เป็นการถามให้ตอบปากเปล่าแต่อาจไม่ได้ข้อมูลทั้งหมดที่แท้จริงจากผู้ตอบเนื่องจากผู้ตอบอาจรู้สึกไม่อิสระในการตอบ หรือไม่คุ้นเคยกับผู้ถาม เพื่อให้ได้ข้อมูลที่แท้จริง มากที่สุด ควรเตรียมตัวให้พร้อมก่อนดำเนินการสัมภาษณ์ควรลงพื้นที่เพื่อทำความคุ้นเคยก่อนให้เกิดความสนิทสนม และความไว้วางใจซึ่งจะช่วยให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริงมากที่สุด

2.3 การใช้แบบสอบถามประมาณค่าเป็นการประเมินโดยใช้เครื่องมือที่เป็นการสร้าง ประโยคข้อความต่าง ๆ ทั้งที่เป็นข้อความทางบวกและข้อความทางลบที่เกี่ยวข้องกับตัวแปร ที่ ต้องการประเมิน โดยให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็น ว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อความแต่ละข้อนั้น โดยใช้มาตราประเมินแบบมาตราประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ ตามวิธีของ Likert (Likert scale) เนื่องจากเป็นวิธีที่ง่ายและสะดวก สามารถ เก็บข้อมูลได้รวดเร็วจากข้อดีและข้อจำกัดของวิธีการประเมินแบบต่าง ๆ จะพบว่าเครื่องมือและวิธีที่เหมาะสมสำหรับการดำเนินงาน ในการประเมินระดับความพึงพอใจ คือ วิธีการประเมินด้วยเก็บข้อมูล ด้วยการสอบถามจากแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่าอันสามารถประเมินความพึงพอใจได้ตรงตามวัตถุประสงค์และประโยชน์ของการนำไปใช้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

Suebka (2009) ได้ทำการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนผ่านเว็บด้วยโปรแกรมมูเดิ้ลพบว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนผ่าน Moodle ว่ามีส่วนช่วยให้ผู้เรียนเกิด ความเข้าใจในบทเรียนมากขึ้น และการสร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้น่าสนใจในระดับปานกลาง เนื่องมาจากความยากของกระบวนวิชาจึงควรจัดทำบทเรียนออนไลน์ที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขอย่างละเอียดรอบคอบ และมีความยืดหยุ่นเพิ่มขึ้น

Homsuwan, Hindee, and Siriphaet (2017) ศึกษาในระดับความพึงพอใจระบบการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ผ่านกูเกิ้ลคลาสรูมภายในวิทยาลัยเทคนิคอุตสาหกรรมยานยนต์ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระบบการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ผ่านกูเกิ้ลคลาสรูม เพื่อหาระดับความพึงพอใจที่มีต่อการใช้งานระบบการจัดการเรียนการสอนผ่านกูเกิ้ลคลาสรูมทั้ง 3 บทบาท ประกอบด้วย ผู้เรียน จำนวน 50 คน ผู้สอนจำนวน 10 ท่าน และผู้บริหาร 5 ท่าน โดยใช้เครื่องมือในการวิจัยแบบประเมินความพึงพอใจระบบการจัดการเรียน การสอนแบบออนไลน์ผ่านกูเกิ้ลคลาสรูม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนผ่านกูเกิ้ลคลาสรูมในระดับมาก ($\bar{X} = 4.32, SD = 0.63$) ผู้สอนมีความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนผ่านกูเกิ้ลคลาสรูมในระดับมาก ($\bar{X} = 4.61, SD = 0.55$) และ ผู้บริหารมีความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนผ่านกูเกิ้ลคลาสรูมในระดับมาก ($\bar{X} = 4.27, SD = 0.65$)

Paramee (2021) ศึกษาการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ วิชาฟิสิกส์ 3 (ว 33203) ของนักเรียนเตรียมทหารชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินกิจกรรมการเรียนการสอน วิชาฟิสิกส์เพิ่มเติม 3 ของนักเรียนเตรียมทหาร ชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 134 คน ด้วยการทำแบบประเมินความพึงพอใจ ผลการวิจัยสรุปได้ว่า

เนื้อหาที่น่าสนใจตรงและครอบคลุมตามจุดประสงค์ แต่มีข้อเสนอแนะในเรื่องอื่น ๆ เช่น พัฒนาสัญญาณอินเทอร์เน็ตให้ดีขึ้น

Wuttiyan (2017) ศึกษาความพึงพอใจการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบออนไลน์ผ่านทางโปรแกรม Skype ของนักเรียนในสถาบันสอนภาษา ECC การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีจุดประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบออนไลน์ผ่านทางโปรแกรม Skype ของนักเรียนภายในสถาบันสอนภาษา ECC (2) จำแนกความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการเรียนภาษาอังกฤษแบบออนไลน์ผ่านทางโปรแกรม Skype โดยรวมและเป็นรายด้านจำแนกตามปัจจัยต่าง ๆ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักเรียนที่เข้าเรียนวิชาภาษาอังกฤษแบบออนไลน์ในทุกระดับของสถาบันกวดวิชา ECC จำนวน 200 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ประกอบด้วย คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าสถิติ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ค่าสถิติ Independent t test และ One-way Analysis of Variance (One-way ANOVA) การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ (Multiple Comparison) โดยวิธีการทดสอบ Least Significant Difference (LSD) test ผลการวิจัยครั้งนี้สามารถสรุปได้ว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษแบบออนไลน์ผ่านทางโปรแกรม Skype อยู่ในระดับมากและความแตกต่างทางด้านเพศมีผลต่อความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษแบบออนไลน์ผ่านทางโปรแกรม Skype เพราะเพศหญิงมีความพึงพอใจมากกว่าอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจของนักเรียนในการเรียนการสอนออนไลน์อยู่ในระดับที่มากและมีข้อเสนอแนะอีกหลายอย่างที่สามารถนำไปปรับใช้ในการสอนออนไลน์ได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงเล็งเห็นว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนครั้งนี้ น่าจะมีประโยชน์ต่อผู้สอนและนักเรียนเป็นอย่างมากในการเตรียมการสอนในคราวถัดไป

กลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนที่เลือกเรียนภาษาฝรั่งเศสระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่เลือกเรียนวิชาเลือกเสรีและนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย แผนการเรียน อังกฤษ-ฝรั่งเศส โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายมัธยม) จำนวน 50 คน ในภาคการเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ซึ่งกลุ่มตัวอย่างนี้เป็นกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในชั้นเรียน

แบบสอบถามเรื่องผู้สอนและความพึงพอใจของนักเรียนในการจัดการเรียนการสอนด้วยการใช้สื่อออนไลน์ แบบสอบถามเกี่ยวกับผู้สอนและความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนภาษาฝรั่งเศสโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายมัธยม) ในการจัดการเรียนการสอนด้วยการใช้สื่อออนไลน์ จำนวน 1 ชุด แบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเรื่องข้อมูลทั่วไปของนักเรียน เป็นคำถามแบบเลือกตอบเพียงคำตอบเดียว จำนวน 2 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามข้อมูลการประเมินลักษณะผู้สอน การสอนของผู้สอนและการเปลี่ยนแปลงลักษณะการสอนของผู้สอน จำนวน 3 ข้อ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายในการเรียนภาษาฝรั่งเศส จำนวน 12 ข้อ โดยลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ คือ

- ระดับ 5 หมายถึง ระดับความพึงพอใจมากที่สุด
- ระดับ 4 หมายถึง ระดับความพึงพอใจมาก
- ระดับ 3 หมายถึง ระดับความพึงพอใจปานกลาง
- ระดับ 2 หมายถึง ระดับความพึงพอใจน้อย
- ระดับ 1 หมายถึง ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

ผู้วิจัยสร้างข้อคำถามของแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนภาษาฝรั่งเศส โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายมัธยม) ในการจัดการเรียนการสอนด้วยการใช้สื่อออนไลน์ จำนวน 12 ข้อ ให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน เป็นผู้พิจารณาตรวจสอบความสอดคล้องกันระหว่างคำถามกับกิจกรรมที่จัดขึ้น โดยผู้วิจัยกำหนดระดับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ ดังนี้

- +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นเป็นตัวบ่งชี้ถึงความพึงพอใจต่อการใช้อุปกรณ์การสอนออนไลน์
- 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นเป็นตัวบ่งชี้ถึงความพึงพอใจต่อการใช้อุปกรณ์การสอนออนไลน์
- 1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่ใช่อุปกรณ์บ่งชี้ถึงความพึงพอใจต่อการใช้อุปกรณ์การสอนออนไลน์

ผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้จากพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item Objective Congruence--IOC) ระหว่างคำถามกับความพึงพอใจต่อการเข้าร่วม มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง 0.80 - 1.00 จากนั้น ผู้วิจัยได้ทำการปรับปรุงข้อคำถามตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

วิธีการเก็บข้อมูล

บทความวิจัยในชั้นเรียนนี้ได้ใช้การเก็บข้อมูลเชิงปริมาณและได้สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่เลือกเรียนภาษาฝรั่งเศสโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายมัธยม) ในการจัดการเรียนการสอนด้วยการใช้สื่อออนไลน์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย จำนวน 15 ข้อ ซึ่งมีผู้ทำแบบสอบถามนี้ จำนวน 50 คน ในช่วงระหว่างเดือนกุมภาพันธ์-มีนาคม พ.ศ. 2565

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลของแบบสอบถามโดยวิธีทางสถิติ นำแบบสอบถามทั้งหมดที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความถูกต้อง ความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วน จากนั้นผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ได้ไปประมวลผลด้วยวิธีการทางสถิติ ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย หาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรายรูปแบบ และรายชื่อเพื่อทราบการกระจายเป็นรายชื่อ นำข้อมูลค่าเฉลี่ยจากการวิเคราะห์รายรูปแบบและรายชื่อมาแปลความหมายจัดลำดับโดยใช้เกณฑ์ของ U-on (2007)

- ระดับ 1 ค่าเฉลี่ย 1.00-1.80 หมายถึง ระดับความพึงพอใจ/พฤติกรรมในระดับน้อยที่สุด
- ระดับ 2 ค่าเฉลี่ย 1.81-2.60 หมายถึง ระดับความพึงพอใจ/พฤติกรรมในระดับน้อย

ระดับ 3 ค่าเฉลี่ย 2.61-3.40 หมายถึง ระดับความพึงพอใจ/พฤติกรรมในระดับปานกลาง

ระดับ 4 ค่าเฉลี่ย 3.41-4.20 หมายถึง ระดับความพึงพอใจ/พฤติกรรมในระดับมาก

ระดับ 5 ค่าเฉลี่ย 4.21-5.00 หมายถึง ระดับความพึงพอใจ/พฤติกรรมในระดับมากที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในงานวิจัยนี้มีดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการหาค่าร้อยละ (percentage)
2. วิเคราะห์ลักษณะการสอนของผู้สอน โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)
3. วิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้เรียนที่ใช้สื่อการสอนออนไลน์ โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในชั้นเรียนครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่เลือกเรียนภาษาฝรั่งเศส โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายมัธยม) ในการจัดการเรียนการสอนด้วยการใช้สื่อออนไลน์ทั้งระดับชั้นมัธยมศึกษาของต้นและตอนปลาย การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามที่ถามนักเรียน จำนวน 50 ชุด ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา จำนวน 50 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100.00

ส่วนที่ 1 ลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ตาราง 1

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ อายุ

หัวข้อ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	12	23.00
หญิง	38	77.00
2. อายุ		
13 ปี	22	44.00
14 ปี	14	28.00
15 ปี	11	25.00
17 ปี	3	3.00

จากตาราง 1 สรุปผลได้ว่า จำนวนนักเรียนหญิงเรียนภาษาฝรั่งเศสคิดเป็นร้อยละ 77 และนักเรียนชายคิดเป็นร้อยละ 23 อายุของนักเรียนที่เรียนภาษาฝรั่งเศส คือ อายุ 13 ปี คิดเป็นร้อยละ 44 รองลงมาอายุ 14 ปี คิดเป็นร้อยละ 28 อายุ 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 25 และอายุ 17 ปี คิดเป็นร้อยละ 3 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 การประเมินลักษณะผู้สอน การสอนของผู้สอนและการเปลี่ยนแปลงลักษณะการสอนของผู้สอน

ตาราง 2

ลักษณะผู้สอน การสอนของผู้สอนและการเปลี่ยนแปลงลักษณะการสอนของผู้สอน

หัวข้อ	จำนวน	ร้อยละ
1. ลักษณะของผู้สอน		
1.1 ปรึกษาได้และให้ความเคารพซึ่งกันและกัน	18	36.00
1.2 เข้าใจนักเรียน, ใส่ใจ, รับฟัง, ให้กำลังใจ	17	34.00
1.3 เป็นแบบอย่างที่ดี, มีความรับผิดชอบ, มีเหตุผล	15	30.00
2. ลักษณะการสอนของผู้สอน		
2.1 อาจารย์สอนเข้าใจง่าย	10	20.00
2.2 อาจารย์เข้าใจนักเรียนมากขึ้น	10	20.00
2.3 ตั้งใจสอน	6	12.00
2.4 ให้กำลังใจ	6	12.00
2.5 รับฟังนักเรียน	6	12.00
2.6 เข้าใจนักเรียน	6	12.00
2.7 พัฒนาตัวเองเสมอ	6	12.00
3. ผู้สอนมีการเปลี่ยนแปลงการสอนของตัวเองให้สัมพันธ์กับ		
การสอนออนไลน์		
3.1 สอนเข้าใจง่ายขึ้น	16	30.00
3.2 พัฒนาตัวเองเสมอ	10	20.00
3.3 พัฒนาการสอนให้นักเรียนเข้าใจมากยิ่งขึ้น	10	20.00
3.4 มีความสนุกในการสอนมากขึ้น	7	15.00
3.5 การสอนสนุกมากขึ้น	7	15.00

จากตาราง 2 สรุปได้ว่า ลักษณะของผู้สอน ปรึกษาได้และให้ความเคารพซึ่งกันและกัน คิดเป็นร้อยละ 36 ลักษณะการสอนของผู้สอนอาจารย์สอนเข้าใจง่ายและเข้าใจนักเรียนมากขึ้น คิดเป็นร้อยละ 20 และผู้สอนมีการเปลี่ยนแปลงการสอนของตัวเองให้สัมพันธ์กับการสอนออนไลน์ด้วยการสอนเข้าใจง่ายขึ้น คิดเป็นร้อยละ 30

ส่วนที่ 3 ความพึงพอใจของนักเรียนที่เลือกเรียนภาษาฝรั่งเศส โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายมัธยม) ในการจัดการเรียนการสอนด้วยการใช้สื่อออนไลน์

ตาราง 3

ความพึงพอใจของนักเรียนที่เลือกเรียนภาษาฝรั่งเศส โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายมัธยม) ในการจัดการเรียนการสอนด้วยการใช้สื่อออนไลน์

หัวข้อ	จำนวน	ร้อยละ
1. การออกแบบสื่อการสอนออนไลน์ของผู้สอนเหมาะสม		
มากที่สุด	0	0.00
มาก	20	40.00
ปานกลาง	25	50.00
น้อย	5	10.00
น้อยที่สุด	0	0.00
2. นักเรียนรู้สึกอยากเรียนภาษาฝรั่งเศส		
มากที่สุด	0	0.00
มาก	18	35.00
ปานกลาง	20	40.00
น้อย	7	15.00
น้อยที่สุด	5	10.00
3. นักเรียนชื่นชอบกิจกรรมที่เรียนด้วยการใช้สื่อการสอนออนไลน์		
มากที่สุด	15	30.00
มาก	25	50.00
ปานกลาง	10	20.00
น้อย	0	0.00
น้อยที่สุด	0	0.00
4. นักเรียนมีความเข้าใจเนื้อหาในบทเรียนผ่านสื่อการสอนออนไลน์		
มากที่สุด	14	28.00
มาก	26	52.00
ปานกลาง	10	20.00
น้อย	0	0.00
น้อยที่สุด	0	0.00

ตาราง 3 (ต่อ)

หัวข้อ	จำนวน	ร้อยละ
5. นักเรียนมีความเข้าใจภาษาฝรั่งเศสที่ใช้ในการนำเสนอเนื้อหา ผ่านสื่อการสอนออนไลน์		
มากที่สุด	16	32.00
มาก	26	52.00
ปานกลาง	8	16.00
น้อย	0	0.00
น้อยที่สุด	0	0.00
6. นักเรียนได้ประโยชน์จากการเรียนเนื้อหาที่เสนอในรูปแบบออนไลน์		
มากที่สุด	18	37.00
มาก	17	34.00
ปานกลาง	13	26.00
น้อย	0	0.00
น้อยที่สุด	2	3.00
7. นักเรียนมีความสุขต่อการเรียนเนื้อหาที่เสนอในรูปแบบออนไลน์		
มากที่สุด	20	40.00
มาก	20	40.00
ปานกลาง	5	11.00
น้อย	3	5.00
น้อยที่สุด	2	4.00
8. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อสื่อการสอนที่เรียนในรูปแบบออนไลน์		
มากที่สุด	17	34.00
มาก	20	40.00
ปานกลาง	10	20.00
น้อย	0	0.00
น้อยที่สุด	3	6.00
9. นักเรียนมีอิสระในการเรียนและส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์		
มากที่สุด	18	35.00
มาก	20	40.00
ปานกลาง	12	25.00
น้อย	0	0.00
น้อยที่สุด	0	0.00

จากตาราง 3 สรุปผลจากแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนในการเรียนภาษาฝรั่งเศสที่ใช้สื่อการสอนออนไลน์ได้ดังนี้

1. การออกแบบสื่อการสอนออนไลน์ของผู้สอนเหมาะสม ระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 50 ระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 40 และระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 10
 2. นักเรียนรู้สึกอยากเรียนภาษาฝรั่งเศส ระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 35 ระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 40 ระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 15 และระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 10
 3. นักเรียนชื่นชอบกิจกรรมที่เรียนด้วยการใช้สื่อการสอนออนไลน์ ระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30 ระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 50 และระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 20
 4. นักเรียนมีความเข้าใจเนื้อหาในบทเรียนผ่านสื่อการสอนออนไลน์ ระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 28 ระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 52 และระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 20
 5. นักเรียนมีความเข้าใจภาษาฝรั่งเศสที่ใช้ในการนำเสนอเนื้อหาผ่านสื่อการสอนออนไลน์ ระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 32 ระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 52 และระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 16
 6. นักเรียนได้ประโยชน์จากการเรียนเนื้อหาที่เสนอในรูปแบบออนไลน์ ระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37 ระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 34 ระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 26 และระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 3
 7. นักเรียนมีความสุขต่อการเรียนเนื้อหาที่เสนอในรูปแบบออนไลน์ ระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40 ระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 40 ระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 11 ระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 5 และระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 4
 8. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อสื่อการสอนที่เรียนในรูปแบบออนไลน์ ระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 34 ระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 40 ระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 20 และระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 6
 9. นักเรียนมีอิสระในการเรียนและส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ ระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35 ระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 40 และระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 25
- ผู้วิจัยพบว่า จุดเด่นของงานวิจัยในชั้นเรียนชิ้นนี้มีความสอดคล้องในกระบวนการสร้างแบบสอบถามและการเก็บข้อมูลต่าง ๆ จากงานวิจัยในชั้นเรียน เรื่อง “ความพึงพอใจของนักเรียนเตรียมทหารที่มีต่อกิจกรรมการเรียนออนไลน์ วิชาฟิสิกส์ 3 ว 33203 เรื่องไฟฟ้าแม่เหล็ก” (Tandatanaya, 2017) ที่ใช้กระบวนการการเก็บข้อมูลของนักเรียนด้วยแบบฟอร์ม Google Form และมีการสร้างแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า (rating scale) โดยเกณฑ์ในการให้คะแนนแบ่งออกเป็น 5 ระดับ และมีการคิดค่าเฉลี่ยแบบร้อยละ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยมีได้ดังนี้

1. ผู้สอนควรสรุปสื่อการสอนออนไลน์ที่ใช้สอนในภาคการเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ให้ชัดเจน เพื่อให้ นักเรียนประเมินความพึงพอใจได้อย่างถูกต้อง
2. แบบประเมินความพึงพอใจขาดข้อที่ให้นักเรียนส่งข้อเสนอแนะต่าง ๆ ให้กับการประเมินความพึงพอใจในการจัดการการสอนด้วยสื่อการสอนออนไลน์

References

- Homsuwan, P., Hindee, I., & Siriphaet, K. (2017). *The satisfaction online learning management system for Google classrooms in technical colleges automotive industry*. Retrived from <https://research.kpru.ac.th/sac/fileconference/5152018-05-01.pdf> (in Thai)
- Naowprateep, K. (2010). *Factors affecting level of satisfaction of students of master's degree program in accounting, faculty of commerce and accountancy, Thammasat university*. [Master of Accounting, Thammasat University]. (in Thai)
- Paramee, p. (2021). *A study of the satisfaction of learners towards online teaching and learning in Physics 3 (W 33203) of 2nd year military prep students, semester 1, academic year 2021*. Bangkok: Military Preparatory School, Education Division, Science Division. (in Thai)
- Royal Academy. (1999). *The Royal Institute's dictionary B.E. 1999*. Bangkok: Aksorn Charoenthat. (in Thai)
- Suebka, S. (2009). *Satisfaction of students on the course via the web program moodle (Moodle e-Learning)*. [Master of Engineering, Maejo University]. (in Thai)
- Tandatanaya, P. (2017). *Selected factors affecting the pre-cadet students' happiness in learning in national defence studies institute*. [Master of Education, Rajamangala University of Technology Thanyaburi]. (in Thai)
- Tiasuttikun, P., Prommanee, P., Srigate, J., Meenakan, N., & Phongwarinsath, S. (2018). Attitude measurement for public health operations. *Valaya Alongkorn Review (Humanities and Social Science)*, 8(4), 214-225. (in Thai)
- U-on, V. (2007). *Data analysis in qualitative research* (9th ed.). Bangkok: Chulalongkorn University Printing House. (in Thai)
- Wuttiyan, K. (2017). *Students'satisfaction with learning English online via skype program at ECC language institute*. Retrived from [http://www.edu-journal.ru.ac.th/Abstract Pdf_/2560-5-1_1510839827_is-eng-bkk03-0023.pdf](http://www.edu-journal.ru.ac.th/Abstract_Pdf_/2560-5-1_1510839827_is-eng-bkk03-0023.pdf) (in Thai)

บทปริทัศน์หนังสือ (book review)

นันทบุญณภัค พรหมมา¹

Nandnabhaga Promma

ชื่อเรื่อง : Introduction to Research Methods: A Practical
Guide for Anyone Undertaking a Research Project
ผู้แต่ง : Dawson, C.
ปีที่พิมพ์ : 2009
สำนักพิมพ์ : Constable & Robinson
จำนวนหน้า : 166 หน้า

บทนำ

หนังสือข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับวิธีการวิจัย: คู่มือปฏิบัติสำหรับทุกคนที่ดำเนินโครงการวิจัย (Introduction to Research Methods: A Practical Guide for Anyone Undertaking a Research Project) เป็นหนังสือที่มีความน่าสนใจและเป็นประโยชน์และเข้าใจง่ายเหมาะสำหรับนักวิจัย นักศึกษา กลุ่มชุมชน องค์กรการกุศล หรือทุกคนที่ต้องการรวบรวมวิธีการวิจัยอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ซึ่งภายในหนังสือมีเนื้อหาครอบคลุมตั้งแต่การพัฒนาแนวคิดหรือข้อเสนอในการวิจัยไปจนถึงการวิเคราะห์ข้อมูลและการรายงานผล ไม่ว่าจะเป็นผู้ที่ต้องทำวิจัยหรือโครงการซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของรายวิชาหรือเป็นส่วนหนึ่งของการจ้างงาน หรือผู้ที่ต้องการทำวิจัยเพื่อศึกษาหรือค้นคว้า

Introduction to Research Methods: A Practical Guide for Anyone Undertaking a Research Project เป็นหนังสือที่สามารถอ่านและทำความเข้าใจได้ง่าย เนื่องจากใช้ภาษากระชับไม่ซับซ้อนและมีการแบ่งเนื้อหาออกเป็นสัดส่วน นอกจากนี้ในแต่ละบทเรียนยังมีการยกตัวอย่างเพื่อให้ผู้อ่านเห็นภาพได้ชัดเจนยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังมีส่วนสรุปในท้ายบท และมีการแนะนำแหล่งข้อมูลสำหรับศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมในแต่ละประเด็นเพื่อให้ผู้อ่านสามารถไปศึกษาค้นคว้าในประเด็นที่ยังมีข้อสงสัยได้

¹นักศึกษาปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน (หลักสูตรและการนิเทศ) (ผู้รับผิดชอบบทปริทัศน์หนังสือ)
e-mail: noojane005@gmail.com

วัตถุประสงค์

หนังสือหนังสือข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับวิธีการวิจัย: คู่มือปฏิบัติสำหรับทุกคนที่ดำเนินโครงการวิจัย (Introduction to Research Methods: A Practical Guide for Anyone Undertaking a Research Project) ผู้เขียนได้เขียนขึ้นเพื่อเป็นคู่มือเพื่อเพิ่มความรู้และความเข้าใจสำหรับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการทำวิจัย ไม่ว่าจะเป็นผู้ที่เริ่มต้นในการทำวิจัย นักศึกษา นักวิจัย พนักงานในองค์กรต่าง ๆ หรือทุกคนที่ต้องทำวิจัย โดยเริ่มต้นตั้งแต่การกำหนดปัญหา การเลือกประชากร และกลุ่มตัวอย่าง แนวทางการเก็บข้อมูล การหาคุณภาพ ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และจริยธรรมสำหรับผู้วิจัย

สาระสำคัญ

หนังสือหนังสือข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับวิธีการวิจัย: คู่มือปฏิบัติสำหรับทุกคนที่ดำเนินโครงการวิจัย ผู้เขียนได้รวบรวมวิธีการวิจัยที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ซึ่งจะช่วยให้ผู้อ่านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการวิจัยมากยิ่งขึ้น โดยหนังสือเล่มนี้ได้แบ่งเนื้อหาออกเป็นทั้งสิ้น 13 บท ดังนี้

บทที่ 1 วิธีการกำหนดโครงการวิจัย ในบทนี้ แนวคิดหลักที่ผู้เขียนนำเสนอคือการตั้งคำถามก่อนการวิจัยหรือการคิดให้ละเอียดถี่ถ้วนก่อนการทำวิจัย เพื่อป้องกันการเกิดปัญหาในภายหลัง เช่น การกำหนดจุดประสงค์ ในการทำวิจัย การวางแผนการวิจัย การออกแบบวิธีวิจัย และการตั้งคำถามกับผู้วิจัยเองว่ามีคุณสมบัติอย่างไร หรือจะมีวิธีการอย่างไรที่จะทำวิจัยนี้ให้สำเร็จได้ นอกจากนี้ผู้เขียนยังได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับ 5Ws คือ What? (งานวิจัยของฉันทคืออะไร) Why? (ทำไมฉันถึงต้องการทำวิจัย) Who? (ใครคือผู้เข้าร่วมการวิจัยของฉันท) Where? (ฉันจะทำวิจัยที่ไหน) When? (ฉันจะทำวิจัยเมื่อใด) เพราะเมื่อผู้วิจัยสามารถตอบคำถามเหล่านี้ได้แล้ว ก็จะสามารถวางแผนในการดำเนินการวิจัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

บทที่ 2 วิธีการออกแบบการวิจัย ในบทนี้จะกล่าวถึงการตระหนักถึงการวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ ความเข้าใจการอธิบายระเบียบวิธี และการเลือกวิธีการ โดยผู้เขียนได้อธิบายเกี่ยวกับการวิจัยเชิงคุณภาพ และการวิจัยเชิงปริมาณว่ามีลักษณะที่แตกต่างกันอย่างไร โดยซึ่งทั้งสองแบบมีจุดอ่อนและจุดแข็งที่แตกต่างกัน สามารถเลือกใช้อย่างใดอย่างหนึ่งหรือใช้ร่วมกันได้

บทที่ 3 การเลือกวิธีวิจัย ในบทนี้กล่าวถึงแนวคิดก่อนที่จะตัดสินใจว่าวิธีใดจะเป็นวิธีการที่เหมาะสมที่สุดสำหรับการวิจัย ผู้วิจัยต้องหาข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับเครื่องมือในการวิจัย บทนี้ยังอธิบายเกี่ยวกับวิธีการสัมภาษณ์ การสนทนากลุ่ม แบบสอบถามและการสังเกตผู้เข้าร่วมในภาพรวม ซึ่งการเลือกเครื่องมือต่าง ๆ ต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

บทที่ 4 ภูมิหลังของการวิจัย ในบทนี้กล่าวถึงแนวคิดการเก็บข้อมูลการวิจัยระดับปฐมภูมิและทุติยภูมิ การใช้เว็บไซต์ การค้นคว้าในห้องสมุด และเก็บบันทึกข้อมูล เมื่อตัดสินใจเลือกโครงการวิจัยและได้หัวข้อในการวิจัยแล้ว ผู้วิจัยจะสามารถวางแผนโครงการวิจัยได้ โดยสิ่งแรกที่ผู้วิจัยต้องทำคือการวิจัยภูมิหลัง ซึ่งข้อมูลภูมิหลังจะช่วยให้ผู้วิจัยคุ้นเคยกับหัวข้อมากขึ้นและได้ข้อมูลเพิ่มเติมกับการวิจัยอื่น ๆ ซึ่งจะเป็นประโยชน์กับผู้วิจัย

บทที่ 5 วิธีการเลือกผู้เข้าร่วมการวิจัย ในบทนี้กล่าวถึงแนวคิดในการเลือกผู้เข้าร่วมวิจัย โดยผู้เขียนได้กล่าวถึงเทคนิคการสุ่มตัวอย่าง การเลือกขนาดของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

บทที่ 6 วิธีการเตรียมข้อเสนอการวิจัย ในบทนี้กล่าวถึงการทำความเข้าใจในรูปแบบการวิจัย เนื้อหาของข้อเสนอ สิ่งที่ทำให้เป็นข้อเสนอวิจัยที่ดี เหตุผลที่ข้อเสนอการวิจัยล้มเหลว ซึ่งข้อเสนอการวิจัยโดยมาตรฐาน

ควรมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้ ชื่อเรื่อง ความเป็นมา (รวมถึงการค้นหาวรรณกรรม) จุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ วิธีการ/กระบวนการ ตาราง งบประมาณและทรัพยากร และการเผยแพร่ ข้อเสนอการวิจัยจะได้รับการยอมรับ หากผู้วิจัยแสดงให้เห็นถึงความรู้และประสบการณ์ของผู้วิจัยในการดำเนินการวิจัยอย่างมีประสิทธิภาพ

บทที่ 7 วิธีดำเนินการสัมภาษณ์ ในบทนี้กล่าวถึงแนวทางในการดำเนินการสัมภาษณ์อย่างเหมาะสม การสัมภาษณ์รูปแบบต่าง ๆ การเตรียมตัวในการสัมภาษณ์ ข้อควรระวังในการสัมภาษณ์ วิธีการบันทึก การพัฒนาตารางสัมภาษณ์ การสร้างสายสัมพันธ์ การถามคำถามและการตรวจสอบข้อมูล การจบการสัมภาษณ์

บทที่ 8 วิธีดำเนินการสนทนากลุ่ม ในบทนี้กล่าวถึงแนวทางในการดำเนินการสนทนากลุ่ม โดยผู้เขียนได้กล่าวถึง บทบาทของ moderator อุปกรณ์บันทึก การเลือกสถานที่ การสรรหาผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่ม กระบวนการและขั้นตอนในการจัดสนทนากลุ่มรวมถึงมารยาทหรือธรรมเนียมการจัดสนทนากลุ่ม

บทที่ 9 วิธีการสร้างแบบสอบถาม ในบทนี้กล่าวถึงแนวทางสร้างแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยต้องวิเคราะห์ความจำเป็นในการใช้แบบสอบถาม โดยข้อมูลในแบบสอบถามต้องชัดเจน เช่น หัวข้อหรือประเด็นของแบบสอบถาม ช่องทางส่งแบบสอบถามคืนผู้วิจัย รายละเอียดต่าง ๆ ที่ผู้ตอบแบบสอบถามควรรู้ นอกจากนี้ผู้วิจัยควรคำนึงถึงช่องทางในการส่งแบบสอบถามให้กับผู้ตอบแบบสอบถาม

บทที่ 10 วิธีการดำเนินการสังเกตผู้เข้าร่วมการวิจัย ในบทนี้กล่าวถึงแนวทางการดำเนินการสังเกตผู้เข้าร่วมการวิจัย โดยมีคำแนะนำเกี่ยวกับเมื่อผู้วิจัยต้องลงพื้นที่เก็บข้อมูลภาคสนามต้องดำเนินการ ปฏิบัติตัว และมีข้อควรระวังอย่างไร เพื่อให้สามารถเก็บข้อมูลได้อย่างตรงประเด็นและครบถ้วนโดยไม่กระทบต่อวิถีชีวิตของผู้ให้ข้อมูล

บทที่ 11 วิวิวิเคราะห์ข้อมูล ในบทนี้กล่าวถึงการตัดสินใจว่าจะใช้แนวทางใดในการวิเคราะห์ข้อมูล ขึ้นอยู่กับว่าผู้วิจัยได้เลือกที่จะทำการวิจัยเชิงคุณภาพหรือเชิงปริมาณซึ่งวิธีวิจัยแต่ละประเภทมีวิวิเคราะห์ข้อมูลที่แตกต่างกัน ซึ่งผู้เขียนได้อธิบายถึงวิวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยเชิงคุณภาพหรือเชิงปริมาณไว้อย่างชัดเจน

บทที่ 12 วิธีรายงานผลการวิจัย ในบทนี้กล่าวถึงวิธีรายงานผลการวิจัยมี 3 วิธี คือ รายงานที่เป็นลายลักษณ์อักษร บทความในวารสาร และการนำเสนอด้วยวาจา ซึ่งแต่ละวิธีจะมีวิธีการที่ต่างกันไปซึ่งในบทนี้ผู้เขียนได้อธิบายถึงวิธีการรายงานผลวิจัยวิธีต่าง ๆ ไว้โดยละเอียด

บทที่ 13 วิธีการเป็นนักวิจัยที่มีจริยธรรม ในบทนี้กล่าวถึงจริยธรรมในการวิจัย ผู้วิจัยต้องดำเนินการวิจัยด้วยวิธีการที่ซื่อสัตย์ สุจริต ปฏิบัติต่อผู้เข้าร่วมด้วยความเคารพไม่ควรกระทบต่อวิถีชีวิตปกติของผู้ให้ข้อมูล ตระหนักถึงการวิจัยที่เปิดเผยและแอบแฝงโดยผู้วิจัยควรคำนึงถึงจรรยาบรรณในการรักษาความลับของผู้ให้ข้อมูล โดยก่อนเก็บข้อมูลควรชี้แจงอย่างตรงไปตรงมาเพื่อไม่ให้เกิดความเข้าใจคลาดเคลื่อนแก่ผู้ให้ข้อมูล

คุณค่า

หนังสือข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับวิธีการวิจัย: คู่มือปฏิบัติสำหรับทุกคนที่ดำเนินโครงการวิจัย เชื่อว่าจะทำให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจวิธีการ/กระบวนการการวิจัยได้เป็นอย่างดี โดยผู้เขียนได้นำเสนอแนวคิดและกระบวนการในการดำเนินการวิจัยตั้งแต่เริ่มต้น เหมาะสำหรับผู้คนที่ต้องการทำวิจัย เนื่องจากผู้เขียนได้มีตัวอย่างประกอบอย่างชัดเจน และมีสรุปความรู้ทบทวนใจความสำคัญให้ในแต่ละบท นอกจากนี้ผู้เขียนยังได้เสนอแนะแหล่งข้อมูลเพิ่มเติมสำหรับผู้อ่านที่สนใจไว้ในทุกบท หนังสือเล่มนี้ได้ยกตัวอย่างกรณีศึกษา ซึ่งทำให้ผู้อ่านเข้าใจและสามารถเลือกใช้ข้อมูลได้

เหมาะสมมากยิ่งขึ้น นอกจากหนังสือเล่มนี้จะสามารถใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการวิจัยได้แล้ว ผู้เขียนยังได้
ตระหนักถึงจริยธรรมของผู้วิจัยอีกด้วย

References

Dawson, C. (2009). *Introduction to research methods: A practical guide for anyone undertaking a research project* (5th ed.). London: Constable & Robinson.

บทปริทัศน์หนังสือ (book review)

กัลยาลักษณ์ ไชยศิริ¹

Kanyalak Chaisiri

ชื่อเรื่อง : การวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตรและการสอน
ผู้แต่ง : วารินทร์ แก้วอุไร
ปีที่พิมพ์ : 2565
สำนักพิมพ์ : มหาวิทยาลัยนเรศวร
จำนวนหน้า : 466 หน้า

บทนำ

ในปัจจุบันมีการพัฒนากระบวนการเพื่อแสวงหาความรู้ แก้ปัญหาในสิ่งที่มนุษย์ไม่รู้และต้องการที่จะรู้ วิธีการที่ดีที่สุดคือการนำการวิจัยเข้ามาช่วยในการค้นหาคำตอบ การวิจัยถือว่าเป็นกิจกรรมพัฒนาปัญญาเพื่อเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจให้แก่มนุษย์เพื่อนำไปปรับปรุงและพัฒนาวิธีการดำรงชีวิต ประเทศไทยได้นำการวิจัยเข้ามาเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจ ความมั่นคงของประเทศ โดยเฉพาะการพัฒนาด้านการศึกษา ซึ่งการวิจัยเพื่อการพัฒนาหลักสูตรและการสอนเป็นสิ่งที่ต้องให้ความสำคัญ การวิจัยนี้จะช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีศักยภาพอย่างสูงสุดและนำประโยชน์จากการวิจัยไปพัฒนาปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น

หนังสือการวิจัยเพื่อการพัฒนาหลักสูตรและการสอนเล่มนี้จะให้ความรู้เกี่ยวกับการวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตรและการสอนตั้งแต่เบื้องต้นไปจนถึงการเขียนรายงานการวิจัย ซึ่งเหมาะกับผู้อ่านที่กำลังเริ่มศึกษาหรือสนใจในการวิจัย นิสิตระดับชั้นบัณฑิตศึกษา รวมทั้งครูอาจารย์ที่ต้องการทำวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตรและการสอน หนังสือเล่มนี้เป็นหนังสือที่ใช้ภาษาอ่านได้เข้าใจง่าย เขียนได้อย่างกระชับ มีการนำเสนอเนื้อหาอย่างเป็นระบบทุกบท โดยเริ่มจากการอธิบายเนื้อหาแต่ละหัวข้อ และยกตัวอย่าง กรณีศึกษาให้ผู้อ่านได้ทำความเข้าใจกับเนื้อหาในแต่ละประเด็น และมีการถามชวนให้ผู้อ่านได้คิดทบทวนในเนื้อหาที่ได้อ่าน

¹พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยพยาบาลตำรวจ (ผู้รับผิดชอบบทปริทัศน์หนังสือ)
e-mail: noojane005@gmail.com

วัตถุประสงค์

หนังสือการวิจัยเพื่อการพัฒนาหลักสูตรและการสอนเล่มนี้ ถูกเรียบเรียงขึ้นเพื่อให้บัณฑิตศึกษา รวมทั้งครูอาจารย์ได้ใช้ศึกษาอ้างอิง รวมทั้งเป็นแนวทางที่เป็นประโยชน์ต่อวงการการศึกษา เพื่อสร้างการวิจัยเป็นฐานแห่งการเรียนรู้และการพัฒนาประเทศ

สาระสำคัญ

หนังสือเล่มนี้ได้รวบรวมข้อมูลกระบวนการทำวิจัยทางด้านหลักสูตรและการสอน การดำเนินการวิจัย รวมไปถึงการเขียนรายงานการวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตรและการสอน ช่วยให้ผู้อ่านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความรู้พื้นฐานวิธีการวิจัยทางด้านหลักสูตรและการสอนมากยิ่งขึ้น โดยหนังสือเล่มนี้ได้แบ่งเนื้อหาออกเป็น 7 บท ดังนี้

บทที่ 1 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตรและการสอน บทนี้ผู้เขียนได้แสดงให้เห็นถึงข้อมูลพื้นฐานที่ผู้อ่านจำเป็นต้องรู้เกี่ยวกับการวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตรและการสอน โดยผู้เขียนกล่าวถึงนิเทศน์และความหมายของการวิจัยว่าเป็นกระบวนการค้นคว้าหาข้อเท็จจริงหรือองค์ความรู้ใหม่อย่างเป็นระบบ เพื่อให้ได้องค์ความรู้ที่มีความน่าเชื่อถือ หลักสูตรเป็นการรวมประสบการณ์ทั้งหมดที่กำหนดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และพัฒนาตนเองให้เป็นไปตามเป้าประสงค์ที่กำหนดไว้ ส่วนนวัตกรรมเป็นสิ่งที่สร้างขึ้นใหม่หรือถูกพัฒนาขึ้นโดยอาจจะเป็นสิ่งใหม่ทั้งหมดหรือใหม่เพียงบางส่วน นอกจากนี้ผู้เขียนยังชี้ให้เห็นถึงประโยชน์ของการพัฒนาปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนผ่านกระบวนการวิจัย ซึ่งบุคลากรทางการศึกษาจำเป็นต้องรู้และมีความเข้าใจถึงขั้นตอนการดำเนินงานอย่างเป็นลำดับ จนนำไปสู่การปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงหลักสูตร รวมทั้งจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับศักยภาพของผู้เรียน

บทที่ 2 กระบวนการวิจัยทางด้านหลักสูตรและการสอน ในบทนี้ผู้เขียนกล่าวถึงประเภทรูปแบบการวิจัยโดยการจำแนกในแบบต่าง ๆ ประเภทของการวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตรและการสอน แนวคิดกระบวนการวิจัยของนักพัฒนาหลักสูตรแต่ละท่านทั้งไทยและต่างประเทศ โดยอธิบายถึงขั้นตอนกระบวนการขั้นตอนของแต่ละแนวคิด นอกจากนี้ผู้เขียนยังได้ยกตัวอย่างงานวิจัยในแต่ละแนวคิดประกอบ เพื่อให้ผู้อ่านทำความเข้าใจในเนื้อหาได้ง่ายขึ้น นอกจากนี้บทนี้ผู้เขียนยังได้อธิบายขั้นตอนของกระบวนการวิจัยทางด้านหลักสูตรและการสอนไว้อย่างคร่าว ๆ เพื่อให้ผู้อ่านได้ทำความเข้าใจเบื้องต้นก่อนเข้าสู่เนื้อหาจริง โดยขั้นตอนของกระบวนการวิจัยทางด้านหลักสูตรและการสอน 10 ขั้นตอน ได้แก่ การระบุปัญหาการวิจัย การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง การกำหนดกรอบทฤษฎี การระบุตัวแปร การระบุสมมุติฐาน การออกแบบแผนการวิจัย การระบุประชากรและกลุ่มตัวอย่าง การเตรียมเครื่องมือวิจัย การรวบรวมข้อมูล การเตรียมข้อมูลสำหรับการวิเคราะห์ การวิเคราะห์ข้อมูล การแปลผล การเขียนรายงานการวิจัย และการเสนอผลงานการวิจัย

บทที่ 3 ปัญหาการวิจัยเพื่อนำไปสู่การวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตร ในบทนี้ผู้เขียนได้กล่าวถึงกระบวนการทำวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตรในบทที่ 1 ของการทำงานวิจัยไว้อย่างครอบคลุม ตั้งแต่การวิเคราะห์ปัญหาการเรียนการสอนเพื่อนำมากำหนดปัญหาการวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตรและการสอน แนวทางในการพิจารณาเลือกปัญหาการวิจัยที่ดีพร้อมยกตัวอย่างการตั้งปัญหาการวิจัยที่ดีให้ผู้อ่านได้ทำความเข้าใจ นอกจากนี้ยังได้กล่าวถึงการตั้งคำถามการวิจัย การกำหนดชื่อเรื่องการวิจัย การกำหนดวัตถุประสงค์การวิจัย การกำหนดขอบเขตการวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตรและการสอน การนิยามศัพท์เฉพาะ และการกำหนดการดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตรและการสอน โดยในบทนี้ได้

ยกตัวอย่างงานวิจัย การเขียนวัตถุประสงค์ การตั้งคำถามการวิจัย การกำหนดขอบเขต การนิยามศัพท์ การดำเนินการวิจัยประเภทการวิจัยและพัฒนาหลักสูตรและการสอน และกรณีตัวอย่างงานวิจัยเชิงทดลองไว้อย่างครบถ้วนทุกประเด็นในการเขียน เพื่อให้ผู้อ่านทำความเข้าใจเนื้อหาได้ดียิ่งขึ้น เป็นตัวอย่างและแนวทางในเขียนงานวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตรและการสอนของตนเอง

บทที่ 4 การศึกษาวิจัย วิเคราะห์ สังเคราะห์ และวิพากษ์งานวิจัยด้านหลักสูตรและการสอน บทนี้ผู้เขียนกล่าวถึงการศึกษาทบทวนเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มีจุดมุ่งหมายให้ผู้วิจัยเกิดความรู้ ความเข้าใจแนวคิด หลักการ ทฤษฎี ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย ช่วยให้ผู้อ่านสามารถเขียนกรอบแนวคิดการวิจัยและสมมุติฐานการวิจัยได้อย่างมีทฤษฎีรองรับและเชื่อมโยงงานวิจัยในอดีตได้ โดยบทนี้จะกล่าวถึงความมุ่งหมายของการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ข้อเสนอแนะในการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แหล่งสารสนเทศในการใช้สืบค้นเอกสารหรือฐานข้อมูลชนิดต่าง ๆ หลักเกณฑ์ในการคัดเลือกงานวิจัยและเอกสาร การเขียนและการเรียบเรียงเอกสาร พร้อมทั้งแสดงตัวอย่างวิธีการสังเคราะห์เอกสาร ตัวอย่างการเขียนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ และตัวอย่างการกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยในประเภทต่าง ๆ เพื่อให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจได้ดียิ่งขึ้น

บทที่ 5 การวางแผนและเขียนโครงการวิจัย ในบทนี้ผู้เขียนจะแสดงเนื้อหาการวางแผนและการเขียนโครงการวิจัยด้านการพัฒนาหลักสูตรและการสอนซึ่งเป็นงานที่จะต้องแสดงถึงความสามารถในการอธิบายถึงหลักการออกแบบวิจัย หลักการและดำเนินการสร้างเครื่องมือวิจัย การดำเนินการออกแบบสร้างนวัตกรรมหลักสูตรและการสอน หลักการและการดำเนินการออกแบบวิธีดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล การออกแบบประชากรกลุ่มตัวอย่าง กระบวนการพัฒนานวัตกรรมเพื่อพัฒนาหลักสูตรและการสอน การออกแบบเครื่องมือวัดผลการวิจัย การออกแบบการวิเคราะห์ข้อมูลวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตรและการสอนโดยมีสิ่งที่แสดงคุณภาพของโครงการวิจัยโดยกล่าวถึงสถิติพื้นฐาน สูตรและสถิติในการวัดคุณภาพนวัตกรรม สถิติในการทดสอบสมมุติฐาน การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ การวิเคราะห์ข้อมูลในงานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน และการเขียนโครงการวิจัย

บทที่ 6 การดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตรและการสอน ขั้นตอนการดำเนินการวิจัยถือว่าเป็นขั้นตอนที่มีส่วนสำคัญในการลงมือดำเนินการวิจัยตามโครงร่างการวิจัยที่ได้วางแผนไว้ และเป็นส่วนสำคัญของงานวิจัยที่ผู้วิจัยต้องรายงานแผนการ วิธีการดำเนินการวิจัยก่อนลงมือปฏิบัติ รวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อนำไปสู่การสรุปผล และข้อเสนอแนะต่อไป โดยในบทนี้ผู้เขียนจะกล่าวถึงวิธีการดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตรและการสอน ตัวอย่างการดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตรและการสอน การสร้างเครื่องมือวิจัย กรณีตัวอย่างงานวิจัยการสร้างเครื่องมือวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล ประเภทของข้อมูล ลักษณะข้อมูลที่ดี ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย เทคนิคการเก็บข้อมูลในรูปแบบต่าง ๆ ได้แก่ แบบทดสอบ แบบสอบถาม การสังเกต การสัมภาษณ์ การสนทนากลุ่ม เป็นต้น ข้อดีและข้อจำกัดในการเก็บข้อมูลแต่ละประเภท และการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายของข้อมูล

บทที่ 7 การเขียนรายงานการวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตรและการสอน การเขียนรายงานการวิจัยจะต้องเขียนตามข้อเท็จจริง โดยการเขียนต้องยึดตามโครงสร้างการเขียนรายงานวิจัยและยึดตามจุดมุ่งหมายการวิจัย และคำนึงถึงหลัก 5 ประการ ได้แก่ มีความถูกต้อง มีความสมบูรณ์ มีความกะทัดรัด มีความชัดเจน และยึดความซื่อสัตย์ โดยองค์ประกอบในการเขียนรายงานวิจัยประกอบด้วย 3 ส่วน คือ ส่วนต้น เนื้อหา และส่วนท้าย โดยบทนี้ผู้เขียนได้นำเสนอเนื้อหาเรื่องหลักการเขียนวิจัย องค์ประกอบของรายงาน ข้อแนะนำในการเขียนรายงานวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตรและการสอน การสรุปผลการวิจัย การอภิปรายผลการวิจัย การเขียนข้อเสนอแนะ การนำผลวิจัยมาใช้

เพื่อพัฒนาหลักสูตรและการสอน การเผยแพร่ผลงานวิจัย และหลักการเขียนบทความวิจัย พร้อมทั้งยกตัวอย่างประกอบให้ผู้อ่านได้ทำความเข้าใจในเนื้อหา

คุณค่า

หนังสือการวิจัยเพื่อการพัฒนาหลักสูตรและการสอน เป็นหนังสือที่นำเสนอเนื้อหาที่มีความครอบคลุมกระบวนการวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตรและการสอน ตั้งแต่ความรู้พื้นฐานของการวิจัยไปจนถึงการเขียนบทความวิจัยเพื่อเผยแพร่ผลงาน ทำให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจกระบวนการวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตรและการสอนได้ทุกขั้นตอน แม้ว่าผู้เขียนจะระบุว่าหนังสือเล่มนี้เหมาะสำหรับนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา ครูอาจารย์ผู้สนใจที่ต้องการทำวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตรและการสอน แต่อย่างไรก็ตามเนื้อหาการนำเสนอของหนังสือเล่มนี้เป็นเนื้อหาที่ใช้ภาษาเขียนที่อ่านง่าย มีการวางเนื้อหาขั้นตอนกระบวนการวิจัย เพื่อพัฒนาหลักสูตรและการสอนที่มีความชัดเจน ครอบคลุมของการทำวิจัยตั้งแต่ต้นจนถึงการเผยแพร่ผลงานวิจัยและการนำผลการวิจัยไปใช้ พร้อมทั้งผู้เขียนได้ยกตัวอย่างประกอบเนื้อหาเกือบทุกประเด็นในแต่ละบท ทำให้ผู้อ่านสามารถทำความเข้าใจในเนื้อหาแต่ละประเด็นได้ง่ายขึ้น ดังนั้นผู้อ่านจึงไม่จำเป็นต้องเป็นผู้ที่มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทำการวิจัยเพื่อการพัฒนาหลักสูตรและการสอนในระดับดี ก็สามารถเข้าใจในเนื้อหาการวิจัยเพื่อการพัฒนาหลักสูตรและการสอนได้ หนังสือเล่มนี้จึงเหมาะสมกับทุกท่านที่มีความสนใจในการทำวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตรและการสอน

References

วาริรัตน์ แก้วอุไร. (2565). *การวิจัยเพื่อการพัฒนา หลักสูตรและการสอน*. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยนเรศวร.

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิประเมินพิจารณาบทความ

ลงในวารสารรามคำแหง ฉบับคณะศึกษาศาสตร์ (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)

ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

ศาสตราจารย์ ดร.ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์	มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
ศาสตราจารย์ ดร.พทธี ศิริบรรณพิทักษ์	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ศาสตราจารย์ ดร.มานพ ชูนิล	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
ศาสตราจารย์ ดร.รัตนะ บัวสนธิ์	มหาวิทยาลัยนเรศวร
ศาสตราจารย์ ดร.ศรียา นิยมธรรม	มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
ศาสตราจารย์ ดร.สุมาลี สังข์ศรี	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ศาสตราจารย์ ดร.สุริพันธ์ วรพงศธร	นักวิชาการอิสระ
ศาสตราจารย์ ดร.สุวิมล ว่องวานิช	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ศาสตราจารย์ ดร.อรัญญา ตัญคำภีร์	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ศาสตราจารย์ ดร.เอมอัชฌา วัฒนบุรานนท์	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
รองศาสตราจารย์ ดร.กรรณิการ์ สัจกุล	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
รองศาสตราจารย์ ดร.กิตติพงศ์ มะโน	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
รองศาสตราจารย์ ดร.คมเพชร ฉัตรศุภกุล	มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
รองศาสตราจารย์ ดร.จิตต์นิภา ศรีไสย์	นักวิชาการอิสระ
รองศาสตราจารย์ ดร.จิราภา วิทยาภิรักษ์	นักวิชาการอิสระ
รองศาสตราจารย์ ดร.ชนกนารถ บุญวัฒนะกุล	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
รองศาสตราจารย์ ดร.ชนะศึก นิขานนท์	มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
รองศาสตราจารย์ ดร.ชัยวิชิต เขียวชนะ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม	มหาวิทยาลัยศิลปากร
รองศาสตราจารย์ ดร.ฐิติรศัญญาณ์ แก่นเพชร	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
รองศาสตราจารย์ ดร.ณัฐพล ร้าไพ	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
รองศาสตราจารย์ ดร.ธานี เกสทอง	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
รองศาสตราจารย์ ดร.ธีรศักดิ์ อุปไมยอิชัย	มหาวิทยาลัยนเรศวร
รองศาสตราจารย์ ดร.นันทยา น้อยจันทร์	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
รองศาสตราจารย์ ดร.นัตยา ปิณฑนานนท์	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
รองศาสตราจารย์ ดร.บุรินทร์ ศรีสมถวิล	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
รองศาสตราจารย์ ดร.ประพัฒน์ ลักษณะพิสุทธิ์	นักวิชาการอิสระ
รองศาสตราจารย์ ดร.ปิ่นกนก วงศ์ปิ่นเพ็ชร	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

รองศาสตราจารย์ ดร.ปิยวัฒน์ เกตุวงศา
รองศาสตราจารย์ ดร.พรณระพี สุทธิวรรณ
รองศาสตราจารย์ ดร.พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์
รองศาสตราจารย์ ดร.ไพบูลย์ ศรีชัยสวัสดิ์
รองศาสตราจารย์ ดร.มณฑิรา จารุเพ็ง
รองศาสตราจารย์ ดร.มารุต พัฒนาผล
รองศาสตราจารย์ ดร.รชงพร โกมลเสวิน
รองศาสตราจารย์ ดร.รัตติกรณ์ จงวิศาล
รองศาสตราจารย์ ดร.วาสนา คุณาภิสิต
รองศาสตราจารย์ ดร.วิสุทธิ วิจิตรพัชรภรณ์
รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริเดช สุชีวะ
รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริมา บุรินทรภักดิ์
รองศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ นพรัก
รองศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ ท้ายเรือคำ
รองศาสตราจารย์ ดร.สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต
รองศาสตราจารย์ ดร.สรัญญา เชื้อทอง
รองศาสตราจารย์ ดร.สาโรช ไศภักษ์
รองศาสตราจารย์ ดร. สิริพร ทิพย์คง
รองศาสตราจารย์ ดร.สุภาภรณ์ สุตหนองบัว
รองศาสตราจารย์ ดร.สุเมธ งามนก
รองศาสตราจารย์ ดร.สุพล บุญลือ
รองศาสตราจารย์ ดร.สุสิทธิ์ อมรวนิชศักดิ์
รองศาสตราจารย์ ดร.สุวรรณ ยะหะกร
รองศาสตราจารย์ ดร.สุวัฒนา เอี่ยมมอพรรณ
รองศาสตราจารย์ ดร.อัจรา ประเสริฐสิน
รองศาสตราจารย์ ดร.อิสรา ประมูลสุข
รองศาสตราจารย์ ดร.เอกนรินทร์ บางท่าไม้
รองศาสตราจารย์ ดร.กริธา พรหมเทพ
รองศาสตราจารย์สมพร ร่วมสุข
รองศาสตราจารย์ศักดิ์พัฒน์ งามเอก
รองศาสตราจารย์สุขุมลย์ นิลรัตน์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กมลพัทธ์ ใจเยือกเย็น

มหาวิทยาลัยมหิดล
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
นักวิชาการอิสระ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตปัตตานี
นักวิชาการอิสระ
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
มหาวิทยาลัยนเรศวร
มหาวิทยาลัยบูรพา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
มหาวิทยาลัยศิลปากร
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
มหาวิทยาลัยศิลปากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
นักวิชาการอิสระ
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤตพล วังภูสิต	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กัมปนาท บริบูรณ์	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กานต์ กาญจนพิมาย	มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติพล กสิการ	มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกษม แสงนนท์	มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จักรพงษ์ แพทย์หลักฟ้า	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จารุวรรณ พลอยดวงรัตน์	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชลธิชา หอมพุ่ม	มหาวิทยาลัยศิลปากร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชูเดช โลศิริ	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ญาณภัทร สีหะมงคล	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐวุฒิ สิทธิชัย	มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดาวรรุวรรณ ถวิลการ	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ตฤณกร เกตุกุลพันธ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวิกา ตั้งประภา	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทัศน์ศิริรินทร์ สว่างบุญ	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นรุตม์ พรประสิทธิ์	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นักรบ หมีแสน	มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันท์วิทย์ พรพิบูลย์	นักวิชาการอิสระ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุษบา บัวสมบุญ	มหาวิทยาลัยศิลปากร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประเวช ชุมเกษรกุลกิจ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปวีรวรรต อัมสะอาด	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัชรา เดชโฮม	มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พินดา วราสุนันท์	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิสิษฐ์ ญานุประเสริฐ	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญพนอ พวงแพ	มหาวิทยาลัยศิลปากร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาณุวัฒน์ ศรีไชยเลิศ	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มัยดี แวดราแม	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มาเรียม นิลพันธุ์	มหาวิทยาลัยศิลปากร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เมษา นวลศรี	มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วลัย อิศรางกูร ณ อยุธยา	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัฒนะ พรหมเพชร	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วาริรัตน์ แยมประดิษฐ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิไลลักษณ์ ลังกา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิสูตร โพธิ์เงิน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศักรินทร์ ชนประชา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศานิตย์ ศรีคุณ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริวรรณ ฉัตรมณีรุ่งเจริญ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สาธิต ทรัพย์รวงทอง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุทธิดา จำรัส

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนทรีย์ ปาลวัฒน์ชัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อชิป เกตุสิริ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิชาติ พลประเสริฐ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรพิน สติรมน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรพินทร์ ศิริบุญมา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุไรวรรณ ศรีไชยเลิศ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.โอปอ กลัปลกุล

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พันตรีหญิง ดร.พนมพร พุ่มจันทร์

อาจารย์ ดร.กมลรัตน์ วงศ์ถามาตย์

อาจารย์ ดร.กรกนก สกุลกนกวัฒนา

อาจารย์ ดร.กิงสร เกาะประเสริฐ

อาจารย์ ดร.จตุรงค์ สว่างวงศ์

อาจารย์ ดร.จิตติมา ปัญญาพิสิทธิ์

อาจารย์ ดร.จินดาพร พินพงทรัพย์

อาจารย์ ดร.จิรภัทร รวีภัทรกุล

อาจารย์ ดร.เฉลิมลาภ ทองอาจ

อาจารย์ ดร.ชมชนก อรุณปลอด

อาจารย์ ดร.ชัชชญา พิระธรณิศร์

อาจารย์ ดร.ณัฐมาภรณ์ เดชราช

อาจารย์ ดร.ณัฐพล ธนเชวงสกุล

อาจารย์ ดร.ณัฏฐา ดิสม

อาจารย์ ดร.ธีรภาพ ปรีดีพจน์

อาจารย์ ดร.นุสรา สกลนุกรกิจ

อาจารย์ ดร.ปริญญา ปันสุวรรณ

อาจารย์ ดร.ปาริชาติ โพธิ์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

มหาวิทยาลัยศิลปากร

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

นักวิชาการอิสระ

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนนครินทร์

มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

มหาวิทยาลัยรังสิต

มหาวิทยาลัยรังสิต

มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

นักวิชาการอิสระ

มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี

มหาวิทยาลัยพะเยา

อาจารย์ ดร.ภัทรพร แจ่มใส
 อาจารย์ ดร.เมธี วงศ์วีระพันธุ์
 อาจารย์ ดร.รังรอง สมมิตร
 อาจารย์ ดร.สรียา โชติธรรม
 อาจารย์ ดร.สวรินทร์ ฤกษ์อยู่สุข
 อาจารย์ ดร.สุภาพรณ สัจจวรรณ
 อาจารย์ ดร.อธิกมาส มากจ้อย
 อาจารย์ ดร.อิทธิยา อินยง
 อาจารย์ ดร.เอกอมร เอี่ยมศิริรักษ์
 ดร.นพรัตน์ ศรีเจริญ

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
 มหาวิทยาลัยแม่โจ้
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
 มหาวิทยาลัยพะเยา
 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
 มหาวิทยาลัยศิลปากร
 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 มหาวิทยาลัยมหิดล
 สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ผู้ทรงคุณวุฒิภายใน

รองศาสตราจารย์ พ.ต.ท.ดร.ศิริพงษ์ เสาภาายน
 รองศาสตราจารย์ ดร.ณัฐ วัฒนพานิช
 รองศาสตราจารย์ ดร.ปิยะ ศักดิ์เจริญ
 รองศาสตราจารย์ ดร.มานิกา วิเศษสาธิต
 รองศาสตราจารย์ ดร.ปรัชญา ปิยะมโนธรรม
 รองศาสตราจารย์ ดร.ธงชัย สมบูรณ์
 รองศาสตราจารย์ ดร.ธีรดา ภาสวณิช
 รองศาสตราจารย์ ดร.ชันธชัย อธิเกียรติ
 รองศาสตราจารย์ ดร.ยศระวี วายทองคำ
 รองศาสตราจารย์ ดร.เรีงรณ ล้อมลาย
 รองศาสตราจารย์ ดร.วนิดา ฉัตรวิราคม
 รองศาสตราจารย์ ดร.ศยามน อินสะอาด
 รองศาสตราจารย์ ดร.สิริพัชร เจษฎาวิโรจน์
 รองศาสตราจารย์ ดร.สุการต์พิชา ปิยะธรรมวรกุล
 รองศาสตราจารย์ ดร.สุพจน์ อิงอาจ
 รองศาสตราจารย์ ดร.สุวิมล กฤษณกุล
 รองศาสตราจารย์ ดร.สุวิมล ติรกานันท์
 รองศาสตราจารย์ ดร.อนงนาฏ เพชรประเสริฐ
 รองศาสตราจารย์ ดร.อภิชา แดงจำรูญ

ภาควิชาบริหารการศึกษาและอุดมศึกษา
 ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา
 ภาควิชาการศึกษาต่อเนื่องและอาชีวศึกษา
 ภาควิชาจิตวิทยา
 ภาควิชาจิตวิทยา
 ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา
 ภาควิชาพลานามัย
 ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
 ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา
 ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา
 ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
 ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา
 ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
 ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา
 ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา
 ภาควิชาการประเมินและการวิจัย
 ภาควิชาการประเมินและการวิจัย
 ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
 ภาควิชาหลักสูตรและการสอน

รองศาสตราจารย์ ดร.อัมพร วัจนะ	ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
รองศาสตราจารย์จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ	ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
รองศาสตราจารย์พงศ์ธร แสงวิภาค	ภาควิชาพลานามัย
รองศาสตราจารย์ภูษิษฐ์ สว่างสุข	ภาควิชาคหกรรมศาสตร์
รองศาสตราจารย์สุจิตรา รักดีสงคราม	ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กมลทิพย์ ศรีหาเศษ	ภาควิชาการประเมินและการวิจัย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กัลยมน อินทุสุต	ภาควิชาบริหารการศึกษาและอุดมศึกษา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กานต์รวี บุษยานนท์	ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติศักดิ์ ลักษณะนา	ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกษม ชูรัตน์	ภาควิชาพลานามัย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศีกฤทธิ ศีลาฉาย	ภาควิชาบริหารการศึกษาและอุดมศึกษา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิตราภรณ์ บุญนอม	ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จุฑาภรณ์ มาสันเทียะ	ภาควิชาการประเมินและการวิจัย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนะวงศ์ หงษ์สุวรรณ	ภาควิชาพลานามัย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาญชัย ชอบธรรมสกุล	ภาควิชาพลานามัย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัชชาমন เปรมปลื้ม	ภาควิชาจิตวิทยา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เด่นดาว ชลวิทย์	ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทนธร บรรจงปรุ	ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บงกช ทองเอี่ยม	ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปทุมพร เปี้ยถนอม	ภาควิชาบริหารการศึกษาและอุดมศึกษา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยพงศ์ แซ่ตั้ง	ภาควิชาจิตวิทยา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พีศลลลณ์ อารังศวรกุล	ภาควิชาจิตวิทยา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาติยะ พัฒนาศักดิ์	ภาควิชาภูมิศาสตร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สง่า วงศ์ไชย	ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภาวดี ลาภเจริญ	ภาควิชาบริหารการศึกษาและอุดมศึกษา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรวีร์ เพียรเพชรเลิศ	ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรัตนา (มูลเงิน) อติพัฒน์	ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญชลีพร ลพประเสริฐ	ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุมารมณ์ สุขารมณ์	ภาควิชาจิตวิทยา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญชลี วิมลศิลป์	ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา
อาจารย์ ดร.กนกวรรณ ทองด้าลิ่ง	ภาควิชาคหกรรมศาสตร์
อาจารย์ ดร.ณธชา พันธบัว	ภาควิชาคหกรรมศาสตร์

อาจารย์ ดร.ธนัชพร นามวัฒน์

อาจารย์ ดร.นิสสรณ์ บำเพ็ญ

อาจารย์ ดร.ผกามาศ รัตนบุษย์

อาจารย์ ดร.ผกาวรรณ นันทะเสน

อาจารย์ ดร.พรดารา เขตต์ทองคำ

อาจารย์ ดร.เพชร วิจิตรนาวัน

อาจารย์ ดร.ภูริเดช พาหุยุทธ์

อาจารย์ ดร.ภูวเดช ธานีขานนท์

อาจารย์ ดร.รังสิมา หอมเศรษฐี

อาจารย์ ดร.วณัฐพงศ์ เบญจพงศ์

อาจารย์ ดร.วิมลมาลย์ สมคะเน

อาจารย์ ดร.สุภาพร มานะจิตประเสริฐ

อาจารย์ ดร.อรชุลี นิราศรพ

อาจารย์ ดร.อรสา รัตนสินชัยบุญ

ภาควิชาหลักสูตรและการสอน

ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา

ภาควิชาพลานามัย

ภาควิชาจิตวิทยา

ภาควิชาคหกรรมศาสตร์

ภาควิชาหลักสูตรและการสอน

ภาควิชาจิตวิทยา

ภาควิชาภูมิศาสตร์

ภาควิชาจิตวิทยา

ภาควิชาพลานามัย

ภาควิชาพลานามัย

ภาควิชาภูมิศาสตร์

ภาควิชาพลานามัย

ภาควิชาภูมิศาสตร์

หลักเกณฑ์การเขียนบทความวิจัย

วารสารรามคำแหง ฉบับคณะศึกษาศาสตร์ (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)

วารสารรามคำแหง ฉบับคณะศึกษาศาสตร์ (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์) มีนโยบายการจัดพิมพ์ ปีละ 2 ฉบับ (ฉบับที่ 1 มกราคม – มิถุนายน และ ฉบับที่ 2 กรกฎาคม – ธันวาคม) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมเผยแพร่ผลงานวิจัยและผลงานวิชาการด้านศึกษาศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์

ข้อกำหนดในการส่งบทความ บทความที่จัดทำขึ้นโดยใช้ภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษเท่านั้น บทความที่เสนอเพื่อตีพิมพ์ในวารสารฉบับนี้ ต้องไม่เคยตีพิมพ์ ไม่อยู่ระหว่างการพิจารณาหรือไม่อยู่ระหว่างตีพิมพ์ในหนังสือหรือวารสารใดมาก่อน กระบวนการคัดเลือกบทความใช้วิธีการประเมินแบบ Double-Blind Review โดยบทความจะได้รับการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ในสาขาวิชาที่ตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อของบทความวิจัย

แนวทางการเขียนบทความ ประกอบด้วย

1. ประเด็นหรือแนวความคิดที่ชัดเจน มีเนื้อหาทางวิชาการที่ถูกต้อง สมบูรณ์ และทันสมัย
2. วิเคราะห์ประเด็นตามหลักวิชาการ สังเคราะห์ความรู้จากแหล่งต่าง ๆ และเสนอความรู้หรือวิธีการที่เป็นประโยชน์
3. ใช้ระเบียบวิธีวิจัยที่เหมาะสมและถูกต้องตามหลักวิชาการ
4. นำเสนอผลการศึกษาและการอภิปรายผลได้อย่างลึกซึ้ง และเชื่อมโยงกับการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนก่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ที่เป็นประโยชน์ทางวิชาการ วิชาชีพ และสังคม
5. ค้นคว้าอ้างอิงจากแหล่งอ้างอิงที่น่าเชื่อถือ ทันสมัย และครบถ้วน
6. นำเสนอข้อมูลที่เข้าใจง่าย กระชับ ชัดเจน และเป็นระบบ ตลอดจนใช้ภาษาระดับทางการเพื่อสื่อสารได้อย่างเหมาะสม

การส่งต้นฉบับ

1. การตั้งค่าหน้ากระดาษ ใช้แบบอักษร TH Sarabun PSK พิมพ์แบบหน้าเดียวในกระดาษ A4 ตั้งค่าหน้ากระดาษ ดังนี้

1.1 ด้านบน (top)	1.5 นิ้ว (inches)
1.2 ด้านล่าง (bottom)	1.5 นิ้ว (inches)
1.3 ด้านซ้าย (left)	1 นิ้ว (inches)
1.4 ด้านขวา (right)	1 นิ้ว (inches)

และให้ใส่เลขหน้ากำกับทุกหน้าที่มีมุมขวาด้านบน ความยาวของบทความ 10-15 หน้า

2. **ชื่อเรื่อง (title)** ต้องมีทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษ ใช้ตัวอักษร TH Saraban PSK ขนาด 18 point ตัวหนา อยู่กลางหน้ากระดาษ

3. **ชื่อผู้เขียน (author)** ประกอบด้วย ชื่อ นามสกุล ใช้ตัวอักษร TH Saraban PSK ขนาด 15 point ขีดขวาของหน้ากระดาษ และมีการเขียนอ้างอิงเชิงบรรณานุกรมที่เป็นนักศึกษา ให้ระบุชื่อหลักสูตร สาขาวิชา คณะ สถาบันการศึกษา และอีเมลที่ติดต่อได้ของผู้เขียนหลัก (ใช้ตัวอักษร TH Saraban PSK ขนาด 12 point) นอกจากนี้ สามารถระบุชื่อ นามสกุลผู้เขียนร่วมได้ ทั้งนี้ เมื่อรวมกับผู้เขียนหลัก (author) แล้วมีจำนวนไม่เกิน 4 คน

4. **เนื้อหา (text)** ใช้ภาษาระดับทางการเพื่อสื่อสารให้กระชับและชัดเจน หากเป็นคำศัพท์ที่ใช้เฉพาะในแต่ละสาขาวิชา ควรอธิบายคำจำกัดความให้ทราบชัดเจน การจัดพิมพ์เนื้อหาที่กำหนดให้ใช้ตัวอักษร TH Saraban PSK ขนาด 15 point ตลอดทั้งเนื้อหา เนื้อหาที่ปรากฏในบทความวิจัยประกอบด้วยหัวข้อสำคัญดังนี้

4.1 **บทคัดย่อ (abstract)** ต้องมีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยครอบคลุมถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย ระเบียบวิธีวิจัย กลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือ ผลการวิจัย และอาจนำเสนอประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัยไว้ในตอนท้ายด้วยก็ได้ โดยเขียนสรุปให้เห็นถึงสาระสำคัญ ใช้ภาษาระดับทางการที่สื่อสารอย่างกระชับและชัดเจน (ความยาวของบทคัดย่อภาษาไทยไม่เกิน 250 คำ ภาษาอังกฤษไม่เกิน 300 คำ)

4.2 **คำสำคัญ (keywords)** ต้องมีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ประมาณ 3-5 คำ

4.3 **ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา (background and significance of the problems)** นำเสนอให้เห็นถึงสถานการณ์ของปัญหาที่นำไปสู่ความสนใจการทำวิจัย วิเคราะห์สถานการณ์และแสดงเหตุผลถึงความสำคัญของประเด็นหรือหัวข้อที่ต้องการศึกษาและวิจัย โดยใช้ภาษาระดับทางการ มีแบบแผน ลำดับประเด็นการเขียนที่ต่อเนื่องกัน ใช้ข้อมูลอ้างอิงที่ทันสมัยและถูกต้องตามหลักทางวิชาการ ซึ่งควรครอบคลุมถึงปัญหาวิจัย วัตถุประสงค์ของการวิจัย และประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

4.4 **วัตถุประสงค์ของการวิจัย (research objectives)** นำเสนอให้สอดคล้องกับชื่อเรื่องและเนื้อหา เพื่อเป็นแนวทางในการหาคำตอบของการวิจัย โดยอาจเขียนแยกเป็นหัวข้อหลักหรือเป็นส่วนหนึ่งของความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาก็ได้

4.5 **สมมติฐานของการวิจัย (hypotheses of the research) หรือคำถามวิจัย (research questions)** นำเสนอการคาดคะเนผลการศึกษาที่นำไปสู่การทดสอบหรือพิสูจน์ โดยเขียนให้ถูกต้องและเป็นไปตามหลักทางวิชาการ ในกรณีเป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ อาจนำเสนอด้วยคำถามวิจัยเพื่อเป็นแนวทางในการอธิบายปรากฏการณ์ที่กำลังศึกษา

4.6 **แนวคิด ทฤษฎี หรืองานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (concepts, theories, and related literature)** เพื่อสนับสนุนสิ่งที่กำลังศึกษา ตัวแปร และนำไปสู่กรอบแนวคิดที่นำมาใช้ในการวิจัย โดยอ้างอิงแหล่งที่มาของข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้

4.7 วิธีดำเนินการวิจัย (research methods) ควรประกอบด้วยหัวข้อหลักที่สำคัญ คือ การออกแบบการวิจัย ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูลและจริยธรรมในการวิจัย รวมถึงวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

4.8 ผลการวิจัย (results) นำเสนอผลที่ได้จากการวิจัยอย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัยและระเบียบวิธีวิจัย โดยสามารถนำเสนอผลการวิจัยได้ทั้งในรูปแบบการบรรยาย ตาราง ภาพ หรือแผนผัง

4.9 การอภิปรายผล (discussion) เป็นการนำผลการวิจัย โดยวิเคราะห์หรือสังเคราะห์ร่วมกับแนวคิดทฤษฎีหรืองานวิจัยที่มีมาก่อนหน้านี้ พร้อมให้เหตุผลสนับสนุนเชิงประจักษ์ เพื่อชี้ให้เห็นถึงความสอดคล้อง/ไม่สอดคล้องกับการศึกษาที่ผ่านมา หรืออาจนำไปสู่การอภิปรายให้เกิดเป็นความรู้ใหม่จากผลการวิจัยที่ศึกษาในครั้งนี้ การอภิปรายผลควรอธิบายและแสดงเหตุผลได้อย่างลึกซึ้ง อ้างอิงข้อมูลที่ทันสมัย และถูกต้องตามหลักทางวิชาการ ในย่อหน้าสุดท้ายของการอภิปรายผล ควรนำเสนอข้อจำกัดและข้อเสนอแนะสำหรับนำไปใช้ประโยชน์

4.10 สรุปผลการวิจัย (conclusion) ให้ข้อมูลโดยสรุปเกี่ยวกับผลการศึกษา ผลการทดสอบสมมติฐานหรือการตอบคำถามวิจัย

4.11 การระบุนายการอ้างอิง (references) และการอ้างอิงในเนื้อหา (In-text citations) ใช้รูปแบบ APA หากเป็นรายการอ้างอิงฉบับภาษาไทย ให้แปลเป็นภาษาอังกฤษทั้งในรายการอ้างอิง และการอ้างอิงในเนื้อหา โดยศึกษาแนวทางการเขียนอ้างอิงได้ที่เว็บไซต์วารสาร

5. การส่งต้นฉบับ และการแก้ไขบทความ

5.1 ส่งทางเว็บไซต์ที่ <http://www.edu.ru.ac.th/>

5.2 ส่งทาง e-mail ที่ Journal.edu.ru@gmail.com

5.3 ส่งทางไปรษณีย์ ที่สำนักงานคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ EOB501/1 ชั้น 5 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ถนนรามคำแหง แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ กรุงเทพฯ 10240 โดยส่งเป็นเอกสารที่พิมพ์ลงในกระดาษขนาด A4 จำนวน 3 ชุด และบันทึกไฟล์บทความวิจัยลงใน CD จำนวน 1 ชุด พร้อมระบุหมายเลขโทรศัพท์ และ e-mail ที่สามารถติดต่อได้

6. การแจ้งผล

เมื่อบทความได้รับการประเมินและพิจารณาให้ตีพิมพ์แล้ว กองบรรณาธิการจะแจ้งผลการพิจารณาทาง e-mail ที่ผู้เขียนบทความระบุไว้ในแบบฟอร์ม หากมีการแก้ไขบทความ ผู้เขียนบทความจะต้องแก้ไขบทความให้ถูกต้องสมบูรณ์ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ การแก้ไขอาจมีมากกว่า 1 ครั้ง ขึ้นอยู่กับดุลพินิจของผู้ทรงคุณวุฒิในการพิจารณาบทความ ทั้งนี้ ผู้เขียนบทความต้องแก้ไขและส่งบทความภายในระยะเวลาที่กำหนด (สามารถดาวน์โหลดข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ <http://www.edujournal.ru.ac.th>)

[หมายเหตุ วารสารรามคำแหง ฉบับคณะศึกษาศาสตร์ (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์) ขอสงวนสิทธิ์ในการพิจารณาตีพิมพ์บทความ]

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติม

- กองบรรณาธิการวารสารรามคำแหง ฉบับคณะศึกษาศาสตร์ (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)
สำนักงานคณบดี คณะศึกษาศาสตร์ EOB 501/1 ชั้น 5 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ถนนรามคำแหง แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร 10240
- เว็บไซต์วารสาร <http://www.edujournal.ru.ac.th>
- เว็บไซต์คณะศึกษาศาสตร์ <http://www.edu.ru.ac.th>
- โทร. 02-310-8376 , e-mail: journal.edu.ru@gmail.com

TH Sarabun PSK 18 point

ชื่อเรื่อง (ภาษาไทย)

เว้น 1 บรรทัด

TH Sarabun PSK 15 point

กรณีมีผู้เขียนหลายคนระบุได้ไม่เกิน 4 คน

ชื่อ-นามสกุล¹, ชื่อ-นามสกุล²

ชื่อ-นามสกุล³, ชื่อ-นามสกุล⁴

(วันรับบทความ: วัน เดือน ปี, วันแก้ไขบทความ: วัน เดือน ปี, วันตอบรับบทความ: วัน เดือน ปี)

****ทางวารสารจะเป็นผู้ลงวันที่เอง****

บทคัดย่อ

TH Sarabun PSK 15 point

.....

.....

.....

.....

→ 1 tab หรือ 0.5 นิ้ว

- นำเสนอภาพรวมของเนื้อหาทั้งหมด ครอบคลุมถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย ระเบียบวิธีวิจัย กลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือ ผลการวิจัยหลัก และอาจนำเสนอประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัยไว้ในตอนท้ายด้วยก็ได้ โดยใช้ภาษาทางวิชาการ สรุปให้เห็นถึงสาระสำคัญ มีความกระชับและชัดเจน (ความยาวของบทคัดย่อภาษาไทยไม่เกิน 250 คำ ภาษาอังกฤษไม่เกิน 300 คำ)

คำสำคัญ นำเสนอโดยเลือกใช้คำที่เกี่ยวข้องกับงาน หรือเป็นคำที่นิยมใช้ค้นหา เพื่อให้ผู้สนใจสืบค้นเจอ จำนวน 3-5 คำ

คำสำคัญ:,,

ประเภทของบทความ: บทความวิจัย

¹กรณีนักศึกษา ให้ระบุชื่อหลักสูตร สาขาวิชา คณะ สถาบันการศึกษา

อีเมล:

²กรณีที่เป็นอาจารย์/นักวิชาการ/บุคคลทั่วไป ระบุตำแหน่ง/ตำแหน่งวิชาการ หน่วยงานที่สังกัด

อีเมล:

TH Sarabun PSK 12 point

TH Sarabun PSK 18 point

ชื่อเรื่อง (ภาษาอังกฤษ)

เว้น 1 บรรทัด

TH Sarabun PSK 15 point

TH Sarabun PSK 15 point

Name-Surname¹, Name-Surname²

Name-Surname³, Name-Surname⁴

(Received Date: Month Date, Year; Revised Date: Month Date, Year; Accepted Date: Month Date, Year)

Abstract

TH Sarabun PSK 15 point

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Keywords:,,

Type of Article: Research Article

¹Student, Faculty, University

e-mail:

TH Sarabun PSK 12 point

²Position/Academic Position, Affiliated Agency

e-mail:

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

นำเสนอให้เห็นถึงสถานการณ์ของปัญหาที่ต้องการจะท้าววิจัย มีการวิเคราะห์สถานการณ์และให้เหตุผลที่ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของสิ่งที่จะวิจัย โดยใช้ภาษาทางวิชาการ มีแบบแผน ลำดับประเด็นการเขียนที่ต่อเนื่องกัน ใช้ข้อมูลอ้างอิงที่ทันสมัยและถูกต้องตามหลักทางวิชาการ ซึ่งครอบคลุมถึงปัญหาวิจัย วัตถุประสงค์ของการวิจัย และประโยชน์ที่รับจากการวิจัยไว้ด้วย ทั้งนี้ อาจนำเสนอการทบทวนแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องไว้ในหัวข้อนี้หรือแยกเป็นอีกหัวข้อหนึ่งก็ได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

สมมติฐานของการวิจัย (ถ้ามี)

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- นำเสนอให้เห็นความสัมพันธ์ของแนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ที่นำไปสู่กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย
- อ้างอิงแหล่งที่มาของข้อมูลที่เชื่อถือได้ โดยเฉพาะการอ้างอิงจากต้นฉบับ หลีกเลี่ยงการ “อ้างถึงใน” หรือหลีกเลี่ยงการอ้างอิงต่อ ๆ กันมา โดยเขียนให้กระชับ ได้ใจความ และนำเสนอเฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาของบทความเท่านั้น
- การเขียนอ้างอิงในเนื้อหา กรณีอ้างอิงคนไทย ให้เขียนเฉพาะนามสกุลที่เป็นภาษาอังกฤษของผู้ถูกอ้างอิง และปี ค.ศ. ที่อ้างอิง เช่น Yuenyaw (2009) ได้กล่าวว่า (ตามตัวอย่างที่ 1) หรือ (Yuenyaw, 2009) (ตามตัวอย่างที่ 2)
- การแบ่งข้อย่อยในเนื้อหา ควรแบ่งเป็น 4 ระดับ ดังนี้ 1., 1.1, 1), (1) (ตามตัวอย่างที่ 3)

ตัวอย่างที่ 1

Keeves (1988) กล่าวว่า รูปแบบจะต้องมีองค์ประกอบที่สำคัญ ดังนี้ (1)
(2)..... (3) และ (4)

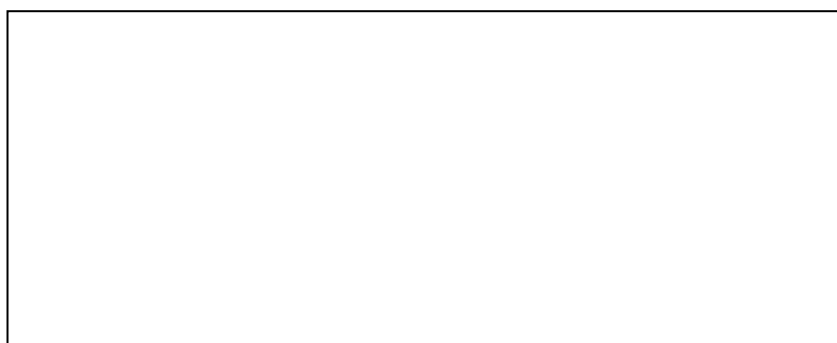
ตัวอย่างที่ 2

การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ไปใช้ในองค์กร..... ซึ่งทุกองค์กรต้องพัฒนาไปสู่ความ
มีประสิทธิภาพ และให้ความสำคัญต่อการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรในองค์กร (Office of the National
Economic and Social Development Board, 2007)

ตัวอย่างที่ 3

1. รูปแบบการพัฒนา..... ประกอบด้วย
 - 1.1 การพัฒนาด้าน..... ประกอบด้วย
 - 1)
 - (1)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพ 1 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

.....
.....
.....

นำเสนอโดยอธิบายวิธีดำเนินการวิจัย ครอบคลุมถึงประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการตรวจสอบคุณภาพ
เครื่องมือวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูลและจริยธรรมในการวิจัย และวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัย

.....

.....

.....

นำเสนอข้อมูลเชิงประจักษ์ การวิเคราะห์ และผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยอาจจะมีการนำเสนอในรูปแบบ ตาราง และการแปลความหมายอย่างชัดเจน สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย (ตามตัวอย่างการเขียนตาราง)

ตัวอย่าง

ตาราง 1

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน.....

ข้อความ	$\bar{X}$	SD	แปลความหมาย
---------	-----------	----	-------------

.....

การอภิปรายผล

.....

.....

.....

- วิเคราะห์หรือสังเคราะห์ผลการวิจัยร่วมกับแนวคิดทฤษฎีหรืองานวิจัยที่มีมาก่อนหน้านี้ พร้อมให้เหตุผลสนับสนุนเชิงประจักษ์ อันนำไปสู่การเกิดองค์ความรู้ใหม่ หรือการนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ ทางวิชาการ วิชาชีพ และสังคม (implications) ในช่วงท้ายของการอภิปราย ควรระบุข้อจำกัดจากการวิจัยและเสนอให้เห็นถึงแนวทางการวิจัยในอนาคต

สรุปผลการศึกษา

.....

.....

.....

กิตติกรรมประกาศ (ถ้ามี ทั้งนี้ หากมีแหล่งที่ทุนให้ระบุไว้ในหัวข้อนี้)

.....

.....

.....

รายการอ้างอิง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

นำเสนอรายการอ้างอิงที่เป็นไปตามแนวทางที่วารสารกำหนด เรียงตามลำดับตัวอักษรและให้แปลรายการอ้างอิงภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษทุกฉบับ ทั้งการรายการอ้างอิงตอนท้ายของบทความ (Reference) และในเนื้อหา (In-text citation) โดยดูแนวทางการเขียนรายการอ้างอิงที่ website: <http://www.edujournal.ru.ac.th/>

หลักเกณฑ์การเขียนบทความวิชาการ

วารสารรามคำแหง ฉบับคณะศึกษาศาสตร์ (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)

วารสารรามคำแหง ฉบับคณะศึกษาศาสตร์ (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์) มีนโยบายการจัดพิมพ์ ปีละ 2 ฉบับ (ฉบับที่ 1 มกราคม – มิถุนายนและฉบับที่ 2 กรกฎาคม – ธันวาคม) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมและเผยแพร่ผลงานวิจัยและผลงานวิชาการด้านศึกษาศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์

ข้อกำหนดในการส่งบทความ บทความที่จัดทำขึ้นโดยใช้ภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษเท่านั้น บทความที่เสนอเพื่อตีพิมพ์นำมาลงในวารสารฉบับนี้ ต้องไม่เคยตีพิมพ์ ไม่อยู่ระหว่างการพิจารณาหรือไม่อยู่ระหว่างตีพิมพ์ในหนังสือหรือวารสารใดมาก่อน กระบวนการคัดเลือกบทความใช้วิธีการประเมินแบบ Double-Blind Review โดยบทความจะได้รับการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ในสาขาวิชาที่ตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อของบทความวิชาการ

แนวทางการเขียนบทความวิชาการ ประกอบด้วย

1. ประเด็นหรือแนวความคิดที่ชัดเจน มีเนื้อหาทางวิชาการที่ถูกต้อง สมบูรณ์ และทันสมัย
2. วิเคราะห์ประเด็นตามหลักวิชาการ สังเคราะห์ความรู้จากแหล่งต่าง ๆ และเสนอความรู้หรือวิธีการที่เป็นประโยชน์
3. สอดแทรกความรู้ใหม่ที่เป็นประโยชน์ หรือแสดงทัศนะของผู้เขียนอย่างชัดเจน ประกอบไปด้วยเหตุผลทางวิชาการที่ปราศจากอคติและความลำเอียง
4. ค้นคว้าอ้างอิงจากแหล่งอ้างอิงที่น่าเชื่อถือ ทันสมัย และครอบคลุมประเด็นสำคัญที่เชื่อมโยงกับหัวข้อบทความ
5. นำเสนอข้อมูลที่เข้าใจง่าย กระชับ ชัดเจน และเป็นระบบ ตลอดจนใช้ภาษาระดับทางการเพื่อสื่อสารได้อย่างเหมาะสม

การส่งต้นฉบับ

1. การตั้งค่าหน้ากระดาษ ใช้แบบอักษร TH Sarabun PSK พิมพ์แบบหน้าเดียวในกระดาษ A4 ตั้งค่าหน้ากระดาษ ดังนี้

1.1 ด้านบน (top)	1.5 นิ้ว (inches)
1.2 ด้านล่าง (bottom)	1.5 นิ้ว (inches)
1.3 ด้านซ้าย (left)	1 นิ้ว (inches)
1.4 ด้านขวา (right)	1 นิ้ว (inches)

และให้ใส่เลขหน้ากำกับทุกหน้าที่มีมุกขวาด้านบน ความยาวของบทความ 10-15 หน้า

2. **ชื่อเรื่อง (title)** ต้องมีทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษ ใช้ตัวอักษร TH Saraban PSK ขนาด 18 point ตัวหนา อยู่กลางหน้ากระดาษ

3. **ชื่อผู้เขียน (author)** ประกอบด้วย ชื่อ นามสกุล ใช้ตัวอักษร TH Saraban PSK ขนาด 15 point ชิดขวาของหน้ากระดาษ และมีการเขียนอ้างอิงเชิงบรรณ โดยระบุตำแหน่ง/ตำแหน่งวิชาการ หน่วยงานที่สังกัด และอีเมลที่ติดต่อได้ (ใช้ตัวอักษร TH Saraban PSK ขนาด 12 point)

4. **เนื้อหา (text)** ควรใช้ภาษาแบบทางการที่ผู้อ่านเข้าใจง่ายและชัดเจน ใช้ตัวอักษร TH Saraban PSK ขนาด 15 point ตลอดทั้งเนื้อหา ประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ดังนี้

4.1 **บทคัดย่อ (abstract)** ต้องมีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ เขียนสรุปสาระสำคัญของบทความไว้อย่างครบถ้วน (ความยาวของบทคัดย่อภาษาไทยไม่เกิน 250 คำ หากเป็นภาษาอังกฤษมีจำนวนไม่เกิน 300 คำ)

4.2 **คำสำคัญ (keywords)** ต้องมีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ประมาณ 3-5 คำ

4.3 **บทนำ (introduction)** นำเสนอให้เห็นถึงความสำคัญของหัวข้อหรือประเด็นที่ผู้เขียนสนใจศึกษา โดยใช้ภาษาระดับทางการ มีแบบแผน ลำดับประเด็นการเขียนที่ต่อเนื่องกัน ใช้ข้อมูลอ้างอิงที่ทันสมัย และถูกต้องตามหลักทางวิชาการ

4.4 **แนวคิด ทฤษฎี หรืองานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (concepts, theories, and related literature)** อธิบายแนวคิด ทฤษฎี หรืองานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางหรือสนับสนุนหัวข้อหรือประเด็นที่กำลังศึกษา โดยอ้างอิงแหล่งที่มาของข้อมูลที่เชื่อถือได้ และอาจนำเสนอในรูปแบบของกรอบการวิเคราะห์ (analysis framework) ร่วมด้วย เพื่อให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจเนื้อหาได้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

4.5 **บทวิเคราะห์** แสดงให้เห็นถึงการวิเคราะห์ และ/หรือสังเคราะห์องค์ความรู้ในประเด็นที่สนใจ ร่วมกับการนำเสนอความคิดของผู้เขียน อันนำไปสู่การเกิดองค์ความรู้ใหม่ที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้อ่านนอกจากนี้ ควรนำเสนอเชิงอภิปรายถึงข้อจำกัด ข้อเสนอแนะและการนำความรู้ที่ได้จากการศึกษาวิเคราะห์นั้นไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในวงวิชาการ วิชาชีพ หรือสังคม

4.6 **บทสรุป (conclusion)** นำเสนอข้อสรุปที่เป็นประเด็นสำคัญของบทความ โดยรวบรวมเฉพาะใจความสำคัญ เขียนให้มีความกระชับและชัดเจน อาจนำเสนอด้วยการสรุปถึงสิ่งที่กล่าวมาทั้งหมดว่ามีความสำคัญอย่างไรและนำไปใช้ประโยชน์อย่างไร หรืออาจใช้วิธีการตั้งคำถามเพื่อเป็นประเด็นที่กระตุ้นให้ผู้อ่านแสวงหาความรู้เพิ่มเติมต่อไปก็ได้เช่นกัน

4.7 **การระบุรายการอ้างอิง (references) และการอ้างอิงในเนื้อหา (In-text citations)** ใช้รูปแบบ APA หากเป็นรายการอ้างอิงฉบับภาษาไทย ให้แปลเป็นภาษาอังกฤษทั้งในรายการอ้างอิงและการอ้างอิงในเนื้อหา โดยศึกษาแนวทางการเขียนอ้างอิงได้ที่เว็บไซต์วารสาร

5. การส่งต้นฉบับ และการแก้ไขบทความ

5.4 **ส่งทางเว็บไซต์ที่** <http://www.edu.ru.ac.th/>

5.5 **ส่งทาง e-mail ที่** Journal.edu.ru@gmail.com

5.6 ส่งทางไปรษณีย์ ที่สำนักงานคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ EOB501/1 ชั้น 5 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ถนนรามคำแหง แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ กรุงเทพฯ 10240 โดยส่งเป็นเอกสารที่พิมพ์ลงในกระดาษขนาด A4 จำนวน 3 ชุด และบันทึกไฟล์บทความวิจัยลงใน CD จำนวน 1 ชุด พร้อมระบุหมายเลขโทรศัพท์ และ e-mail ที่สามารถติดต่อได้

6. การแจ้งผล

เมื่อบทความได้รับการประเมินและพิจารณาให้ตีพิมพ์แล้ว กองบรรณาธิการจะแจ้งผลการพิจารณาทาง e-mail ที่ผู้เขียนบทความระบุไว้ในแบบฟอร์ม หากมีการแก้ไขบทความ ผู้เขียนบทความจะต้องแก้ไขบทความให้ถูกต้องสมบูรณ์ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ การแก้ไขอาจมีมากกว่า 1 ครั้ง ขึ้นอยู่กับดุลพินิจของผู้ทรงคุณวุฒิในการพิจารณาบทความ ทั้งนี้ ผู้เขียนบทความต้องแก้ไขและส่งบทความภายในระยะเวลาที่กำหนด (สามารถดาวน์โหลดข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ <http://www.edujournal.ru.ac.th>)

[หมายเหตุ วารสารรามคำแหง ฉบับคณะศึกษาศาสตร์ (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์) ขอสงวนสิทธิ์ในการพิจารณาตีพิมพ์บทความ]

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติม

- กองบรรณาธิการวารสารรามคำแหง ฉบับคณะศึกษาศาสตร์ (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)
สำนักงานคณบดี คณะศึกษาศาสตร์ EOB 501/1 ชั้น 5 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ถนนรามคำแหง แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร 10240
- เว็บไซต์วารสาร <http://www.edujournal.ru.ac.th>
- เว็บไซต์คณะศึกษาศาสตร์ <http://www.edu.ru.ac.th>
- โทร. 02-310-8376 , e-mail: journal.edu.ru@gmail.com

ชื่อเรื่อง (ภาษาไทย)

ชื่อ-นามสกุล¹, ชื่อ-นามสกุล²

(วันรับบทความ: วัน เดือน ปี; วันแก้ไขบทความ: วัน เดือน ปี; วันตอบรับบทความ: วัน เดือน ปี)

****ทางวารสารจะเป็นผู้ลงวันที่เอง****

TH Sarabun PSK 15 point

1 tab หรือ 0.5 นิ้ว

- นำเสนอให้กระชับ เน้นประเด็นสำคัญที่ต้องการนำเสนอ โดยสรุปสาระสำคัญของบทความและสอดคล้องกับชื่อเรื่อง เพื่อดึงดูดให้ผู้อ่านอยากอ่านเนื้อหาฉบับเต็ม
- ความยาวของบทคัดย่อภาษาไทยไม่เกิน 250 คำ, ภาษาอังกฤษไม่เกิน 300 คำ

คำสำคัญ นำเสนอโดยเลือกใช้คำที่เกี่ยวข้องกับงาน หรือเป็นคำที่นิยมใช้ค้นหา เพื่อให้ผู้สนใจสืบค้นเจอ จำนวน 3-5 คำ

คำสำคัญ:,,

ประเภทของบทความ: บทความวิชาการ

¹กรณีนักศึกษา ให้ระบุชื่อหลักสูตร สาขาวิชา คณะ สถาบันการศึกษา

TH Sarabun PSK 12 point

อีเมล:

²กรณีที่เป็นอาจารย์/นักวิชาการ/บุคคลทั่วไป ระบุตำแหน่ง/ตำแหน่งวิชาการ หน่วยงานที่สังกัด

อีเมล:

TH Sarabun PSK 18 point

ชื่อเรื่อง (ภาษาอังกฤษ)

เว้น 1 บรรทัด

TH Sarabun PSK 15 point

Name-Surname¹, Name-Surname²

(Received Date: Month Date, Year; Revised Date: Month Date, Year; Accepted Date: Month Date, Year)

Abstract

TH Sarabun PSK 15 point

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Keywords:,,

Type of Article: Academic Article

¹Student, Faculty, University

e-mail:

TH Sarabun PSK 12 point

²Position/Academic Position, Affiliated Agency

e-mail:

บทนำ

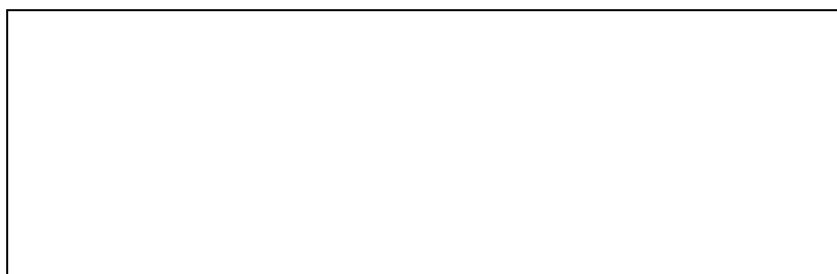
นำเสนอให้เห็นถึงความสำคัญของหัวข้อหรือประเด็นที่ผู้เขียนสนใจศึกษา โดยใช้ภาษาระดับทางการ มีแบบแผน ลำดับประเด็น การเขียนที่ต่อเนื่องกัน ใช้ข้อมูลอ้างอิงที่ทันสมัยและถูกต้องตามหลักทางวิชาการ

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

อธิบายแนวคิด ทฤษฎี หรืองานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางหรือสนับสนุนหัวข้อหรือประเด็นที่กำลังศึกษา โดยอ้างอิง แหล่งที่มาของข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้ และอาจนำเสนอในรูปแบบของกรอบการวิเคราะห์ (analysis framework) ร่วมด้วยก็ได้

กรอบในการวิเคราะห์

นำเสนอกรอบในการวิเคราะห์ที่ได้จากแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง หรือใช้รูปภาพ อันเป็นใจความสำคัญที่จะนำไปสู่ การวิเคราะห์หรือสังเคราะห์ข้อมูล

ภาพ 1 กรอบในการวิเคราะห์

บทวิเคราะห์

- แสดงให้เห็นถึงการวิเคราะห์ และ/หรือสังเคราะห์องค์ความรู้ในประเด็นที่สนใจ ร่วมกับการนำเสนอความคิดของผู้เขียน อันนำไปสู่การเกิดองค์ความรู้ใหม่
- ควรนำเสนอเชิงอภิปรายถึงข้อจำกัด ข้อเสนอแนะและการนำความรู้ที่ได้จากการศึกษาวิเคราะห์นั้นไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในวงวิชาการ วิชาชีพ หรือสังคม

บทสรุป

นำเสนอข้อสรุปที่เป็นประเด็นสำคัญของบทความ โดยรวบรวมเฉพาะใจความสำคัญ เขียนให้มีความกระชับและชัดเจน

ข้อเสนอแนะ

นำเสนอข้อเสนอแนะที่ได้จากผลการวิเคราะห์สำหรับนำไปใช้ในเชิงทฤษฎีและการนำไปใช้ประโยชน์ต่อไปได้ โดยอาจเขียนรวมไว้ในหัวข้อบทวิเคราะห์หรือแยกเป็นอีกหัวข้อหนึ่งก็ได้เช่นกัน

กิตติกรรมประกาศ (ถ้ามี ทั้งนี้ หากมีแหล่งทุนให้ระบุไว้ในหัวข้อนี้)

รายการอ้างอิง

นำเสนอรายการอ้างอิงที่เป็นไปตามแนวทางที่วารสารกำหนด เรียงตามลำดับตัวอักษรและให้แปลรายการอ้างอิงภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษทุกฉบับ ทั้งการรายการอ้างอิงตอนท้ายของบทความ (Reference) และในเนื้อหา (in-text citation) โดยดูแนวทางการเขียนรายการอ้างอิงที่ website: <http://www.edujournal.ru.ac.th/>

วารสารรามคำแหง

ฉบับคณะศึกษาศาสตร์ (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)

Ramkhamhaeng University Journal: Faculty of Education
(Humanities and Social Sciences)

ปีที่ 4 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม - ธันวาคม 2566); Vol.4 No.2 (July - December, 2023)

ISSN 2673 - 0138 (Print); ISSN 2697 - 3758 (Online)

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
Faculty of Education, Ramkhamhaeng University
Website : <http://www.edujournal.ru.ac.th>
E-mail : journal.edu.ru@gmail.com